

คู่มือ
การดำเนินการทางวินัยข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา

กลุ่มกฎหมายและคดี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๒
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๒ เป็นหน่วยงานทางการศึกษามีหน้าที่ในการกำกับ ดูแล ส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัด ได้ปฏิบัติงานในด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยได้แบ่งการบริหารงานออกเป็นกลุ่มต่างๆ ตามภารกิจหลักของแต่ละกลุ่ม

กลุ่มกฎหมายและคดี เป็นอีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมีภารกิจหลัก คือ การดำเนินการทางวินัยราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งจะต้องดำเนินการดังกล่าวให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่อย่างไรก็ตาม ในแง่ของการปฏิบัติจำเป็นต้องมีแนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้องชัดเจนและเป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้อง ปราศจากอคติและเป็นธรรม จึงได้ทำเอกสารคู่มือ "การปฏิบัติงานด้านดำเนินการทางวินัย" เล่มนี้ โดยจัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

กลุ่มกฎหมายและคดี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๒

คำแนะนำในการใช้คู่มือ

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ใช้คู่มือนี้ได้แก่

- หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ
- ผู้บังคับบัญชาทุกระดับ
- นิติกร
- กรรมการสืบข้อเท็จจริง
- กรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง
- กรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง
- ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

จุดมุ่งหมาย

คู่มือนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ผู้บังคับบัญชา นิติกร เจ้าหน้าที่ของรัฐ กรรมการสืบข้อเท็จจริง กรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่มีร้ายแรง กรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้

- รู้ฐานะและบทบาทหน้าที่ของตนเองว่า เมื่อกรณีมีการกระทำผิดวินัยของข้าราชการในสังกัด จะปฏิบัติตนอย่างไร และจะปฏิบัติตนอย่างไรถึงจะไม่มีคามผิดทางวินัย
- ตระหนักในความรับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการที่ดี
- ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ในการเคารพกฎ ระเบียบ วินัยต่างๆ ของหน่วยงาน

วิธีใช้

การใช้คู่มือนี้ ต้อง

- อ่านโดยละเอียดให้รู้
- ทำความเข้าใจให้กระจ่าง
- ปฏิบัติตามให้สัมฤทธิ์ผล

แนวคิดในการจัดทำคู่มือ

ความเป็นมา

รัฐบาลมีนโยบายที่จะเสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมของข้าราชการ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการ เพื่อให้ข้าราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจแก่ประชาชน

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ มาตรา ๘๒ ถึงมาตรา ๙๗ ได้บัญญัติเรื่องวินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ในหมวดนี้ โดยเฉพาะ มาตรา ๘๒ ได้บัญญัติเรื่องวินัยไว้เป็นหลักการพื้นฐานว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องรักษาวินัยที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ก.ค.ศ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา รักษาวินัยไว้เป็นกรอบในการดำเนินการ โดยมีได้กำหนดวิธีการโดยละเอียด หรือแนวทางที่พอจะพิจารณาปรับใช้ได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักกวินัยและนิติการ ได้จัดทำคู่มือการดำเนินการทางวินัยไว้แล้ว แต่เป็นระยะเวลาอันนานมาแล้ว ต่อมาเมื่อมีคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ในปี พ.ศ.๒๕๕๗ ได้มีประกาศคำสั่ง คสช. หลายฉบับที่ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลง เป็นเหตุให้คู่มือดังกล่าวเหล่านั้นไม่ทันสมัย ดังนั้น เพื่อให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ข้าพเจ้าจึงได้ทำการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม แนวทางการดำเนินการทางวินัยสำหรับข้าราชการครูไว้ด้วยกัน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชา นิติกร หรือคณะกรรมการที่ทำงานด้านการสืบสวน สอบสวนได้ใช้ประโยชน์ และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูต่อไป

หลักการและแนวคิด

การพัฒนาข้าราชการให้มีวินัยนั้น หากพัฒนารวมๆ เป็นการทั่วไปทุกคนหรือเป็นรายบุคคลจะทำได้ยาก สิ้นเปลืองมากและได้ผลไม่คุ้มค่า ทางที่ดีควรดำเนินการแบบต่อช่วง โดยพัฒนาผู้บังคับบัญชาเพื่อให้ไปพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาอีกต่อหนึ่ง อันเป็นการพัฒนาตัวอย่างที่นับเป็นต้นแบบ

วัตถุประสงค์ของคู่มือ

คู่มือนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บังคับบัญชา นิติกร กรรมการที่ทำหน้าที่สืบสวนข้อเท็จจริง หรือกรรมการที่ทำหน้าที่สอบสวนดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครู

๑. รัฐฐานะและหน้าที่ของตนเอง เป็นผู้บังคับบัญชา นิติกร หรือกรรมการในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครู จะต้องปฏิบัติตนอย่างไร และดำเนินการอย่างไรเพื่อให้ผลการดำเนินการทางวินัยมีความบริสุทธิ์ ยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้

๒. ตระหนักในความรับผิดชอบ เมื่อมีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูผู้ใด

๓. ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ในการสืบสวน สอบสวน แก่ข้าราชการครูผู้ใด

ประเด็นสำคัญของคู่มือ

๑. หลักในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใด ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และต้องเป็นไปด้วยความรวดเร็ว (Expeditiousness) มีความยุติธรรม (Justice) ปราศจากอคติ (Unprejudicedness) และลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด (Proportionate Punishment)

๒. การสืบข้อเท็จจริง

๓. วินัยอย่างร้ายแรง

๔. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
คำแนะนำในการใช้คู่มือ	
แนวคิดในการจัดทำคู่มือ	
ประเด็นสำคัญของคู่มือ	
บทนำ ความเป็นมาและความสำคัญ	๑
บทที่ ๑ ความหมายของการดำเนินการทางวินัย	๕
หลักในการดำเนินการทางวินัย	๖
วัตถุประสงค์ของวินัยและการรักษาวินัย	๘
ลักษณะของวินัยข้าราชการครู	๘
การดำเนินการทางวินัยมี ๒ ประเภท	๙
กรณีที่ต้องดำเนินการทางวินัย	๑๐
กรณีที่ควรทำการสืบสวนทางวินัย	๑๒
วิธีการสอบสวน	๑๒
การตั้งเรื่องกล่าวหา	๑๓
บทบัญญัติเรื่องวินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการครู	๑๔
บทที่ ๒ การสืบสวนข้อเท็จจริง	
สาระสำคัญ	๒๘
ความสำคัญของการสืบสวน	๒๙
วิธีการสืบสวน	๒๙
เทคนิคการสืบสวน	๓๐
ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับเทคนิคการสืบสวนข้อเท็จจริง	๓๐
การร้องเรียนเป็นบัตรสนเท่ห์	๓๒
โครงสร้างในการสืบสวนข้อเท็จจริง	๓๒
บทที่ ๓ การดำเนินการสืบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	
สาระสำคัญ	๓๕
วินัยอย่างไม่ร้ายแรงได้แก่	๓๖
การกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง	๓๗
ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน	๓๗
ผลของการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๔๒

การอุทธรณ์	๔๒
อำนาจ กศจ. ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง	๔๒
หลักการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ	๔๒
บทที่ ๔ การดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง	
สาระสำคัญ	๔๗
วินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่	๔๘
ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน	๔๙
การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	๔๙
การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน	๕๐
ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง	
การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาและคณะกรรมการสอบสวนทราบ	๕๑
การคัดค้านกรรมการสอบสวน	๕๑
หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนโดยทั่วไป	๕๓
บทที่ ๕ กรณีตัวอย่างความผิดทางวินัยของข้าราชการครูตามแนวการวินิจฉัยของ ก.ค.ศ.	
กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว	๕๕
ความผิดเกี่ยวกับเพศ อนุจารทางเพศ	๕๙
กรณีความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราและยาเสพติด	๖๓
กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน	๖๗
กรณีความผิดฐานประพฤติชั่ว	๗๐
กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี	๘๐
กรณีความผิดเกี่ยวกับพัสดุ	๘๗
กรณีความผิดเกี่ยวกับละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ	๘๗
กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสารและปลอมลายมือชื่อ	๙๑
กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของ ทางราชการที่ไม่ เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา	๙๕
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
แบบฟอร์มตัวอย่างการสืบสวนข้อเท็จจริง	
- บันทึกการเสนอการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง	๙๙
- บันทึกการสืบสวนข้อเท็จจริง	๑๐๐
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง	๑๐๑

- บันทึกข้อความรับทราบการเป็นกรรมการ ๑๐๒
- รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง ๑๐๓
- บันทึกข้อความเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณา ๑๐๕

แบบฟอร์มตัวอย่างการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

- การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง (สว.๑) ๑๐๘
- หนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งประธานกรรมการสอบสวน ๑๐๙
- หนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการ/กรรมการและเลขานุการสอบสวน ๑๑๑
- หนังสือแจ้ง สว.๑ ผู้ถูกกล่าวหา ๑๑๒
- บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๓ (สว.๒) ๑๑๔
- บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ๑๑๖
- บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (สว.๔) ๑๑๘
- บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา (สว.๕) ๑๒๐

- รายงานการสอบสวน (สว.๖) ๑๒๒
- หนังสือส่งสำนวนการสอบสวน ๑๒๕
- บัญชีรายการเอกสาร ๑๒๖
- รายงานการสอบสวนประจำวัน ๑๒๗
- บันทึกการประชุมคณะกรรมการสอบสวน ๑๒๘

ที่ปรึกษาและคณะผู้จัดทำ ๑๒๙

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

เมื่อมีการปฏิรูปการศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีระบบและกระบวนการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยกำหนดให้มีระบบใบประกอบวิชาชีพครู ซึ่งเป็นวิธีการอย่างหนึ่งในการที่ให้ผู้เข้าสู่วิชาชีพครู ได้มีมาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ โดยมีการกำหนดว่าผู้ที่เข้าสู่วิชาชีพครูได้นั้น จะต้องมิใช่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูก่อน และให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐและระดับเขตพื้นที่การศึกษาเป็นข้าราชการในกำกับขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึดหลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กฎหมายได้กำหนดให้มีองค์กรซึ่งทำหน้าที่บริหารงานบุคคลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้เพียง ๒ ระดับ คือ ก.ค.ศ. และ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา/อ.ก.ค.ศ. ที่ก.ค.ศ.ตั้ง^๑ โดย ก.ค.ศ.จะทำหน้าที่หลักในระดับนโยบายของส่วนกลาง ส่วน อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา จะทำหน้าที่ เป็นองค์กรในการบริหารงานบุคคลในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งต่อมาได้มีการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค โดยที่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงถึงสภาพปัญหาในการจัดการศึกษาในส่วนภูมิภาคของประเทศว่าเกิดจากปัญหาการสั่งการและการบริหารจัดการไม่มีประสิทธิภาพและไม่เป็นเอกภาพเป็นปัญหาสำคัญ คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงได้มีคำสั่งที่ ๑๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ กำหนดให้มี “คณะกรรมการการศึกษาธิการจังหวัด” เรียกโดยย่อว่า กศจ. ให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. อำนาจหน้าที่ตามข้อ ๔ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่กำหนดให้ยุบเลิกคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและให้โอนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาของแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ กศจ.

ดังนั้น กศจ. จึงมีอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนใน

^๑ สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการดำเนินการทางวินัยสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา, ๒๕๕๔ หน้า ๑-๒

เขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบาย และมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒. อำนาจหน้าที่ตามข้อ ๕ ของคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๐/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ที่กำหนดให้ออนอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ กศจ.

ดังนั้น กศจ. จึงมีอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งการกำหนดจำนวนและอัตราตำแหน่ง และเกลี้ยอัตรากำลังให้สอดคล้องกับนโยบายการบริหารงานบุคคล ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ค.ศ.กำหนด

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา

(๓) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหาร การศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา

(๔) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้อง ทุกข์ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๕) ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนา การเสริมสร้างขวัญกำลังใจ การปกป้องคุ้มครองระบบคุณธรรม การจัดสวัสดิการ การยกย่องเชิดชูเกียรติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษา

(๖) กำกับ ดูแล ติดตามและประเมินผลการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๗) จัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาใน เขตพื้นที่การศึกษา

(๘) จัดทำรายงานประจำปีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการ ศึกษาในหน่วยงานการศึกษาเพื่อเสนอ ก.ค.ศ.

(๙) พิจารณาให้ความเห็นชอบเรื่องการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่การศึกษาที่ไม่อยู่ในอำนาจและ หน้าที่ของผู้บริหารของหน่วยงานการศึกษา

(๑๐) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่น หรือตามที่ ก.ค.ศ.

มอบหมาย

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๐/๒๕๕๙ ดังกล่าว ข้าพเจ้า ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสืบสวน/สอบสวน จากผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนครเขต ๒ และจากศึกษาธิการจังหวัดสกลนคร เพื่อดำเนินการสืบสวน สอบสวนด้านวินัยแก่ข้าราชการครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๒ จึงได้จัดทำคู่มือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการครู สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ไว้ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการครูในสังกัดต่อไป

ความสำคัญ

ในทางกฎหมาย บทบัญญัติเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย (ส่วนที่เป็นสารบัญญัติ) ในมาตรา ๘๒ - ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ มีศักดิ์หรือฐานะเป็นกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ ซึ่งศักดิ์ของกฎหมายจะมีระดับสูงสุดไปหาต่ำสุดคือ รัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ พระราชกำหนด พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ระเบียบข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี หนังสือเวียน เป็นต้น ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้กฎหมายตามมาตราดังกล่าวข้างต้น ต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด จะเลือกปฏิบัติหรือเว้นการปฏิบัติมิได้ เหตุเพราะเป้าหมายที่แท้จริงในการส่งเสริมให้ครูมีวินัยนั้นก็เพื่อที่จะให้ความมีวินัยของครูส่งผลโดยตรงไปถึงนักเรียน โดยเฉพาะในทางจิตวิทยาถือว่าวัยเด็กเป็นวัยที่จดจำและเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใกล้ชิดและผู้ที่ตนเคารพนับถือ หากเด็กที่ได้ครูมีระเบียบวินัยที่ดี เด็กก็จะจดจำและลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ดีเหล่านั้นของคุณครู ซึ่งนั่นย่อมหมายถึงความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ ในทางตรงกันข้ามหากไม่สามารถส่งเสริมให้ครูเป็นผู้มีวินัยได้แล้ว การจัดการศึกษาจะบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ย่อมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยาก ซึ่งสามารถที่จะแยกได้ดังนี้

๑. ความสำคัญต่อตัวข้าราชการครูเอง เป็นที่ยอมรับกันว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนเราประสบความสำเร็จในการทำงานก็คือ

- ความรับผิดชอบ
- ความวิริยะอุตสาหะในการทำงาน
- การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ธรรมเนียมและแบบแผนขององค์การที่ตนสังกัด

ซึ่งลักษณะดังกล่าว ก็คือ ลักษณะของการมีวินัย ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าวินัยเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับตนเอง บุคคลที่เป็นครูก็เช่นเดียวกัน ถ้าเป็นครูที่มีวินัยก็จะประสบความสำเร็จและมีความเจริญก้าวหน้าในการทำงานได้อย่างมาก

๒. ความสำคัญต่อการศึกษา

เป้าหมายที่แท้จริงในการส่งเสริมให้ครูมีวินัยนั้น มิใช่อยู่ที่ครู แต่อยู่ที่ตัวนักเรียน กล่าวคือ ถ้าครูมีวินัย ความมีวินัยของครูจะส่งผลไปถึงนักเรียนด้วย เช่น ครูที่ตั้งใจอบรมสั่งสอนนักเรียนอย่างเต็มกำลังสามารถ ครูที่

ประพัตติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนจะช่วยชักนำให้นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในทางจิตวิทยาถือว่า วัยเด็กเป็นวัยที่สามารถจดจำ และเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ใกล้ชิดและผู้ที่ตนเคารพนับถือได้ดี หากเด็กได้ครูที่มีระเบียบวินัยเช่นเดียวกับครูด้วยซึ่งนัย่อมหมายถึงความสำเร็จในการจัดการศึกษาของชาติ แต่หากครูไม่มีวินัยแล้วก็ยากที่จะจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้

๓. ความสำคัญต่อสังคมและประเทศชาติ

คนที่มีวินัยย่อมมีประสิทธิภาพในการทำงาน ดังนั้น การที่ครูสร้างเด็กให้มีวินัย เด็กเหล่านี้เมื่อเติบโตใหญ่ภายหน้า ก็จะเป็นประชากรที่มีคุณภาพสูง สังคมมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและที่สำคัญจะเป็นกำลังใจในการสร้างสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยะประเทศ

๔. ความสำคัญต่อวงการวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา

ในปัจจุบันมักจะมีข่าวปรากฏทางสื่อมวลชนอยู่บ่อยๆ เกี่ยวกับการประพฤติไม่เหมาะสมและผิดทำนองคลองธรรมของครู ทำให้ประชาชนไม่แน่ใจในความเป็น ปุชนิยบุคคลของครูว่ายังมีเหลืออยู่มากน้อยเพียงใด ดังนั้น จำเป็นต้องเสริมสร้างให้ครูมีระเบียบวินัย เพื่อสร้างสรรค์ให้เด็กมีความเจริญเติบโตทั้งในความรู้ ความสามารถ และทัศนคติที่ดีงาม เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไป หากทำได้เช่นนี้ อาชีพครูก็จะเป็นอาชีพที่มีความหมาย มีศักดิ์ศรี เป็นที่ยอมรับของประชาชนอย่างแน่นอน

บทที่ ๑

ความหมายของการดำเนินการทางวินัย

ความหมาย

ในบทบัญญัติของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ไม่มีบทนิยามศัพท์คำว่า “วินัย” ไว้โดยเฉพาะ รวมทั้งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ก็ไม่ได้บัญญัตินิยามคำดังกล่าวไว้เช่นกัน จึงต้องอาศัยความหมายในทางตำราหรือความคิดเห็นจากผู้รู้หลายท่านซึ่งได้ให้ความหมายไว้ อาทิ เช่น

“วินัย” หมายถึง กฎ ข้อบังคับที่ต้องปฏิบัติตาม หากฝ่าฝืนต้องได้รับโทษ

“วินัย” หมายถึง การควบคุมความประพฤติของคนในองค์กร ให้เป็นไปตามแบบแผนที่ยังประสงค์

“วินัย” หมายถึง การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามแบบแผน^๒

“วินัย” หมายถึง สหสัมพันธ์ระหว่างการประพฤติปฏิบัติตนของคนในองค์กรกับระเบียบข้อบังคับที่กำหนดไว้ หากคนส่วนมากประพฤติปฏิบัติตนสอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับก็เรียกว่าคนในองค์กรนั้นมีวินัยในระดับที่สูง หากการประพฤติปฏิบัติของคนส่วนมาก ไม่สอดคล้อง มีความบกพร่องมาก ก็เรียกว่าคนในองค์กรนั้นมีวินัยในระดับต่ำ ซึ่งเป็นการนิยามในเชิงปฏิบัติการเพื่อการวิจัย^๓

“วินัย” ตามความหมายในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อบังคับ ข้อปฏิบัติข้อบังคับ ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ ลักษณะหนึ่ง หมายถึง “ข้อปฏิบัติ” ซึ่งเป็นการมองที่ปทัสสถาน (Norm) ที่กำหนดไว้ อีกลักษณะหนึ่ง หมายถึง “การอยู่ในแบบแผน” ซึ่งเป็นการมองที่พฤติกรรม (Behavior) ของคน^๔

โดยสรุป “วินัย” หมายถึง กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ซึ่งถูกกำหนดไว้ เพื่อใช้ในการควบคุมพฤติกรรมของคนในองค์กรให้เป็นไปในแนวทางที่ยังประสงค์

“วินัยข้าราชการครู” หมายถึง ข้อบัญญัติที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๘๒ – ๘๗ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้

^๒ กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม, สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงสาธารณสุข, คู่มือการดำเนินการทางวินัยข้าราชการ, ๒๕๕๕ หน้า ๒

^๓ สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการดำเนินการทางวินัยสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา, ๒๕๕๒ หน้า ๔

^๔ สวัสดิการสำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, กรุงเทพฯ : สกสค. ลาดพร้าว, ๒๕๕๕ หน้า ๑

บัญญัติเรื่องวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ในมาตรา ๘๒ เป็นหลักการพื้นฐานว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องรักษาวินัยที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ^๕

“การดำเนินการทางวินัย” หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินกระบวนการทั้งหลายอื่น ตามที่กฎหมายและระเบียบกำหนด ซึ่งผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต้องดำเนินการไป เพื่อจะทราบข้อเท็จจริง และพิสูจน์ความผิด รวมทั้งความบริสุทธิ์ของผู้ถูกกล่าวหา ตลอดจนการพิจารณาสั่งลงโทษ ซึ่งกระบวนการทางวินัยจะเริ่มตั้งแต่การตั้งเรื่องกล่าวหา การสอบสวน การพิจารณาความผิด กำหนดโทษ และการสั่งลงโทษ รวมทั้งการดำเนินการต่างๆ ในระหว่างการสอบสวนพิจารณา เช่น การพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา เป็นต้น

หลักในการดำเนินการทางวินัย

หลักในการดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๑ ได้วางหลักไว้ ๔ ประการ ดังนี้^๖

๑. ความรวดเร็ว (Expediency) ความรวดเร็วเป็นหลักในการให้ความยุติธรรม ซึ่งมีหลักกฎหมายอยู่ว่า “การให้ความยุติธรรมช้า เป็นการไม่ให้ความยุติธรรม” (Justice delayed is justice denied) ทั้งนี้ การดำเนินการทางวินัยจะต้องให้ได้ผลเสร็จสิ้นโดยเร็ว เพื่อให้ผู้กระทำผิดได้รับโทษในเวลาที่เหมาะสมกับเหตุ จะได้ว่าสำนึกในการกระทำผิด และได้รับผลเหมาะสมกับความผิด หากการดำเนินการทางวินัยใช้เวลานานมากจะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาถูกจำกัดสิทธิต่างๆ ในระหว่างดำเนินการทางวินัยโดยไม่เป็นธรรม ยิ่งถ้าผลการดำเนินการทางวินัยปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิด ยิ่งทำให้ผู้นั้นเสียสิทธิต่างๆ ในระหว่างการดำเนินการทางวินัยโดยไม่ยุติธรรม จึงจำเป็นต้องใช้ความรวดเร็วในการดำเนินการทางวินัย

๒. ความยุติธรรม (Justice) เพลโตให้ความหมายว่า “การให้ความยุติธรรม คือการให้ทุกคนได้รับสิ่งที่เขาพึงได้รับ” (giving every man his due) ความยุติธรรม เป็นหลักที่ใช้ในการดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยความผิดของบุคคลและกำหนดโทษที่จะลงแก่บุคคล ซึ่งประกอบด้วยลักษณะสำคัญ ๕ ประการ คือ นิติธรรม ภาวะวิสัยธรรม เทียงธรรม และมโนธรรม

๒.๑ นิติธรรม (Rule of Law)^๗ คือสภาพที่เป็นไปตามกำหนดกฎเกณฑ์ ต้องมีกำหนดกฎเกณฑ์เป็นข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติไว้ แล้วมีการฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัตินั้น จึงจะเป็นการกระทำผิด การกระทำที่ไม่เป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติที่กำหนดไว้ ไม่เป็นความผิด

^๕ ชาญชัย แสวงศักดิ์, กฎหมายปกครองเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการประเภทต่างๆ, ๒๕๖๐ หน้า ๑๑๘

^๖ สำนักงาน ก.พ., คู่มือผู้บังคับบัญชาในการรักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา, ๒๕๕๗ หน้า ๑๐๓ – ๑๐๕

^๗ คำว่า “นิติธรรม” “เทียงธรรม” และ “เป็นธรรม” ตรงกับหลักของ The RULE OF LAW ตามที่ศาสตราจารย์ Albert Venn Dicey แห่งมหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด ได้ให้ความหมายไว้ และสอดคล้องกับหลัก DUE PROCESS OF LAW ที่ใช้ในสหรัฐอเมริกา : ธานินทร์ กรีวิเชียร, หลักนิติธรรม, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ., ๒๕๕๒) หน้า ๔ – ๑๑ อ้างถึงใน สำนักงาน ก.พ., คู่มือผู้บังคับบัญชาในการรักษาวินัยของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา, ๒๕๕๗ หน้า ๑๐๓

การวินิจฉัยชี้ขาดว่าผู้ใดกระทำผิด โดยไม่ปรากฏว่าผู้นั้นได้ฝ่าฝืนข้อห้ามใดหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติใด ผิดหลักนิติธรรมถือว่าการไม่ยุติธรรม

๒.๒ ภาวะวิสัยธรรม (Objectivity) คือข้อถูกผิดหรือข้อเท็จจริง การวินิจฉัยว่าผู้ใดกระทำผิดต้องค้นหาให้ได้ความจริงว่า ผู้นั้นกระทำผิดจริง ไม่ใช่เป็นเพียงการสันนิษฐาน ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย จะฟังความข้างเดียวไม่ได้ จะด่วนสรุปโดยไม่ตรวจสอบหรือค้นหาความจริงไม่ได้ แม้ว่าผู้นั้นจะรับสารภาพว่ากระทำผิดก็ต้องค้นหาความจริงว่าผู้นั้นกระทำผิดจริงหรือไม่ เพราะอาจรับสารภาพเพื่อรับผิดแทนผู้มีพระคุณหรือเพราะถูกข่มขู่หรือถูกหลอกลวงได้

การวินิจฉัยชี้ขาดว่าผู้ใดกระทำผิดโดยไม่ได้สืบสวน สอบสวน หรือพิจารณาให้ได้ความแน่ชัดว่าผู้นั้นกระทำผิดจริงหรือไม่ ผิดหลักภาวะวิสัยธรรม ถือว่าการไม่ยุติธรรม

๒.๓ เที่ยงธรรม (Justness) คือสภาพที่ตรงไปตรงมา ผิดก็ว่าไปตามผิดถูกก็ว่าไปตามถูก จะใช้เมตตาธรรมมาประกอบการพิจารณาความผิดหาได้ไม่ อาจใช้เมตตาธรรมในการกำหนดโทษได้บ้าง แต่ก็ต้องกำหนดโทษให้เหมาะสมกับความผิดโดยไม่ให้ต่ำกว่ามาตรฐาน

การดำเนินการพิจารณาความผิดของบุคคลโดยไม่ตรงไปตรงมาหรือลงโทษผู้ใดโดยไม่เหมาะสมกับความผิด ผิดหลักความเที่ยงธรรม ถือว่า ไม่ยุติธรรม

๒.๔ เป็นธรรม (Fairness) คือไม่เลือกปฏิบัติ (Non discrimination) คำว่า “เลือกปฏิบัติ” หมายถึง การปฏิบัติที่แตกต่างกันอย่างไม่เป็นธรรมต่อบุคคลที่มีสถานะทางกฎหมายเหมือนกัน ซึ่งการพิจารณาว่า การกระทำใดเป็นการเลือกปฏิบัติหรือไม่ต้องคำนึงถึงหลักความเสมอภาค (Principle of equality before the law) กล่าวคือ บุคคลที่มีสถานะทางกฎหมายเหมือนกัน ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน การปฏิบัติที่แตกต่างกันโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลที่มีสถานะทางกฎหมายเหมือนกันถือได้ว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ การปฏิบัติที่แตกต่างกันที่จะถือว่าการเลือกปฏิบัติ นั้น จะต้องแตกต่างกันในสาระสำคัญอย่างเดียวกัน

สาระสำคัญอันเป็นเหตุให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ คือ ความแตกต่างกันในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกาย หรือสุขภาพ สถานะของบุคคล สถานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

การดำเนินการพิจารณาความผิดหรือลงโทษบุคคลใดโดยเลือกปฏิบัติ ผิดหลักความเป็นธรรม ถือว่าไม่ยุติธรรม

๒.๕ มโนธรรม (Conscience) คือจิตสำนึกในความถูกต้องเหมาะสม การกำหนดโทษผู้กระทำผิดต้องกำหนดให้เหมาะสมกับความผิด โดยคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม ความควรหรือไม่ควร

การลงโทษผู้ใดโดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม ความควรหรือไม่ควร เป็นการผิดหลักมโนธรรม ถือว่า ไม่ยุติธรรม

๓. ปราศจากอคติ (Unprejudicedness) คำว่า “อคติ” หมายถึง การปฏิบัติโดยไม่มีลำเอียง ซึ่งอาจเพราะมีฉันทาคติ ลำเอียงเพราะความรักใคร่ชอบพอ โทสาคติ ลำเอียงเพราะความโกรธเกลียด โมหาคติ ลำเอียงเพราะความหลง หรือความงี่เงา ภัยาคติ ลำเอียงเพราะความขลาดกลัว

การดำเนินการทางวินัย ต้องปราศจากอคติคือไม่ลำเอียง ใครทำผิดก็ต้องว่าไปตามผิด โดยเสมอหน้ากันไม่ว่าจะเป็นใคร

๔. ลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด (Proportionate Punishment) การลงโทษข้าราชการพลเรือน ต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด โดยเป็นไปตามระดับมาตรฐานที่กำหนดไว้ในกฎหมายและนโยบายของรัฐบาล เช่น กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องไล่ออกหรือปลดออก กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการต้องไล่ออกตามมติคณะรัฐมนตรี กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ควรลงโทษในสถานที่เหมาะสมกับพฤติกรรมแห่งการกระทำ ซึ่งอาจลดหย่อนเมื่อมีเหตุที่ควรลดหย่อน งดโทษในกรณีที่ควรงดโทษ

วัตถุประสงค์ของวินัยและการรักษาวินัย

๑. เพื่อส่งเสริมคุณภาพ และประสิทธิภาพของข้าราชการครู และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
๒. เพื่อธำรงไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีของข้าราชการครู
๓. เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและบุคคลในองค์กรอยู่ร่วมกันอย่างสุขสงบ สันติ เคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น
๔. เพื่อให้การปฏิบัติงานของข้าราชการครู บรรลุผล คือ พัฒนาคุณภาพการศึกษาของเด็ก เยาวชน ความเป็นพลเมืองของชาติและความผาสุกของประชาชนรวมทั้งความมั่นคงของชาติ

ลักษณะของวินัยข้าราชการครู

๑. ใช้เฉพาะกับข้าราชการครู ในเรื่องวินัยและการรักษาวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขใช้เฉพาะกับข้าราชการครูเท่านั้น
๒. ไม่มีอายุความ การฝ่าฝืนบทบัญญัติเรื่องวินัยมิได้มีกฎหมายกำหนดเรื่องอายุความไว้เช่นเดียวกับการกระทำความผิดอย่างอื่น เช่น การกระทำความผิดทางอาญาโทษประหารชีวิตมีอายุความ ๒๐ ปี สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดจากการละเมิดขาดอายุความเมื่อพ้น ๑ ปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้กระทำละเมิด หรือเมื่อพ้น ๑๐ ปีนับแต่วันทำละเมิดเป็นต้น การกระทำผิดวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่มีอายุความ แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใดหรือพ้นจากการเป็นข้าราชการไปแล้ว แต่จะพ้นจากความรับผิดทางวินัยก็ต่อเมื่อพ้นจากราชการไปแล้วโดยไม่ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสียก่อนหรือเหตุที่พ้นจากความรับผิดทาง

วินัยอีกทางหนึ่งคือ ออกจากราชการเพราะตาย เนื่องจากความตายของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ซึ่งกระทำผิดวินัยเป็นเหตุให้บุคคลผู้นั้นพ้นจากการเป็นข้าราชการไปแล้ว^๘

๓. ผู้ร้องเรียนกล่าวหา ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เสียหาย นอกจากผู้เสียหายจะร้องเรียนกล่าวหาโดยตรงต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูผู้นั้นแล้ว บุคคลอื่น เช่น บิดา มารดา ญาติพี่น้องของผู้เสียหาย ประชาชน หรือบุคคลอื่นที่รู้ถึงการกระทำผิดก็สามารถร้องเรียนกล่าวหาต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูผู้นั้นได้ หรือผู้บังคับบัญชาอาจรู้เห็นเหตุการณ์ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังมีอีกหลายทาง เช่น มีผู้ร้องเรียนทางไปรษณีย์ ร้องเรียนผ่านเว็บไซต์ บัตรสนเท่ห์กล่าวหา เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ เช่น ตำรวจ เจ้าพนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. เป็นต้น

๔. การถอนคำร้องเรียนกล่าวหา หรือถอนคำร้องทุกข์กล่าวโทษ ไม่มีผลให้ต้องระงับการดำเนินการทางวินัย

๕. ยอมความไม่ได้และไม่อาจชดใช้ด้วยเงิน แม้ผู้กระทำผิดวินัยจะได้ดำเนินการเยียวยาแก้ไขความเสียหาย เช่น นำเงินไปคืนในกรณีทุจริตหรือนำเงินไปชดใช้ให้แก่ทางราชการ การดำเนินการสืบสวนสอบสวนต้องดำเนินต่อไป ไม่อาจยุติเรื่องได้

๖. ในกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง อาจไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวนได้ กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ.๒๕๔๙ ข้าราชการครู ผู้ใดกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่ปรากฏชัดแจ้ง ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

๗. การรับสารภาพไม่เป็นเหตุลดหย่อนโทษ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครู มิได้มีกฎหมายบัญญัติให้การรับสารภาพเป็นเหตุให้นำมาลดหย่อนโทษได้

การดำเนินการทางวินัยมี ๒ ประเภทได้แก่

๑. วินัยไม่ร้าย ซึ่งผู้ที่มีอำนาจในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยในเรื่องดังกล่าวนี้เป็นไปตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๙๘ วรรคแรก ดังนี้

๑.๑ ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นผู้บังคับบัญชาครูทุกคนในสถานศึกษารวมทั้งบุคลากรอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ในสถานศึกษา (ตามมาตรา ๒๗) จึงมีอำนาจสอบสวนได้ทุกตำแหน่ง/ทุกวิทยฐานะ

^๘ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๑๐๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความคิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๕๕ และดำเนินการทางวินัยตามบัญญัติในหมวดนี้ต่อไปได้ เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ เว้นแต่ผลการสอบสวนหรือพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนให้สั่งงดโทษ

๑.๒ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูทุกคนและบุคลากรอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๑), (๒) ทั้งในสถานศึกษาและในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จึงมีอำนาจสอบสวนได้ทุกตำแหน่ง ทุกวิทยฐานะ (ตามมาตรา ๒๔)

๒. วินัยอย่างร้ายแรง ผู้มีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เป็นไปตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๙๘ วรรคสอง^๔ ดังนี้

๒.๑ ผู้อำนวยการสถานศึกษา มีอำนาจสอบสวนครูผู้ช่วย/ครู บุคลากรอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ในสถานศึกษา (ตามมาตรา ๕๓) (๔)

๒.๒ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจสอบสวน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้บริหารที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๓๘ ข(๕) ศึกษาพิเศษ บุคลากรอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งที่มีวิทยฐานะชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ (หมายความถึงครูและบุคลากรอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) (ตามมาตรา ๕๓ (๓) แก้ไขฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๕๑)

อนึ่ง ในกรณีที่ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๘ วรรคสอง เช่นนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ระดับเหนือขึ้นไป มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๙๘ วรรคสองได้ (ตามมาตรา ๑๐๐ วรรคหก)

กรณีที่ต้องดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๙๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ บัญญัติว่า “เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานเบื้องต้นอยู่แล้วให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที”

และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า “การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยไม่ชักช้า...”

ดังนั้น การดำเนินการทางวินัยจะต้องกระทำเมื่อผู้บังคับบัญชาได้ตรวจพบ หรือทราบว่า มีพยานหลักฐานเบื้องต้นแสดงหรือชี้ชัดว่ามีข้าราชการครู ผู้ใดกระทำผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องดำเนินการทางวินัยทันที โดยการตั้งคณะกรรมการสอบสวน

การสืบสวน หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ เพื่อที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยและเพื่อทราบรายละเอียดแห่งความผิด

การสืบสวนทางวินัย หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งกรณีในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ และเพื่อที่จะรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นอยู่ต่อไป

^๔ คำสั่งคณะกรรมการกฤษฎีกากระทรวงศึกษาธิการ ที่ ๑๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ข้อ ๑๓ ให้โอนอำนาจในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ไปเป็นอำนาจของศึกษาธิการจังหวัด

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒(๑๑) “การสืบสวน” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๙๕ วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด บัญญัติว่า เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการในทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้และตามหมวด ๗ หรือมีพฤติกรมปกป้องช่วยเหลือเพื่อให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาถูกลงโทษทางวินัยหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย^{๑๐} จะสังเกตเห็นว่าการสืบสวนในฝ่ายตำรวจหรือฝ่ายปกครอง กระทำต่อประชาชนทั่วไป เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อทราบรายละเอียดแห่งความผิด แต่ก่อนจะดำเนินการทางวินัย การสืบสวนเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องดำเนินการ เมื่อมีการร้องเรียนหรือกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้ร้องเรียนหรือผู้กล่าวหา หรือมีเหตุสงสัยของผู้บังคับบัญชาว่า ข้าราชการครูผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน เช่น เงินขาดหายไปจากบัญชี หรือมีการร้องเรียนโดยไม่ปรากฏตัวผู้ร้องเรียน เป็นต้น เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องหาข้อเท็จจริง ถ้าผู้ที่เป็นผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการ อาจจะเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งอย่างน้อยก็เป็นความผิดทางวินัยของผู้บังคับบัญชา หรืออย่างสูงสุดอาจเป็นความผิดทางอาญาด้วย

วิธีการสืบสวน ไม่มีกฎหมาย หรือระเบียบใดกำหนดวิธีการหรือแนวทางปฏิบัติไว้โดยตรง ดังนั้น การสืบสวนจะดำเนินการด้วยวิธีการใดก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเรื่อง และความเหมาะสมว่าจะแสวงหาข้อเท็จจริงได้อย่างไร โดยอาจแบ่งได้ ๒ วิธีการใหญ่ๆ คือ

(๑) การสืบสวนในทางลับ ได้แก่ การดำเนินการไปโดยมิให้ผู้กระทำความผิด หรือผู้ต้องสงสัยรู้ตัวเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกสอบสวน กรณีที่ไม่มีข้อมูลใดๆ หรือยังไม่มีพยานหลักฐานปรากฏชัด เพราะอาจเป็นการร้องเรียนกลั่นแกล้งกัน เช่น ร้องเรียนว่าครูมีความสัมพันธ์ทางชู้สาว ถ้าหากแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนอาจเป็นเรื่องเสียหายต่อชื่อเสียงกำลังใจของผู้ถูกร้องเรียน

^{๑๐} ชาญชัช แสงศักดิ์, กฎหมายปกครองเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการประเภทต่างๆ, ๒๕๖๐ หน้า ๑๒๑

(๒) การสืบสวนทางการ ได้แก่ การสืบสวนโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นทางการ ผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกสงสัยมีโอกาสได้ทราบข้อกล่าวหา หรือทราบเรื่อง หรือทราบถึงประเด็นถูกกล่าวหา กระบวนการสืบสวน อาจจะทำให้ผู้ถูกร้องเรียนชี้แจงข้อเท็จจริง เป็นต้น ใช้ในกรณีที่ปรากฏมีผู้ร้องเรียนและมีหลักฐานพอเชื่อได้ว่ามีมูลความจริง เช่น มีการร้องเรียนว่าเบิกถอนเงินค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนไปจากธนาคารเพื่อซื้อรถยนต์ส่วนตัว มิได้ใช้เพื่อการเรียนการสอน โดยปรากฏหลักฐานทางการเงินและการพัสดุว่าไม่ถูกต้อง เป็นต้น ก็จะต้องมีการสืบสวนเป็นทางการต่อไป

เทคนิคการสืบสวน หมายถึง ศิลปะหรือกลยุทธ์ของผู้บังคับบัญชา หรือผู้ได้รับมอบหมาย ที่จะใช้วิธีการต่างๆ ในการเตรียมการ การสอบปากคำพยานบุคคล และการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงในข้อกล่าวหาหรือข้อสงสัย หรือสำหรับพิสูจน์ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ต้องสงสัยว่ากรณีดังกล่าวมีข้อเท็จจริงประการใด หากเห็นว่ากรณีมีมูลก็ต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป

กรณีที่ควรทำการสืบสวนทางวินัย

๑. เมื่อมีการร้องเรียนกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาว่าข้าราชการครูผู้ใดกระทำผิดวินัย หรือมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาเป็นหนังสือโดยแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเป็นการชัดเจน พร้อมทั้งระบุรายละเอียดพอสมควร แต่ยังไม่พยานหลักฐาน

๒. เมื่อมีกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสงสัยว่าข้าราชการครูผู้ใดกระทำผิดวินัย แต่ยังไม่พยานหลักฐาน ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาอาจรู้เห็นการกระทำเอง มีผู้บอกให้รู้ หรือมีหน่วยงานอื่น เช่น สถานีตำรวจแจ้งมา หรือพบเห็นจากเอกสารหลักฐานก็ได้

๓. เมื่อมีบัตรสนเท่ห์กล่าวหาว่าข้าราชการครูในบังคับบัญชากระทำผิดวินัยโดยบัตรสนเท่ห์ ซึ่งกรณีการกล่าวหาเป็นบัตรสนเท่ห์ได้มีหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๖/๑๗๐๘๕ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัยในข้อ ๑ กล่าวหาว่า “เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องราวกล่าวโทษข้าราชการในเบื้องต้นให้ถือเป็นความลับทางราชการ หากเป็นบัตรสนเท่ห์ให้พิจารณาเฉพาะรายละเอียดหลักฐานกรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น” กรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาก็ควรสืบสวนข้อเท็จจริงให้ได้ความว่ากรณีมีมูลตามบัตรสนเท่ห์หรือไม่

วิธีการสืบสวน

วิธีการสืบสวนทางวินัยนั้นไม่มีกฎหมาย ระเบียบอันใด หรือแม้แต่มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้ ฉะนั้น การสืบสวนอาจจะดำเนินการโดยวิธีการอย่างใดก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสภาพของเรื่องที่จะทำการสืบสวนว่าควรจะใช้วิธีการอย่างไร จึงจะเหมาะสมที่จะให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงในเรื่องนั้นๆ ว่ากรณีเป็นอย่างไร

ดังนั้นวิธีการสืบสวน อาจทำได้โดย

๑. ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเอง เช่น ไปสอบถามเอง

๒. ผู้บังคับบัญชามอบหมายให้ผู้อื่นไปดำเนินการสืบสวนแทน เช่น มอบหมายผู้บริหารลำดับรองมอบให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือเจ้าหน้าที่ที่ไว้วางใจไปแสวงหาข้อเท็จจริงมารายงาน
๓. ผู้บังคับบัญชาส่งประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสืบสวนไปเพื่อให้หน่วยงานการศึกษาอื่น ส่วนราชการ หน่วยงาน เช่น สถานีตำรวจ หรือสถานทูต ช่วยสืบสวนให้
๔. ผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน อาจเรียกชื่อต่างๆ กันไป เช่น ออกคำสั่งของหน่วยงานหรือสถานศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีเงินของสถานศึกษาขาดบัญชี เป็นต้น

การตั้งเรื่องกล่าวหา

กรณีที่ต้องตั้งเรื่องกล่าวหา

๑. เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการครูผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้วให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที
๒. เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาริบดีดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่^{๑๑}

กระบวนการก่อนการตั้งเรื่องกล่าวหา

๑. มีการตรวจสอบโดยรอบคอบแล้วว่ามีพยานหลักฐานในเบื้องต้น ชัดอยู่แล้วเพียงพอที่จะยืนยันได้ว่าข้าราชการครู ผู้ใดกระทำผิดวินัย
๒. มีการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้น มีมูลความผิดวินัยโดยให้ผู้บังคับบัญชาริบดีดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่า ผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่
๓. ข้อยกเว้นที่ผู้บังคับบัญชาจะสืบสวนหรือสอบสวนหรือไม่ก็ได้ คือ กรณีที่เป็นความผิดปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.ค.ศ. ว่าด้วยความผิดปรากฏชัดแจ้ง พ.ศ. ๒๕๔๙

การตั้งเรื่องกล่าวหานี้ เป็นขั้นตอนแรกๆ ที่จำเป็นในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครู เมื่อปรากฏกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการครู กระทำผิดวินัยไม่ว่ากรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ก็ตาม ซึ่งมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อดำเนินการสอบสวนให้ได้ความจริงและความยุติธรรมโดยไม่ชักช้า และในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยระบุชื่อหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหามีโอกาสชี้แจงและนำสื่อแก้ข้อกล่าวหา โดยสรุป การดำเนินการทางวินัยข้าราชการครู ต้องตั้งกรรมการสอบสวนทั้งวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และวินัยอย่างร้ายแรง กล่าวคือถ้ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก็ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ถ้ากระทำผิดอย่างร้ายแรงก็ต้องตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

^{๑๑} มาตรา ๕๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

เมื่อมีพยานหลักฐานเบื้องต้นชัดเจนอยู่แล้วเพียงพอที่เชื่อได้ว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ใดกระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยทันที^{๑๒}

บทบัญญัติเรื่องวินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการครู

บทบัญญัติในเรื่องวินัยและการรักษาวินัยของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้มีการบัญญัติไว้ใน หมวดที่ ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ตั้งแต่มาตรา ๘๒ ถึง มาตรา ๘๗ เรียงตามลำดับมาตรา องค์กรประกอบในการทำความผิด ผลของการทำความผิด ตามรายมาตรา ดังนี้^{๑๓}

มาตรา ๘๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องรักษาวินัยที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ใน หมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีหน้าที่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในเรื่องวินัยอย่างเคร่งครัดตลอดเวลา ทั้งในและนอกเวลาราชการ ทั้งนี้ เนื่องจากสถานะความเป็นครุมีอยู่ตลอดเวลาของความเป็นครุตนเอง แต่หากผู้ใดได้ กระทำความผิดวินัยตามบทบัญญัติไว้ ก่อนมีสถานภาพเป็นข้าราชการครู หรือก่อนบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ย่อมไม่ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยและไม่อาจนำมาลงโทษทางวินัยได้

มาตรา ๘๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์เป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ และมีหน้าที่วางรากฐานให้ เกิดระบอบการปกครองเช่นว่านั้น

มาตรานี้กำหนดหน้าที่ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติ ๒ ประการคือ

๑. มีหน้าที่ต้องสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

๒. มีหน้าที่วางรากฐานให้เกิดการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข

องค์กรประกอบความผิดที่ ๑

๑. การกระทำใดๆ ซึ่งมีลักษณะไม่สนับสนุนหรือต่อต้านการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒. ต้องมีเจตนาที่จะไม่สนับสนุนด้วยความบริสุทธิ์ใจ

องค์กรประกอบความผิดที่ ๒

ไม่วางรากฐานให้เกิดระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุข

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๘๓

^{๑๒} มาตรา ๕๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

^{๑๓} สวัสดิการสำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการ, คู่มือการดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา, กรุงเทพฯ : สกสค. ลาดพร้าว, ๒๕๕๕ หน้า ๒๒-๖๐

การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้ มีผลดังนี้

๑. เป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๒. อาจถูกให้ออกจากราชการ กรณีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

มาตรา ๘๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเสมอภาคและเที่ยงธรรม มีความวิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการและต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด : มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง

๑. มีหน้าที่ราชการ

๒. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาคและเที่ยงธรรม

๓. ไม่มีความวิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร

๔. ไม่ดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ

๕. ไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง

การฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติ ตามมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม

องค์ประกอบความผิดมาตรา ๘๔ วรรคสอง

๑. มีหน้าที่ราชการ

๒. อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

๓. หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๘๔ วรรคสอง

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

องค์ประกอบความผิดมาตรา ๘๔ วรรคสาม

๑. ต้องมีหน้าที่ทางราชการที่ต้องปฏิบัติ

๒. ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ

๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้

๔. โดยมีเจตนาทุจริต

ผลของการฝ่าฝืน มาตรา ๘๔ วรรคสาม

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับผลประโยชน์ที่มีควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

มาตรา ๘๕ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการ และหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาลโดยถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน และไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อหรือขาดการเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง

๑. มีหน้าที่ราชการ

๒. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล

๓. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามระเบียบแบบแผนของราชการ/หน่วยงานการศึกษา

๔. ปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าว โดยไม่ถือประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน

๕. ปฏิบัติหน้าที่และเป็นที่เหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

ผลของการฝ่าฝืน มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล

องค์ประกอบ ความผิดมาตรา ๘๕ วรรคสอง

กรณีที่ ๑ : องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ

๒. ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ หน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล

๓. เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

กรณีที่ ๒ : องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ

๒. กระทำการโดยประมาทเลินเล่อ

๓. เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

กรณีที่ ๓ : องค์ประกอบความผิด

๑. มีหน้าที่ราชการ

๒. ปฏิบัติหน้าที่โดยขาดการเอาใจใส่ระมัดระวัง รักษาประโยชน์ของราชการ

๓. เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ผลการฝ่าฝืน มาตรา ๘๕ วรรคสอง

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล /หรือประมาท /เลินเล่อ /ขาดความเอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการฯตามแก่กรณี

มาตรา ๘๖ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะเสนอความเห็นเป็นหนังสือภายในเจ็ดวัน เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อเสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจะต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด มาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง

๑. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
๒. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย
๓. สั่งในหน้าที่ราชการ
๔. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ
๕. มีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น โดยขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง

ผลการฝ่าฝืน มาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการ

องค์ประกอบความผิด มาตรา ๘๖ วรรคสอง

๑. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาไม่ว่าจะสั่งด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้บังคับบัญชามีเจตนาให้ผู้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายกำหนดให้เป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการในส่วนราชการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

๒. เป็นการสั่งในหน้าที่ราชการ หมายถึง ผู้ที่สั่งเป็นผู้มีอำนาจและมีหน้าที่ตามกฎหมายในเรื่องนั้นและรวมทั้งการสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือได้รับมอบหมาย และเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

๓. มีเจตนาขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นขัดขึ้น หมายถึง ไม่ปฏิบัติตาม ไม่ทำตาม หรือหลีกเลี่ยง หมายถึง หลบหลีกโดยเบี่ยงออกไปจากหน้าที่ที่ให้ทำหรือปฏิบัติ

๔. ผลของการหลีกเลี่ยงหรือขัดขึ้นนั้นเกิดผลเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ผลของการฝ่าฝืน มาตรา ๘๖ วรรคสอง

การฝ่าฝืนข้อห้ามไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง เป็นความผิดวินัยร้ายแรง กรณีขัดขึ้นคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการฯ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๗ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องตรงต่อเวลา อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการและ ผู้เรียน จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรมิได้

การละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง ร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมี พฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิดมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง

๑. มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ
๒. ไม่ปฏิบัติหน้าที่นั้นโดยตรงต่อเวลา เช่น เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า เลิกปฏิบัติหน้าที่ก่อน เวลาหรือ
๓. ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ
๔. ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
๕. มีเจตนากระทำตามข้อ ๒ ข้อ ๓ หรือ ข้อ ๔

“ทอดทิ้ง” หมายถึง ละเลย ทิ้งขว้าง ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ ไม่นำพา ตัวอยู่แต่ไม่เอาธุระ ไม่ทำงาน ไม่ เอาใจใส่งาน เช่น มาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วแต่ไม่สนใจทำงานในหน้าที่ของตนให้เรียบร้อยหรือเสร็จไม่ทันตามที่ควร จะ ทำ ปล่อยให้งานค้าง สรุปลคือ ทอดทิ้ง หมายถึง ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน

“ละทิ้ง” หมายถึง ละด้วยวิธีทิ้ง วาง ปล่อย สละ ละเสีย เช่น มีหน้าที่ราชการตนไม่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งอาจไม่ มาปฏิบัติหน้าที่ราชการเลย หรือมาลงชื่อปฏิบัติงานแล้วแต่ไม่อยู่ที่โต๊ะทำงานหรือจุดที่กำหนดให้ปฏิบัติงาน กลับละ ทิ้งหน้าที่ออกไปที่อื่นเสีย ซึ่งอาจไปนอกสำนักงานหรือไปเพียงห้องอื่นหรือจุดอื่นนอกจุดที่กำหนดให้อยู่ประจำทำงาน ก็ได้ กล่าวโดยสรุปละทิ้ง หมายถึง ตัวไม่อยู่ โดยทิ้งงานลงงานไป

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการและผู้เรียนละทิ้ง หรือ ทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

องค์ประกอบความผิดมาตรา ๘๗ วรรคสอง แยกได้ ๒ กรณี

กรณีเกิดความเสียหายแก่ราชการหรือผู้อื่นอย่างร้ายแรง มีองค์ประกอบดังนี้

๑. มีหน้าที่ราชการ
๒. ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ (ไม่จำกัดเงื่อนไขเวลา) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
๓. เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ผลของการฝ่าฝืน มาตรา ๘๗ วรรคสอง กรณีนี้

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เกิด ความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๘๗ วรรคสอง ในกรณีนี้

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็น เวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือมีพฤติการณ์จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ แล้วแต่ กรณี

มาตรา ๘๘ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม มีความสุภาพ เรียบร้อย รักษาความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้เรียนและระหว่างข้าราชการด้วยกันหรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ ต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

การกลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงผู้เรียน หรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิดมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง

๑. ประพฤติตนไม่เหมาะสมไม่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม
๒. ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มี ความสุภาพ เรียบร้อย
๓. ไม่รักษาความสามัคคี
๔. ไม่ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้เรียนและระหว่างข้าราชการด้วยกัน หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
๕. ไม่ต้อนรับ ให้ความสะดวกแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการ
๖. ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการ
๗. มีเจตนากระทำต่อผู้เรียน ข้าราชการผู้ร่วมปฏิบัติงานหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการใน

หน้าที่

ผลการฝ่าฝืนมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม มีความสุภาพ เรียบร้อย รักษาความสามัคคีฯ

องค์ประกอบความผิดมาตรา ๘๘ วรรคสอง

๑. กระทำการ กลั่นแกล้งผู้เรียนหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการ หรือ
๒. ดูหมิ่น เหยียดหยามผู้เรียนหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการ หรือ
๓. กดขี่หรือข่มเหง ผู้เรียนหรือประชาชนที่มาติดต่อราชการ
๔. มีเจตนากระทำต่อผู้เรียนหรือประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
๕. การกระทำมีลักษณะร้ายแรง

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๘๘ วรรคสอง

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณี กลั่นแกล้ง ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงผู้เรียน หรือประชาชน ผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๙ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่กลั่นแกล้งกล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความเป็นจริง

การกระทำตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง

๑. เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
๒. กระทำกรที่มีลักษณะกลั่นแกล้งกล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นในเรื่องที่ไม่เป็นจริง
๓. มีเจตนา โดยรู้อยู่แล้วว่าข้อร้องเรียนกล่าวหานั้นไม่เป็นความจริง

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีกลับแกลังกล่าวหา หรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความ
เป็นจริง

องค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๘๙ วรรคสอง

๑. กระทำการที่มีลักษณะกลับแกลังกล่าวหาผู้อื่นโดยไม่เป็นความจริง หรือ
๒. กระทำการร้องเรียนผู้อื่นโดยไม่เป็นความจริง
๓. ผลของการร้องเรียนกล่าวหาเท็จเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๘๙ วรรคสอง

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีกลับแกลังกล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความจริง
มาตรา ๙๐ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหา
ประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

การกระทำตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยมีความมุ่งหมายจะให้เป็นการซื้อขาย หรือให้ได้รับแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นการกระทำอันมีลักษณะเป็นการให้หรือได้มาซึ่ง
ทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง โดยมีชอบหรือเสื่อมเสียความเที่ยง
ธรรม เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิดมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง

๑. มีอำนาจหน้าที่ราชการ
๒. กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการ โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์
ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
๓. การกระทำนั้นอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรม หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ใน
ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำ
ให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรม หรือเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

องค์ประกอบความผิดมาตรา ๙๐ วรรคสอง

๑. มีอำนาจหน้าที่ราชการ
๒. กระทำการหาประโยชน์ด้วยตนเองหรือยอมให้ผู้อื่นหาประโยชน์ โดยอาศัยชื่อของตนโดยมิ
ชอบ
๓. การกระทำเพื่อหาประโยชน์นั้น มีเจตนามุ่งหมายให้เกิดผลอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้
 - เป็นการซื้อขายตำแหน่ง หรือให้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใดโดย มิ
ชอบด้วยกฎหมาย
 - เป็นการให้ทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่น หรือได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่น
เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับการบรรจุหรือแต่งตั้งโดยมิชอบ

๔. ผลของการกระทำนั้นทำให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะหรือได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งโดยมิชอบหรือเสียความเที่ยงธรรม

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ วรรคสอง

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีกระทำการโดยมีความมุ่งหมายจะให้มีการซื้อขาย หรือให้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใด โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเป็นการกระทำอันมีลักษณะเป็นการให้หรือได้ทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งโดยมิชอบหรือเสื่อมเสียความเที่ยงธรรม

มาตรา ๔๑ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้างวาน ให้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการเพื่อไปใช้ในการเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะหรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น การฝ่าฝืนหลักดังกล่าวนี้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ร่วมดำเนินการคัดลอก หรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือรับจัดทำผลงานทางวิชาการไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ เพื่อให้ผู้อื่นนำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบความผิดมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง

๑. ผู้กระทำความผิด ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๒. การกระทำ : องค์ประกอบภายนอกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

วรรคหนึ่ง

๑. คัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ

๒. ลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ

๓. นำผลงานของผู้อื่นมาอ้างเป็นผลงานของตนหรือนำมาใช้ในนามของตนโดยมิชอบ

๔. จ้างผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการ

๕. วานหรือใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการ

๖. นำผลงานทางวิชาการที่ได้มาโดยมิชอบนั้นไปเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ หรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับสูงขึ้น

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีคัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบหรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือจ้าง วาน ให้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการ เพื่อใช้ในการเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ หรือการให้ได้รับเงินเดือนที่สูงขึ้น

องค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง

๑. เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

๒. ร่วมดำเนินการ คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นโดยมิชอบ

๓. รับจัดทำผลงานทางวิชาการให้ผู้อื่น ไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่

๔. มีเจตนาให้ผู้อื่นซึ่งเป็นอีกบุคคลหนึ่งนำผลงานทางวิชาการนั้นไปใช้ ในการเสนอปรับปรุง การกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ การได้รับเงินเดือนที่สูงขึ้น

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๔๑ วรรคสอง

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีร่วมกันดำเนินการคัดลอก หรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่น โดยมีชอบหรือรับจัดทำผลงานทางวิชาการไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ เพื่อให้ผู้อื่นนำผลงานนั้นไปใช้ในการขอ ปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ

มาตรา ๔๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ หรือดำรง ตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

องค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๔๒

๑. ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือ
๒. ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
๓. การดำรงตำแหน่งดังกล่าวนี้ มีส่วนในการกระทำหรือการตัดสินใจในการบริหารงานของ ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้น

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๔๒

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นใด ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

มาตรา ๔๓ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง ในการปฏิบัติหน้าที่ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน โดยต้องไม่อาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนแสดงการฝักใฝ่ ส่งเสริม เกื้อกูล สนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หรือพรรคการเมืองใด

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการดำเนินการใดๆ อันมีลักษณะเป็นการ ททุจริต โดยการซื้อสิทธิหรือขายเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือการ เลือกตั้งอื่นที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งจะต้องไม่ให้การส่งเสริม สนับสนุน หรือชักจูงให้ผู้อื่นกระทำการในลักษณะเดียวกัน การดำเนินการที่ฝ่าฝืนหลักการดังกล่าวนี้เป็นความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง

องค์ประกอบความผิดตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง

๑. ไม่วางตัวเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามตำแหน่งหน้าที่
๒. ไม่วางตัวเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายเป็นการเฉพาะเจาะจงเป็นพิเศษ อันเป็นปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน
๓. ปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตน อันเป็นการแสดงถึงการ ฝักใฝ่ทางการเมืองในบุคคล หรือกลุ่มบุคคลหรือพรรคการเมืองใด
๔. ปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนอันมีลักษณะเป็นการส่งเสริม เกื้อกูลสนับสนุน ในทางการเมืองแก่บุคคล หรือกลุ่มบุคคลหรือพรรคการเมืองใด

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงกรณีไม่วางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน โดยอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนแสดงการฝักใฝ่ ส่งเสริม เกื้อกูล สนับสนุนบุคคล กลุ่มบุคคล หรือพรรคการเมืองใด

องค์ประกอบมาตรา ๔๓ วรรคสอง

๑. กระทำการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับการดำเนินการใดๆ อันมีลักษณะเป็นการทุจริตโดยการซื้อสิทธิหรือขายเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือการเลือกตั้งอื่นที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยด้วยตนเอง

๒. ดำเนินการใดๆ อันเป็นการส่งเสริม สนับสนุน หรือชักจูงให้ผู้อื่นกระทำการอันมีลักษณะเป็นการทุจริตโดยการซื้อสิทธิหรือขายเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือการเลือกตั้งอื่นที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

๓. มีเจตนาพิเศษที่จะกระทำการตามข้อ ๑ หรือข้อ ๒

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคสอง

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการดำเนินการใดๆ อันมีลักษณะเป็นการทุจริตโดยการซื้อสิทธิหรือขายเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือการเลือกตั้งอื่นซึ่งมีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

มาตรา ๔๔ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เสพยาเสพติดหรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด เล่นการพนัน เป็นอาชญากร หรือกระทำความผิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบตามความผิดตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง

๑. ไม่รักษาชื่อเสียงของตน
๒. ไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
๓. กระทำการใดๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ผลการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง กรณีไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย และกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

องค์ประกอบมาตรา ๔๔ วรรคสอง

๑. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษหนักกว่าจำคุก แต่ต้องมีใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

๒. กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง

ผลของการฝ่าฝืนมาตรา ๙๔ วรรคสอง

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดชื่อว่าเป็นผู้ประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบมาตรา ๙๔ วรรคสาม

๑. เสพยาเสพติด หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด

๒. เล่นการพนันเป็นอาจณ

๓. กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียน หรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบ

ของตนเองหรือไม่

ผลการฝ่าฝืนมาตรา ๙๔ วรรคสาม

เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณี เสพยาเสพติดหรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดหรือเล่นการพนันเป็นอาจณ หรือกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความรับผิดชอบของตนเองหรือไม่ ตามแต่กรณี

มาตรา ๙๕ ให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีการฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจ หรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาเจตคติจิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัยให้กระทำโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัย ในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีที่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชาริบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๕ และตามหมวด ๗ หรือมีพฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือเพื่อมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาถูกลงโทษทางวินัย หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

องค์ประกอบมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง

๑. มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

๒. มีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย
๓. การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย
๔. ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าทำผิดวินัย

คำอธิบาย มาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง

ผู้ที่มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ในด้านการบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับวินัย ๓ ประการคือ

๑. เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย
๒. ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย
๓. ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

หน้าที่ทั้ง ๓ ประการนี้เป็นหน้าที่ในการรักษาวินัยตามมาตรการรักษาวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาทุกคนจะต้องปฏิบัติ

องค์ประกอบมาตรา ๙๕ วรรคสอง

๑. เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย
๒. วิธีการคือปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีการฝึกอบรมการสร้างขวัญและกำลังใจใจใช้วิธีการ

อื่นใด

๓. มีเจตนาที่จะเสริมสร้างและพัฒนาเจตคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้

มีวินัย

องค์ประกอบมาตรา ๙๕ วรรคสาม

๑. ป้องกันมิให้ผู้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย
๒. วิธีการโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย

องค์ประกอบมาตรา ๙๕ วรรคสี่

๑. พบว่ามีกรณีที่มูลว่า ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย
๒. มีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว
๓. ต้องดำเนินการทางวินัยทันที

องค์ประกอบมาตรา ๙๕ วรรคห้า

๑. เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือ
๒. กรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มี

พยานหลักฐาน

๓. ให้ผู้บังคับบัญชาริบัติดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่

๔. ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลจึงจะยุติเรื่องได้
๕. ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

องค์ประกอบมาตรา ๙๕ วรรคหก

๑. กรณีมีมูล
๒. ให้ดำเนินการตามหมวด ๗ (การดำเนินการทางวินัย)

องค์ประกอบมาตรา ๙๕ วรรคเจ็ด

๑. มีหน้าที่ในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา
๒. รู้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย
๓. ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๕ หรือ
๔. มีพฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือผู้ใต้บังคับบัญชาหรือ
๕. ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต
๖. มีเจตนาเพื่อมิให้ผู้ใต้บังคับบัญชาถูกลงโทษทางวินัย

ผลการฝ่าฝืนตามมาตรา ๙๕

เป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงกรณีละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๙๕ และตามหมวด ๗ หรือมีพฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือ เพื่อมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาถูกลงโทษทางวินัย หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต

มาตรา ๙๖ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จำต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควร **งดโทษ**ตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗

คำอธิบาย มาตรา ๙๖ กำหนดโทษของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่กระทำผิดวินัยไว้

๕ สถาน คือ

๑. ภาคทัณฑ์
๒. ตัดเงินเดือน
๓. ลดเงินเดือน
๔. ปลดออก
๕. ไล่ออก

โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดเงินเดือน ใช้สำหรับกรณีการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โทษปลดออก ไล่ออก ใช้สำหรับกรณีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ที่ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ลาออกจากราชการ

มาตรา ๙๗ การลงโทษข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ทำเป็นคำสั่ง วิธีการออกคำสั่ง เกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตามระเบียบของ ก.ค.ศ. ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยายาม โดยอคติ หรือโดยโทสจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด ในคำสั่งลงโทษ ให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด และมีเหตุผลอย่างใดในการกำหนดสถานโทษเช่นนั้น

จากบทบัญญัติวินัยข้าราชการครู ตั้งแต่มาตราที่ ๘๒ ถึงมาตราที่ ๙๗ (รวม ๑๖ มาตรา) ดังกล่าวข้างต้น สามารถที่จำทำการแยกได้ตามจุดมุ่งหมายของวินัย ที่มีผลต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประเภทของวินัยได้ดังนี้

๑. วินัยต่อประเทศชาติ ได้แก่ การสนับสนุนและวางรากฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบด้วย มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๓

๒. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ ได้แก่ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่เป็นกรรมการหรือผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท ประกอบด้วย มาตรา ๘๔, ๘๕, ๙๐, ๙๒, ๙๓, และ ๙๔

๓. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา ได้แก่ การปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย ประกอบด้วยมาตรา ๘๖
๔. วินัยต่อผู้เรียน ได้แก่ การอุทิศเวลา ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ช่วยเหลือเกื้อกูล เคารพสิทธิ ไม่ข่มเหง ไม่ล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียน ประกอบด้วยมาตรา ๘๗, ๘๘ และ มาตรา ๙๔
๕. วินัยต่อประชาชน ได้แก่ การให้การต้อนรับ อำนวยความสะดวก การให้ความเป็นธรรม การไม่กลั่นแกล้ง กล่าวหาหรือร้องเรียน ดูหมิ่นและเหยียดหยามประชาชน ประกอบด้วย มาตรา ๘๘ และมาตรา ๘๙
๖. วินัยต่อผู้ร่วมงาน ได้แก่ การรักษาความสามัคคี สุภาพเรียบร้อย ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และไม่กลั่นแกล้ง กล่าวหาหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความจริง ประกอบด้วย มาตรา ๘๘และมาตรา ๘๙
๗. วินัยต่อตนเอง ได้แก่ ครูต้องมีวินัย โดยประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี รักษาชื่อเสียง ไม่กระทำการใดๆ ให้เสื่อมเสียชื่อเสียง และไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น ประกอบด้วย มาตรา ๘๒, ๙๑ และ ๙๔
๘. วินัยต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ได้แก่ การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีวินัย ปกป้องกันมิให้ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ประกอบด้วย มาตรา ๙๕

บทที่ ๒

การสืบสวนข้อเท็จจริง

สาระสำคัญ

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒(๑๑) “การสืบสวน” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

การสืบสวน หมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ นอกจากนี้ การสืบสวนให้ทำในทางลับ เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ข้าราชการผู้ถูกดำเนินการหรือบุคคลภายนอก เช่น ผู้กล่าวหา หรือพยาน เป็นต้น^{๑๔}

ข้อเท็จจริง หมายถึง ข้อกล่าวอ้างที่บุคคลอ้างถึง ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งความจริงหรือความเท็จ ข้อเท็จจริงนั้นเป็นคำที่นำมาใช้ในทางกฎหมาย ซึ่งเป็นคำที่สื่อความหมายที่เข้าใจง่ายเพราะมีความชัดเจนในตัวของมันเองอยู่แล้ว เกิดจากการนำเอาคำสองคำมารวมกันคือคำว่า “เท็จ” และคำว่า “จริง” ทั้งสองคำมีความหมายตรงกันข้ามกัน คำว่าเท็จมีความหมายว่าเป็นของไม่แท้ เป็นของโกหก คำว่าจริง มีความหมายว่า เป็นของแท้ ไม่ใช่โกหกถ้าจะใช้ในคำถามก็ต้องเติมคำว่าหรือไว้ระหว่างคำทั้งสอง ในทางกฎหมายคำว่าข้อเท็จจริงเป็นคำที่มีความหมายและมีความจำเป็นต้องใช้อยู่เสมอ ในระหว่างที่การพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ยังไม่มีความชัดเจนหรือได้รับการวินิจฉัยชี้ขาดจากผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยแล้ว ความจริงกับความเท็จจึงจะถูกแยกออกจากกันอย่างชัดเจน

ดังนั้น การสืบสวนข้อเท็จจริงจึงมีความหมายรวมกันว่า หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิด ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ เพื่อจะทราบความจริงในเรื่องนั้นๆ และพิสูจน์ความจริงว่าเรื่องใดจริงเรื่องใดเท็จ และชี้มูลความจริงว่าเป็นประการใด

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๙๕ วรรคห้า บัญญัติว่า “เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที” ทั้งนี้ การดำเนินการสืบสวนยังไม่ถือว่าเป็นการดำเนินการทางวินัย^{๑๕}

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมี

^{๑๔} กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม, สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๕๕ หน้า ๖

^{๑๕} สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๒ หน้า ๑๕

มูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้้นักระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ซึ่งมีกรณีอื่นมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๗

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๖ และตามหมวด ๗ หรือมีพฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือ เพื่อมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาถูกลงโทษทางวินัยหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้้นักระทำผิดวินัย^{๑๖}

จะสังเกตเห็นว่า การสืบสวนในฝ่ายตำรวจหรือฝ่ายปกครอง กระทำต่อประชาชนทั่วไป เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย เพื่อทราบรายละเอียดแห่งความผิด แต่ก่อนจะดำเนินการทางวินัย การสืบสวนเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องดำเนินการ เมื่อมีการร้องเรียนหรือกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้ร้องเรียนหรือผู้กล่าวหา หรือมีเหตุสงสัยของผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการครูผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยยังไม่มีพยานหลักฐาน เช่น เงินขาดหายไปจากบัญชี หรือมีการร้องเรียนโดยไม่ปรากฏตัวผู้ร้องเรียน เป็นต้น เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องหาข้อเท็จจริง ถ้าผู้ที่เป็นผู้บังคับบัญชาไม่ดำเนินการ อาจจะเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งอย่างน้อยก็เป็นความผิดทางวินัยของผู้บังคับบัญชา หรืออย่างสูงสุดอาจเป็นความผิดทางอาญาด้วย

ความสำคัญของการสืบสวน

การสืบสวนเป็นจุดเริ่มต้นก่อนที่จะมีการดำเนินการทางวินัย ถ้าการสืบสวนพบว่า ไม่เป็นความจริงหรือไม่ใช่ข้อเท็จจริงดังที่กล่าวหา ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งยุติเรื่อง หรือถ้าสืบสวนแล้วกรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหา มีการกระทำผิดวินัย และการกระทำดังกล่าวเข้าองค์ประกอบความผิดวินัยของข้าราชการครู ก็ต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป ถ้ามูลกรณีชี้ไปในทางวินัยร้ายแรงก็ให้ดำเนินการทางวินัยร้ายแรงโดยตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง หรือมูลกรณีชี้ว่าเป็นความผิดวินัยแต่ไม่ร้ายแรง ก็ต้องดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรง โดยตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง เพราะการดำเนินการทางวินัยย่อมมีผลกระทบต่อชื่อเสียงหรือขวัญและกำลังใจของผู้ถูกดำเนินการ ยิ่งถ้ามีการลงโทษทางวินัยย่อมกระทบต่อสถานภาพของผู้้นันั้นเป็นอย่างมาก อาจมีการอุทธรณ์หรือมีการฟ้องร้องเป็นคดีปกครอง ถ้าหากว่ากระบวนการสืบสวนดำเนินการอย่างมีระบบ รัดกุม ก็จะเกิดผลดีต่อทางราชการ^{๑๗}

การสืบสวนข้อเท็จจริง

กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการสืบสวนข้อเท็จจริง ได้แก่ มาตรา ๒๔, ๒๗ และ ๔๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเฉพาะ มาตรา ๔๕ วรรคห้า ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่อมีการกล่าวหา โดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้้นักระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่า

^{๑๖} ขาญชัย แสงวงศ์, กฎหมายปกครองเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการประเภทต่างๆ, ๒๕๖๐ หน้า ๑๒๐

^{๑๗} สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลและนิติการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๒ หน้า ๑๕-๑๖

กระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที” จึงอาจจะสรุปได้ว่า การสืบสวนเป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่า ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือสงสัยว่าข้าราชการครูผู้ใด อาจมีการกระทำที่ผิดวินัย กรณีมีมูลน่าเชื่อหรือเป็นความจริงหรือไม่เพียงใด การสืบสวนเป็นจุดเริ่มต้นก่อนที่จะมีการดำเนินการทางวินัย ถ้าผลการสืบข้อเท็จจริงไม่เป็นความจริงหรือไม่มีมูลความจริงดังที่ถูกกล่าวหา ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งยุติเรื่อง หรือถ้าสืบสวนแล้วกรณีมีมูล ถ้าเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรงก็เสนอให้ผู้ช่วยการศึกษาหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ เป็นผู้มีส่วนแต่งตั้งคณะกรรมการ แต่ถ้าเป็นกรณีอาจมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้เสนอเรื่องให้ศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้มีส่วนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

วิธีการสืบสวน

ไม่มีกฎหมาย หรือระเบียบใดกำหนดวิธีการหรือแนวทางปฏิบัติไว้โดยตรง ดังนั้น การสืบสวนจะดำเนินการด้วยวิธีการใดก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเรื่องและความเหมาะสมว่าจะแสวงหาข้อเท็จจริงได้อย่างไร โดยอาจแบ่งได้เป็น ๒ วิธีการใหญ่ๆ คือ

๑. การสืบสวนในทางลับ ได้แก่ การดำเนินการไปโดยมิให้ผู้กระทำผิด หรือผู้ต้องสงสัยรู้ตัวเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกสอบสวน กรณีที่ไม่มีข้อมูลใดๆ หรือยังไม่มีพยานหลักฐานปรากฏชัด เพราะอาจเป็นการร้องเรียนกลั่นแกล้งกัน เช่น ร้องเรียนว่าครูมีความสัมพันธ์ทางชู้สาว ถ้าหากแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนอาจเป็นเรื่องเสียหายต่อชื่อเสียงกำลังใจของผู้ถูกร้องเรียน

๒. การสืบสวนทางการ ได้แก่ การสืบสวนโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นทางการ ผู้ถูกร้องเรียนหรือผู้ถูกสงสัยมีโอกาสได้ทราบข้อกล่าวหา หรือทราบเรื่อง หรือทราบถึงประเด็นที่ถูกกล่าวหา กระบวนการสืบสวน อาจจะทำให้ผู้ถูกร้องเรียนชี้แจงข้อเท็จจริง เป็นต้น ใช้ในกรณีที่ปรากฏมีผู้ร้องเรียนและมีหลักฐานพอเชื่อได้ว่ามีมูลความจริง เช่น มีการร้องเรียนว่าเบิกถอนเงินค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนไปจากธนาคารเพื่อซื้อรถยนต์ส่วนตัว มิได้ใช้เพื่อการเรียนการสอน โดยปรากฏหลักฐานทางการเงินและการพัสดุว่าไม่ถูกต้อง เป็นต้น ก็จะต้องมีการสืบสวนเป็นทางการต่อไป

เทคนิคการสืบสวน

เทคนิคการสืบสวน หมายถึง ศิลปะ หรือกลยุทธ์ของผู้บังคับบัญชา หรือผู้ได้รับมอบหมาย ที่จะใช้วิธีการต่างๆ ในการเตรียมการ การสอบปากคำพยานบุคคล และการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงในข้อกล่าวหาหรือข้อสงสัย หรือสำหรับพิสูจน์ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ต้องสงสัยว่ากรณีดังกล่าวมีข้อเท็จจริงประการใด หากเห็นว่ากรณีมีมูลก็ต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป

ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับเทคนิคการสืบสวน

บุคคลที่จะทำหน้าที่สืบสวนที่ดี ควรจะมีคุณลักษณะที่สำคัญคือ มีความรู้เฉพาะเรื่องที่จะสอบสวนและเรื่องทั่วไป มีความเฉลียวฉลาด มีปฏิภาณไหวพริบดี รู้หลักจิตวิทยา สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ มีบุคลิกที่น่านับถือ มีความสามารถในการปรับตัว มีความกล้าหาญ อดทน เพียรพยายาม รอบคอบ มีความคิดริเริ่มดี วางตนเป็นกลาง และ

มีใจเป็นธรรม ตลอดจนมีประสบการณ์อย่างกว้างขวาง เช่น จะสืบสวนเกี่ยวกับการทุจริตเรื่องเงิน ต้องมีผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการเงิน การบัญชี การพัสดุ เป็นผู้ร่วมสืบสวนอยู่ด้วย

การเตรียมการสืบสวน ศึกษาเรื่อง และวางแผน เตรียมสอบปากคำพยานบุคคล รวบรวมพยานเอกสาร พยานวัตถุ

การสอบปากคำและบันทึกถ้อยคำพยาน ต้องคำนึงถึงสถานที่ที่เหมาะสม เช่น เป็นสถานที่ที่คนไม่พลุกพล่าน เงียบพอที่จะมีสมาธิ ไม่มีคนอื่นอยู่เพราะพยานอาจไม่กล้าให้ถ้อยคำต่อหน้าคนบางคน หรือให้ถ้อยคำที่จะเอาใจคนบางคน การเลือกสถานที่อาจเลือกห้องผู้อำนวยการโรงเรียน ห้องสมุด เป็นต้น การจัดลำดับพยานบุคคล การเตรียมการล่วงหน้า สร้างบรรยากาศเป็นกันเอง เพื่อสร้างความไว้วางใจ คুমประเด็น สอบถามให้ตรงประเด็น อาจจะถามนอกประเด็นบ้าง แต่ในที่สุดต้องเป็นสิ่งที่ต้องการในประเด็น ถ้าไปสืบสวนหลายคน คนหนึ่งเป็นคนถาม คนหนึ่งกำหนดถ้อยคำที่ต้องจด และคนจดถ้อยคำ ถ้าพบเป็นพยานขัดกันต้องซักให้ละเอียด อย่าพยายามถามนำ คำถามนำคือ คำถามที่ต้องการคำตอบจากผู้ถูกถามว่าใช่หรือไม่ใช่เท่านั้น และใช้คำถามที่เข้าใจง่าย ๆ

ลักษณะของพยานที่ผู้สืบสวนต้องคำนึงถึงให้มาก คือ พยานที่ไม่รู้เห็นเหตุการณ์ แต่พยายามที่จะบอกรู้เห็น พยานประเภทแค้นเคือง พยานขี้อิจฉา พยานช่างพูด พยานเท็จเหล่านี้ต้องสังเกตให้ดี ซักถามให้ละเอียด กลับไปกลับมา ถ้าเป็นพยานเท็จ จะพูดเรื่องเดียวกันไม่เหมือนกัน เป็นต้น

การถามเพื่อเอาความจริงจากผู้ถูกกล่าวหา ไม่ต้องมุ่งหวังจะได้ความจริง เพราะมีกระบวนการที่จะพิสูจน์ความจริงในการสอบสวนอยู่แล้ว เพราะบางครั้งอาจไม่ใช่ผู้ถูกกล่าวหาก็ได้ เขาอาจถูกใส่ร้าย ต้องทำใจให้เป็นกลาง ต้องพยายามหาพยานอื่นประกอบ

การบันทึกถ้อยคำ ต้องใช้ภาษาง่ายๆ หากเป็นภาษาถิ่นต้องบันทึกคำแปลความหมายที่เป็นภาษากลางไว้ด้วย เพราะผู้พิจารณาอาจแปลความหมายผิดเพี้ยน อ่านบททวนคำให้การที่บันทึกให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง ว่าถูกต้องตามที่ให้การหรือไม่ เมื่อมีการแก้ไข ตกเติมถ้อยคำพยาน ต้องให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย แต่ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ก็ให้กรรมการสืบสวนบันทึกไว้ว่า ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ

ในกรณีการสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็ก (อายุไม่เกิน ๑๘ ปี ในวันที่ให้ถ้อยคำ) รวมทั้งผู้มีปัญหาในการสื่อสาร ให้นำกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐ มาใช้โดยอนุโลม กล่าวคือ ในการสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็ก ให้สอบสวนในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กและให้มีข้าราชการครูที่เป็นกลางและเชื่อถือได้หรือบุคคลที่เด็กร้องขอหรือไว้วางใจเข้าร่วมในการสอบปากคำทุกครั้งด้วย หากผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเด็กตั้งข้อรังเกียจก็ให้ทำการเปลี่ยนตัวบุคคลดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม ในกรณีที่ผู้เสียหายหรือพยานเป็นคนหูหนวกหรือเป็นใบ้ หรือมีความพิการทางกายหรือไม่เข้าใจภาษาไทย และจำเป็นต้องใช้ล่าม ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดหาล่ามที่เป็นกลางและมีความน่าเชื่อถือได้มาให้แก่บุคคลดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม

การร้องเรียนเป็นบัตรสนเท่ห์

ในกรณีที่สงสัยว่าข้าราชการครูผู้ใดกระทำผิดวินัยตามหนังสือร้องเรียน ที่ไม่มีการระบุชื่อผู้ร้องเรียนหรือผู้กล่าวโทษ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และแนวทางของหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี^{๑๔} โดยเมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องราวกล่าวโทษข้าราชการในเบื้องต้น ให้ถือเป็นความลับของทางราชการ หากเป็นบัตรสนเท่ห์ ให้พิจารณาเฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลเท่านั้น ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงดังนี้

๑. วิเคราะห์หนังสือร้องเรียน/กล่าวหา พิจารณาว่าจะดำเนินการสืบสวนโดยทางลับหรือเปิดเผย
๒. บันทึกเสนอให้ความเห็นว่าจะสืบสวนโดยทางลับ หรือโดยการเปิดเผย
๓. กรณีสืบสวนโดยทางลับ ถ้าผลการสืบสวนไม่มีมูล ให้ยุติเรื่อง ถ้ากรณีมีมูล ให้เสนอว่าจะดำเนินการเป็นวินัยร้ายแรงหรือวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งระดับความร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง ปรากฏตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและที่แก้ไขเพิ่มเติม
๔. กรณีสืบสวนโดยเปิดเผย ให้ดำเนินการดังนี้
 - ๔.๑ ผู้มีอำนาจ สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๙๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
 - ๔.๒ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ได้รับการแต่งตั้ง ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง
 - ๔.๓ การรายงานผลการสืบสวน คณะกรรมการต้องนัดประชุมหรือสรุปรายงานการสืบสวนโดยต้องนำข้อเท็จจริงที่ได้จากการแสวงหาพยานหลักฐานต่างๆ มาวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงว่ามีมูลตามข้อกล่าวหาหรือไม่ เมื่อพิจารณาซึ่งนำพยานหลักฐานต่างๆ แล้ว หากเห็นว่าไม่มีมูลก็ให้เสนอยุติเรื่อง หากเห็นว่ามีมูลเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือมีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยต่อไป ซึ่งในการรายงานผลการสืบข้อเท็จจริง คณะกรรมการอาจจัดทำเอกสาร ดังนี้
 - ๔.๓.๑ สรุปรายงานการสืบสวน จำนวน ๓ ชุด
 - ๔.๓.๒ รวบรวมพยานเอกสารหลักฐานทั้งหมดที่ได้มาตามแนวทางการสืบสวน
 - ๔.๓.๓ ทำบัญชีส่งเอกสาร
 - ๔.๓.๔ บันทึกการประชุมของคณะกรรมการสืบสวน
 - ๔.๓.๕ บันทึกข้อความหรือหนังสือราชการ เรียนถึงผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน เพื่อส่งรายงานการสืบสวนพร้อมเอกสารหลักฐานทั้งหมด

โครงสร้างในการสืบสวนข้อเท็จจริง

ในการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น ไม่มีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว หรือมีกฎเกณฑ์ว่าจะต้องใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเป็นการเฉพาะ แต่สิ่งสำคัญคือในการสืบข้อเท็จจริงในเรื่องใด คณะกรรมการจะต้องเรียงเรียงเหตุการณ์ต่างๆ ที่

^{๑๔} หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ เรื่องหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการและการสอบสวน

เกิดขึ้นทั้งหมด ในลักษณะการเขียนเรียงความเพื่อให้ผู้แต่งตั้งได้เข้าใจอย่างชัดเจน ไม่มีข้อสงสัย ซึ่งโครงสร้างที่ดีในการสืบข้อเท็จจริง ควรประกอบด้วย ๓ ส่วนดังนี้

๑. ส่วนที่เป็น “คำนำ” ในส่วนนี้จะกล่าวถึงเหตุที่ทำให้ต้องมีการสืบสวนข้อเท็จจริง ที่มาของข้อมูลในกรณีที่เป็นเหตุให้เกิดการสอบสวนข้อเท็จจริง ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ทราบโดยย่อว่า ได้รับมอบหมายให้มาทำการสืบสวน ในเรื่องใด มูลกรณีปรากฏขึ้นอย่างไร อันเป็นการกำหนดโครงสร้างของการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว

๒. ส่วนที่เป็น “เนื้อเรื่อง” ผู้สืบสวนต้องกำหนดแนวความคิดซึ่งเป็นกรอบโครงสร้าง และเชื่อมโยงพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร และพยานวัตถุ อันเกี่ยวข้องใกล้ชิด โดยวิเคราะห์ข้อเท็จจริงที่ได้รับ พร้อมทั้งพยานหลักฐานต่างๆ ว่าสอดคล้องต้องกันหรือไม่ อย่างไร แล้วเขียนเรียงความเป็นร้อยแก้วตามลำดับขั้นตอน ตั้งแต่เริ่มต้น จนถึงสิ้นสุด ควรบ่งชี้และระบุเรื่องราวให้ทราบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร เป็นเรื่องราวติดต่อกันเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งเนื้อเรื่องนี้นับเป็นหัวใจในการสืบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริงในเรื่องนั้น โดยผู้สืบสวนอาจเรียงความขั้นตอนเกี่ยวกับการสร้างเนื้อเรื่องที่จะนำเสนอ เนื้อหาสาระได้ด้วย ๔ วิธีดังนี้

๒.๑ การจัดระเบียบโดยอาศัยเวลา ได้แก่ การสืบสวนข้อเท็จจริงโดยเรียงเนื้อเรื่องก่อนหลังตามเวลาที่เกิดขึ้นเป็นลำดับถัดมา โดยเล่าข้อเท็จจริงที่เกิดก่อนเรียงเป็นลำดับเวลา โดยนำสิ่งที่เกิดก่อนนำมากล่าวก่อนสิ่งใดที่เกิดในลำดับถัดมาก็นำมากล่าวถัดมา และจะกล่าวถึงเป็นอันดับสุดท้าย หากสิ่งนั้นเกิดขึ้นหลังสุด

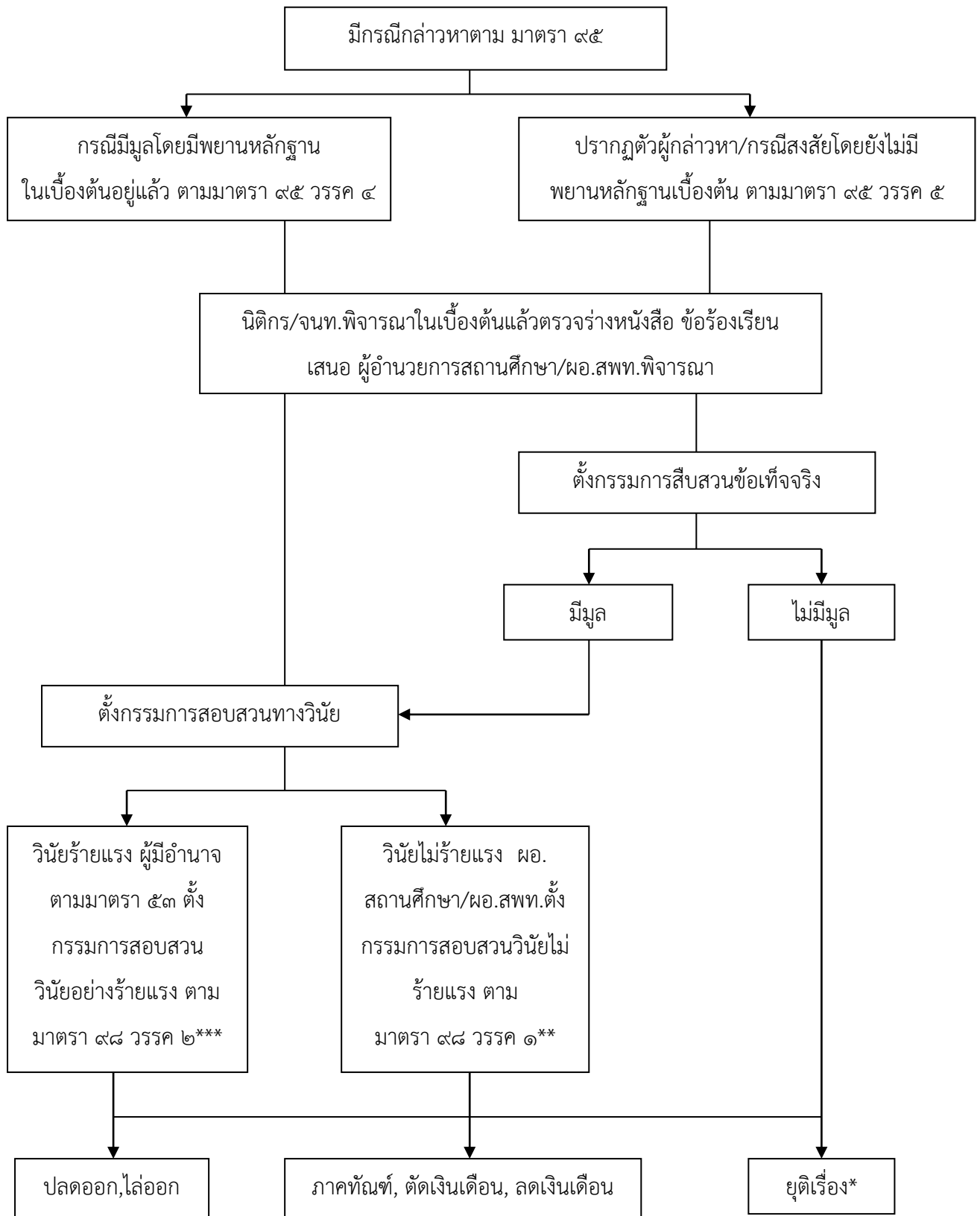
๒.๒ การจัดระเบียบโดยอาศัยพื้นที่ ได้แก่ การสืบสวนข้อเท็จจริงโดยใช้สภาพภูมิประเทศเป็นหลักในการกำหนดลำดับเนื้อเรื่อง คือเหตุการณ์ได้เกิดขึ้น ณ ที่ใดก่อนก็นำมากล่าวก่อนและหลังตามลำดับ

๒.๓ การจัดระเบียบโดยใช้เหตุผล ได้แก่ การสืบสวนข้อเท็จจริงโดยการกล่าวเนื้อเรื่องตามข้อเท็จจริงถึงเหตุเสียก่อน แล้วกล่าวข้อเท็จจริงถึงผลที่ตามมา ซึ่งจะช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจทันทีว่าผู้สืบสวนไม่หลงทิศทาง และสามารถควบคุมการสืบสวนได้เป็นอย่างดี

๒.๔ การจัดระเบียบโดยตั้งประเด็นปัญหาและการแก้ไขปัญหา ได้แก่ การสืบสวนข้อเท็จจริงโดยจัดระเบียบประเด็นปัญหา และวิเคราะห์ข้อเท็จจริงในปัญหาว่า ข้อเท็จจริงเป็นประการใด มีประเด็นใดที่จะต้องพิจารณาจำนวนกี่ประเด็น และมีเหตุผลอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุใด และมีข้อกฎหมายกำหนดไว้เป็นเช่นใด โดยนำข้อเท็จจริงมากำหนดประเด็นปัญหาเพื่อพิจารณา และนำข้อกฎหมายมาวิเคราะห์ปัญหาแต่ละประเด็นเพื่อแก้ไขปัญหานั้นในแต่ละประเด็น ซึ่งในข้อเท็จจริงหนึ่งอาจมีหลายประเด็นก็ได้

๓. ส่วนที่เป็น “สรุป” การสรุปความเห็นของคณะกรรมการผู้ทำการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยวิเคราะห์และเสนอแนะต่อผู้แต่งตั้ง เพื่อวินิจฉัย ซึ่งนับเป็นจุดสำคัญในการสืบสวน ผู้สืบสวนควรระบุข้อกฎหมายไว้ด้วย เพื่อผู้บังคับบัญชาจะได้ทราบถึงขั้นตอนการดำเนินการ และอำนาจในการพิจารณาสั่งการในเรื่องดังกล่าว

แผนภูมิแสดงขั้นตอนก่อนการดำเนินการทางวินัย(การสืบสวนข้อเท็จจริง)

* ไม่ต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยตามระเบียบ ก.ค.ศ. เพราะถือว่ายังไม่เป็นการดำเนินการทางวินัย

** ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

*** ศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

บทที่ ๓

การดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สาระสำคัญ

การสอบสวน หมายถึง การรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่มีการกล่าวหา เพื่อให้การพิจารณาดำเนินการทางวินัยเป็นไปด้วยความยุติธรรม โดยการสอบสวนทางวินัยใช้หลักการไต่สวนที่คณะกรรมการสอบสวนจะต้องแสวงหาความจริงว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยตามข้อกล่าวหาหรือไม่ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะไม่ได้กล่าวอ้างหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ แต่ถ้าเป็นประเด็นสำคัญที่ต้องพิสูจน์เพื่อให้ได้ข้อยุติว่าข้อเท็จจริงเป็นเช่นไร ก็เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนที่จะต้องแสวงหาความจริงดังกล่าว โดยยึดหลักการฟังความสองฝ่าย ซึ่งต่างกับการสอบสวนในทางอาญาที่ใช้ระบบกล่าวหา ซึ่งมุ่งเน้นการสอบสวนพยานฝ่ายกล่าวหาว่าพยานหลักฐานที่ได้มีเพียงพอตามข้อหาที่จะส่งฟ้องคดีอาญาหรือไม่^{๑๙}

การสอบสวนความผิดทางวินัย เป็นการเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง ซึ่งเป็นขั้นตอนของการพิจารณาทางปกครอง ตามบทนิยามในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ อันจะนำไปสู่การจัดทำ “คำสั่งทางปกครอง” ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้สั่งแต่งตั้งต้องเป็นบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย คณะกรรมการสอบสวน ต้องเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ อีกทั้งในการสอบสวนนั้น คณะกรรมการสอบสวนต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามขั้นตอนและวิธีการสอบสวนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการสอบสวนและพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐ ซึ่งได้วางหลักเกณฑ์ วิธีการ ขั้นตอนในการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

วินัยอย่างไม่ร้ายแรง เป็นพฤติกรรมที่กระทำผิดเพียงเล็กน้อยการลงโทษมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องปรามปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้นั้นให้สอดคล้องต้องด้วยบทสถานขององค์กรโดยการลงโทษสถานเบาไม่ถึงกับจะต้องออกจากองค์กร ได้แก่ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน และลดเงินเดือน ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงคือผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของหน่วยงาน ซึ่งกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน พ.ศ.๒๕๖๑ ให้อำนาจผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครู มีอำนาจลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวง เลขาธิการ อธิบดีหรือตำแหน่งอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า อธิการบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ศึกษาธิการภาคหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ศึกษาธิการจังหวัดหรือตำแหน่งอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า หรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า ซึ่งเป็น

^{๑๙} กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม, สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๕๘ หน้า ๒๕

ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง มีอำนาจลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวินัยที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละสองหรือร้อยละสี่ที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ ในการสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือน ถ้าจำนวนเงินเดือนที่จะต้องตัดหรือลดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปัดเศษทิ้ง

วินัยอย่างไม่ร้ายแรง ได้แก่^{๒๐} การกระทำที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. ไม่สนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ
๒. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และเที่ยงธรรม ต้องมีความวิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียร ดูแลเอาใจใส่รักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ
๓. อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจและหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
๔. ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลโดยถือประโยชน์สูงสุดผู้เรียนและไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ
๕. ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือภายใน ๗ วันเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งก็ได้ และเมื่อเสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันเป็นหนังสือให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจะต้องปฏิบัติตาม
๖. ไม่ตรงต่อเวลา ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการและผู้เรียนละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
๗. ไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม ไม่สุภาพเรียบร้อยและรักษาความสามัคคี ไม่ช่วยเหลือเกื้อกูลต่อผู้เรียนและข้าราชการด้วยกันหรือผู้ร่วมงาน ไม่ต้องรับหรือให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมต่อผู้เรียนและประชาชนผู้มาติดต่อราชการ
๘. กลั่นแกล้ง กล่าวหา หรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากความจริง
๙. กระทำการหรือยอมให้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
๑๐. เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

^{๒๐} สำนักงาน ก.ค.ศ. กระทรวงศึกษาธิการ “คู่มือการดำเนินการทางวินัย สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา” หน้า ๓ - ๔

๑๑. ไม่วางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ และในการปฏิบัติกรอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน อาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนแสดงการฝักใฝ่ ส่งเสริม เกื้อกูล สนับสนุนบุคคลกลุ่มบุคคลหรือพรรคการเมืองใด

๑๒. กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

๑๓. ไม่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ไม่ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย หรือละเลย หรือมีพฤติกรรมปกป้อง ช่วยเหลือมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาถูกลงโทษทางวินัยหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต

การกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ได้แก่

๑. การกระทำความผิดอาญา จนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด และผู้บังคับบัญชาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษานั้นได้ประจักษ์ชัดแล้ว

๒. กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน

เจตนารมณ์ของการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรง มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์เล็กน้อยของข้าราชการ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อผู้ถูกดำเนินการไม่มากเท่ากับการดำเนินการวินัยอย่างร้ายแรง กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่จะต้องดำเนินการ แต่ต้องดำเนินการตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดตามความในมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และ กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐ โดยอนุโลม ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (สว.๑) การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เป็นกระบวนการดำเนินการทางวินัยขั้นต้นที่จัดให้มีขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันแก่ข้าราชการได้เกิดความมั่นใจว่าจะได้รับความคุ้มครองและความเป็นธรรมในการสอบสวน^{๒๑} ซึ่งก่อนที่จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ชัดเจนก่อนว่า การกระทำดังกล่าวนั้นเป็นความผิดวินัยหรือไม่ เป็นวินัยอย่างร้ายแรงหรือวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เมื่อได้สืบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงแน่ชัดแล้ว ก็นำเอาข้อเท็จจริงนั้นออกมาเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยองค์ประกอบของคำสั่งประกอบด้วย

๑.๑ ส่วนหัวคำสั่ง ประกอบด้วย ตราครุฑ เลขที่คำสั่ง เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง

๑.๒ สถานะของผู้ถูกแต่งตั้งกรรมการสอบสวน ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่ง วิทยฐานะ เงินเดือน สังกัด

^{๒๑} คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๒๘/๒๕๔๓ (ประชุมใหญ่)

๑.๓ ข้อกล่าวหา หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมแห่งการกระทำที่กล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย โดยระบุตัวบุคคล วันเวลา สถานที่เกิดเหตุ พอสมควรที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจเรื่องที่ถูกกล่าวหาและต่อสู้ได้ ยังไม่ต้องอ้างมาตรการความผิด ควรปล่อยให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาว่าข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนเป็นความผิดวินัยมาตราใด แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาต่อไป

๑.๔ คณะกรรมการสอบสวน ต้องมีอย่างน้อยสามคน ซึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการสอบสวนอย่างน้อยอีกสองคน โดยกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ในกรณีจำเป็นให้มีผู้ช่วยเลขานุการอีกก็ได้ และจะต้องระบุชื่อ ตำแหน่ง หรือตำแหน่งและวิทยฐานะของกรรมการ เลขานุการไว้ด้วย คณะกรรมการสอบสวนต้องเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน

๑.๕ อำนาจการแต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เช่น ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสถานศึกษา ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวนในสถานศึกษาก็คือผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจะดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใด กรณีข้าราชการครูที่มาช่วยราชการ การดำเนินการทางวินัยต้องให้ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดเดิมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน สำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่วนข้าราชการที่มาช่วยราชการ ให้รายงานต้นสังกัดเดิมแต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑.๖ ระยะเวลาการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ขอขยายเวลาต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ไม่เกินสามสิบวัน

๒. ผู้สั่งแต่งตั้งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการสอบสวน ต้องแจ้งสิทธิให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบอย่างน้อยในเรื่องดังต่อไปนี้

๒.๑ สิทธิโต้แย้งกรรมการสอบสวน และสิทธิโต้แย้งผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีความสัมพันธ์หรือเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมมารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดา ลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้นหรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหา
- (๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้กล่าวหา
- (๖) มีเหตุอื่นซึ่งน่าเชื่ออย่างยิ่งว่าจะทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรมหรือไม่เป็นกลาง

๒.๒ สิทธิรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และให้การหรือนำสืบพยานโต้แย้งพยานหลักฐานของฝ่ายกล่าวหา

๒.๓ สิทธิการอุทธรณ์ เมื่อถูกลงโทษจากการดำเนินการทางวินัย

๓. ขั้นตอนการสอบสวนของคณะกรรมการ

๓.๑ ประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวน การประชุมต้องจัดทำรายงานการประชุมไว้ด้วย

๓.๒ แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามแบบ สว.๒ โดยการนำเรื่องที่กล่าวหาในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมาบันทึกลงในแบบ สว.๒ แล้วแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งให้ผู้ถูกกล่าวหาลงชื่อรับทราบในแบบ สว.๒ แล้วมอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับและเก็บไว้ในสำนวน ๑ ฉบับ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพว่าได้กระทำผิดจริงตามข้อกล่าวหา ให้บันทึกถ้อยคำลงในแบบ สว.๔ และดำเนินการตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง หากผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธ ให้บันทึกถ้อยคำลงในแบบ สว.๔ และดำเนินการตามข้อ ๓.๓ ต่อไป

๓.๓ สอบสวนพยานฝ่ายกล่าวหา การสอบสวนบุคคลเป็นพยาน คณะกรรมการต้องแสดงตนและแจ้งพยาน ก่อนลงมือสอบถามปากคำว่ากรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าของงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นที่จต้องกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย แล้วบันทึกถ้อยคำของพยานลงในแบบ สว.๕ และซักถามพยานให้เข้าประเด็นที่กล่าวหา ซึ่งต้องบันทึกข้อความให้รัดกุม คณะกรรมการต้องช่วยกันซักถาม โดยอาจแบ่งหน้าที่ให้คนใดคนหนึ่งซักถามและให้กรรมการอีกคนหนึ่งมีหน้าที่บันทึกถ้อยคำก็ได้

การสอบปากคำพยานหรือผู้เสียหาย ต้องมีกรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ต้องให้พยานหรือผู้เสียหายเข้ามาในห้องสอบสวนทีละคน ยกเว้นพยานหรือผู้เสียหายที่เป็นเด็ก (ถืออายุไม่เกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์ในวันที่ถูกสอบปากคำ) ให้มีข้าราชการครูที่เป็นกลางและเชื่อถือได้ และบุคคลที่เด็กร้องขอหรือไว้วางใจเข้าร่วมในการสอบปากคำด้วย พยานเอกสารหรือวัตถุพยาน ต้องบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด ต้องใช้เอกสารต้นฉบับ หรือถ้านำต้นฉบับมาไม่ได้ให้ถ่ายสำเนารับรองความถูกต้องจากผู้จัดทำหรือจัดเก็บเอกสารนั้น ถ้าเอกสารฉบับจริงสูญหายหรือถูกทำลาย จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบแทนก็ได้ การอ้างเอกสารเพื่อพิสูจน์ความถูกต้องของผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการต้องอ่านและส่งเอกสารนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจดูด้วย

๓.๔ ประชุมคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาว่าพยานหลักฐานที่รวบรวมได้มีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่ ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่า ๓ คน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเข้าประชุม ถ้าเสียงส่วนใหญ่เห็นว่า พยานหลักฐานไม่มีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ก็ต้องให้ความเห็นยุติเรื่อง แล้วจัดทำรายงานการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ก็ให้จัดทำ สว.๓ และบันทึกผลการประชุมไว้ด้วย ในการแจ้ง สว.๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้สอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่า จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ พร้อมทั้งบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาลงในแบบ สว.๔ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำ และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็วและบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาลงในแบบ สว.๔ เช่นกัน

๓.๕ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ตามแบบ สว.๓ มีวิธีการและขั้นตอนเหมือนการแจ้ง สว.๒ เพียงแต่ต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาให้การแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ และอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาแสดงต่อคณะกรรมการสอบสวน ภายในเวลาอันสมควร ไม่เกิน ๑๕ วัน

๓.๖ การสอบพยานหลักฐานฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา ควรใช้เวลาผู้ถูกกล่าวหานำสืบพยานพอสมควร แต่รวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน ๙๐ วันนับแต่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่ง จะขยายเวลาได้เท่าที่จำเป็น แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน

๓.๗ ประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาซึ่งนำพยานหลักฐานที่จะพิจารณาว่า พยานหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างและนำสืบนั้น มีน้ำหนักหักล้างพยานฝ่ายกล่าวหาที่แจ้งใน สว.๓ ได้หรือไม่ ต้องมีกรรมการสอบสวน ไม่น้อยกว่า ๓ คน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเข้าประชุม ถ้ามีน้ำหนักฟังได้ก็ให้มีความเห็นยุติเรื่อง ถ้าฟังไม่ได้ก็พิจารณาความผิดและกำหนดโทษแล้วจัดทำรายงานการสอบสวนตามแบบ สว.๖ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต่อไป

๔. การพิจารณาของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน พิจารณา ๓ ประการ ได้แก่

๔.๑ พิจารณาข้อกฎหมาย พิจารณาว่ามีการดำเนินกระบวนการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ การสอบสวนดำเนินการเป็นไปตามกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐ หรือไม่ เช่นมีการแจ้ง สว.๒, สว.๓ มีการแจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ ฯลฯ ถ้าไม่ดำเนินการก็สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้อง ภายในระยะเวลาที่กำหนด

๔.๒ พิจารณาข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงครบถ้วนสิ้นกระแสดความหรือไม่ หรือขาดพยานหลักฐานใด หากยังสงสัยในข้อเท็จจริงหรือเห็นว่าคณะกรรมการสอบสวนยังบกพร่องในส่วนนี้อยู่ ก็สั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม ถ้าข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมเป็นปรปักษ์อันเป็นผลร้ายต่อผู้ถูกกล่าวหา ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้ง สว.๓ เพิ่มเติม และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมด้วย

๔.๓ การพิจารณาโทษ ถ้าการพิจารณาตามข้อ ๔.๑ และ ๔.๒ เป็นที่ยุติแล้ว ก็ให้พิจารณาโทษและพิจารณาความผิด โดยปรับข้อเท็จจริงที่รับฟังได้กับข้อกฎหมายว่าการกระทำเช่นนั้นผิดวินัยมาตราใดหรือไม่ ถ้าไม่ผิดวินัยก็ให้สั่งยุติเรื่อง ถ้าเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยให้พิเคราะห์ว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด ควรลงโทษสถานใด โดยนำหลักการพิจารณากำหนดโทษมาประกอบการพิจารณาด้วย ถ้าอยู่ในอำนาจของผู้บังคับบัญชา ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ให้ออกคำสั่งลงโทษ ถ้าเกินอำนาจก็รายงานต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และอยู่ในอำนาจต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าไม่มีอำนาจก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปพิจารณาดำเนินการต่อไป

๕. การออกคำสั่งลงโทษ เป็นไปตามระเบียบ ก.ค.ศ.ว่าด้วยวิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัย
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘

๖. การรายงานการดำเนินการทางวินัย เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการผู้ใด และสั่งยุติเรื่อง งดโทษ ลงโทษ หรือสั่งให้ข้าราชการครูผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว กฎหมายกำหนดให้มีการรายงานการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากราชการนั้นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือองค์คณะบุคคลผู้ที่มีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อการตรวจสอบควบคุมมาตรฐานการดำเนินการทางวินัย การสั่งลงโทษ หรือการสั่งให้ออกจากราชการให้ เป็นไปโดยถูกต้องเหมาะสมและเป็นธรรม โดย กศจ. มีอำนาจพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง และการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรง ดังต่อไปนี้

๖.๑ กรณีผู้อำนวยการสถานศึกษาได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการครูผู้ใด และได้สั่งยุติเรื่อง งดโทษหรือลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนแก่ผู้นั้นแล้ว รวมถึงกรณีที่เห็นว่าไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่หรือเกินอำนาจหน้าที่ ก็ให้รายงานไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี

เมื่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับรายงานและพิจารณาตามอำนาจหน้าที่โดยพิจารณาตรวจสอบว่าการดำเนินการทางวินัยนั้นถูกต้องเหมาะสมแล้วหรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการทางวินัย หรือการสั่งลงโทษยังไม่เหมาะสมก็มีอำนาจสั่งงดโทษ หรือลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น หรือเปลี่ยนแปลงและแก้ไขข้อความในคำสั่งเดิมหรือดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติม หรือหากเห็นว่าไม่มีความผิดก็ให้สั่งยกโทษ แล้วให้รายงาน กศจ. พิจารณา

๖.๒ กรณีที่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้ดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด และได้สั่งยุติเรื่อง งดโทษ หรือลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดเงินเดือนแก่ผู้นั้นแล้ว ให้รายงาน กศจ. พิจารณา

๖.๓ ในกรณีที่ กศจ. พิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยแล้วมีมติยุติเรื่อง งดโทษ ลดโทษ เพิ่มโทษ หรือมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สั่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น เมื่อดำเนินการแล้ว ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รายงานไปยังเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๖.๔ เมื่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้รับรายงานการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา หากพิจารณาแล้วเห็นชอบกับการพิจารณาของ กศจ. ให้การรายงานการดำเนินการทางวินัยเป็นอันสิ้นสุด เว้นแต่เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความเห็นแย้งกับมติ กศจ. โดยเห็นว่าการดำเนินการไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม ไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีหรือแนวทางที่ ก.ค.ศ. กำหนด ต้องเสนอ ก.ค.ศ. พิจารณา และให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติ ก.ค.ศ.ดังกล่าว

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ถือได้ว่าเป็นการเริ่มดำเนินการทางวินัยแล้ว แม้การสอบสวนพิจารณาจะพิสูจน์ไม่ได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยและยุติเรื่อง ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ยังคงรายงานการดำเนินการทางวินัยตามนัยดังกล่าวข้างต้นจนสิ้นสุด สำหรับการรายงานการดำเนินการทางวินัยนั้นต้องส่งสำนวนการสอบสวนที่เป็นฉบับจริง

ผลของการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ได้ดำเนินการสอบสวน ไม่ว่าจะเป็นการสอบสวนโดยตั้งคณะกรรมการหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว ดำเนินการตามข้อ ของกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย ดังนี้

๑. สั่งยุติเรื่อง ตามมาตรา
๒. สั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน
๓. สั่งให้งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน ตามมาตรา

การอุทธรณ์

ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๙ ตามข้อ ๕ ได้กำหนดให้โอนอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ กศจ. โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๒๓(๔) ได้กำหนดให้ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษามีอำนาจหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ดังนั้น จึงทำให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นอำนาจหน้าที่ของ กศจ.

อำนาจ กศจ. ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

กศจ. มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษวินัยไม่ร้ายแรง ตามข้อ ๗(๓) ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๐ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สั่งลงโทษตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยอำนาจการลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งตามกฎหมาย ก.ค.ศ. ดังกล่าว กำหนดให้ผู้ผู้อำนวยการสถานศึกษา มีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตรา ร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจสั่งลงโทษ ภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตรา ร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ เป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน ลดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตรา ร้อยละสองหรือร้อยละสี่ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

หลักการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

การพิจารณาอุทธรณ์ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๐ โดยเมื่อได้รับหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษที่ยื่นต่อ กศจ. แล้ว มีแนวทางการดำเนินการดังนี้

๑. การตรวจสอบหนังสืออุทธรณ์
 - ๑.๑ การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือ และต้องมีสาระและลายมือชื่อผู้ยื่นอุทธรณ์ โดยต้องยื่นอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง
 - ๑.๒ สาระในหนังสืออุทธรณ์ ต้องมีข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ ในหนังสืออุทธรณ์จะต้องมีข้อความแสดงข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายหรือเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษโดยไม่

ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมอย่างไร หรือมีข้อคัดค้านข้อโต้แย้งอย่างไร และต้องมีที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ที่สามารถติดต่อได้ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ กศจ. ก็ให้ผู้อุทธรณ์ทำเป็นหนังสือต่างหากขอแถลงด้วยวาจายื่นต่อ กศจ. โดยตรงภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ไต่สวนหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

๑.๓ การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน กศจ. หรือศึกษาธิการจังหวัด เนื่องจากศึกษาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ สำหรับข้าราชการครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้ยื่นหนังสืออุทธรณ์โดยการส่งผ่านผู้บังคับบัญชา ได้แก่ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แล้วแต่กรณี และให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวส่งหนังสืออุทธรณ์ไปยังศึกษาธิการจังหวัดภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

๑.๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษเพิ่มเติม เมื่อได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ กศจ. ไว้โดยชอบแล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา ก่อนที่ กศจ. เริ่มพิจารณาอุทธรณ์ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อ กศจ. และให้ กศจ. รับไว้พิจารณา

๑.๕ การตรวจสอบกำหนดเวลาและการนับเวลาในการยื่นอุทธรณ์ ต้องตรวจสอบจากหลักฐานการได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งการลงโทษเมื่อใด ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษหรือไม่ (ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ค.ศ.) และมีการแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ กศจ. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบหรือไม่ ถ้าไม่มีการแจ้งสิทธิดังกล่าว จะทำให้ระยะเวลาการอุทธรณ์ขยายเป็น ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙

๑.๖ การนับระยะเวลาในการอุทธรณ์ (ข้อ ๑๘ ของกฎ ก.ค.ศ.)

การนับเวลาเริ่มต้น ให้เริ่มนับวันถัดจากวันที่ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ เป็นวันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษ แต่เมื่อได้มีการแจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ รวมทั้งทำบันทึกลงวันเดือนปีเวลาและสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งคำสั่ง ในกรณีที่ไมอาจแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษได้โดยตรง แต่ได้มีการแจ้งเป็นหนังสือโดยส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้อุทธรณ์ ณ ที่อยู่ของผู้อุทธรณ์ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้ ๒ ฉบับให้ผู้อุทธรณ์เก็บไว้ ๑ ฉบับและส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน ๑ ฉบับพร้อมลงลายมือชื่อในใบตอบรับดังกล่าวด้วย เมื่อล่วงพ้น ๑๕ วันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับว่าผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งคำสั่งแล้ว

การนับเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งการนับเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งการนับเวลานั้น ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้มายื่นอุทธรณ์ด้วยตนเอง ให้ถือว่าวันที่มายื่นและลงทะเบียนรับหนังสือเป็นวันยื่นอุทธรณ์ หากส่งทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ประทับตราไปรษณีย์เป็นวันยื่นอุทธรณ์ หากหนังสืออุทธรณ์มีข้อบกพร่องหรือมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจหรือผิดพลาดอันเกิดจากความไม่รู้หรือความเลินเล่อของ

ผู้อุทธรณ์ ให้เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ แก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วน ตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙

๒. การพิจารณาข้อกฎหมาย เมื่อได้หนังสืออุทธรณ์จากผู้อุทธรณ์แล้วหากเป็นอุทธรณ์ที่ต้องให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ขอสำนวนการสอบสวนทางวินัยจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาของ กศจ. โดยตรวจสอบปัญหาในข้อกฎหมายของผู้อุทธรณ์ดังต่อไปนี้

๒.๑ ตรวจสอบกระบวนการดำเนินการทางวินัย

- ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งตามกฎหมายหรือไม่
- คณะกรรมการสอบสวน มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ต้องระบุว่าเป็นวินัยอย่างร้ายแรงหรือวินัยร้ายแรง

(ตามแบบ สว.๑) หรือไม่

- มีการแจ้งข้อกล่าวหาและอธิบายข้อกล่าวหา ตามแบบ สว.๒ หรือไม่
- มีการแจ้งข้อกล่าวหาและรับทราบข้อกล่าวหา สรุปรายงานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

ตามแบบ สว.๓ หรือไม่

- การสอบปากคำพยานเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ เช่น ถ้าพยานเป็นเด็กต้องมีข้าราชการครูที่เป็นกลางและเชื่อถือได้ หรือบุคคลที่เดือดร้อนหรือไว้วางใจเข้าร่วมในการสอบปากคำด้วย (ข้อ ๒๘ ของกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐)

- มีการประชุมกรรมการสอบสวนตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่
- การออกคำสั่งลงโทษทางวินัยโดยผู้ที่มีอำนาจหรือไม่
- คำสั่งลงโทษระบุเหตุผล ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณา

และข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจของผู้ออกคำสั่งหรือไม่

- คำสั่งลงโทษทางวินัย เป็นเรื่องเดียวกันกับที่ได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปราย

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาหรือไม่

๒.๒ ตรวจสอบอำนาจการพิจารณาทางปกครอง

- ตรวจสอบกรณีที่มีเหตุที่ทำให้เจ้าหน้าที่ทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้ ตามมาตรา ๑๓ หรือมีที่มีสภาพร้ายแรงที่อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ เช่นคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกับคณะกรรมการสอบสวนเป็นบุคคลเดียวกันหรือไม่ คณะกรรมการสอบสวนวินัย เข้ามาเป็นอนุกรรมการหรือกรรมการและร่วมพิจารณาวินิจฉัยความผิด และกำหนดโทษของ กศจ.หรือไม่

๒.๓ ตรวจสอบคำอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย การคัดค้านผู้พิจารณา (กศจ.)

- รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ มีส่วนได้เสียในการกระทำผิด

วินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ

- มีสาเหตุโกรธเคืองผู้อุทธรณ์
- เป็นผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ
- เป็นผู้กล่าวหาหรือคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดา มารดาหรือร่วมบิดา

หรือร่วมมารดา กับผู้กล่าวหา

๓. การพิจารณาวินิจฉัยข้อเท็จจริง กศจ. จะต้องพิจารณาอุทธรณ์จากสำนวนการสอบสวน เปรียบเทียบกับหนังสืออุทธรณ์ ทักล้างซึ่งนำหนักรายงานหลักฐาน (ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ค.ศ.) ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงด้วยวาจาต่อที่ประชุม กศจ. ให้แจ้งให้ผู้ส่งลงโทษทราบด้วยว่าถ้าประสงค์จะแถลงแก้ก็ให้มาแถลงด้วยตนเองหรืออาจมอบหมายเป็นหนังสือให้ข้าราชการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนในครั้งนั้นได้ (ข้อ ๑๓ วรรคสาม)

ในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ จะต้องพิจารณาถึงการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาในการพิจารณาความผิดนั้น ซึ่งประกอบด้วยเหตุผลที่ได้วินิจฉัยจากข้อเท็จจริงโดยละเอียดถี่ถ้วนจากพยานหลักฐานทั้งสองฝ่ายว่ามีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ผู้บังคับบัญชาจะต้องวางตัวเป็นกลาง ไม่มีอคติหรือความลำเอียง การสั่งลงโทษเหมาะสมกับความผิดตามที่กฎหมายกำหนดและตามมาตรฐานโทษ นอกจากนี้ยังต้องนำหลักมโนธรรมและหลักความเป็นธรรมมาประกอบการพิจารณาด้วย

๔. การพิจารณามีมติ เมื่อ กศจ. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์วินัยไม่ร้ายแรงแล้วเสร็จ สามารถมีมติได้ตามข้อ ๑๔ ของกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ.๒๕๕๐ ดังนี้

- ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษถูกต้องเหมาะสมกับความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์
- ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษไม่ถูกต้องเหมาะสมกับความผิด ควรได้รับโทษหนักขึ้น ก็ให้มีมติให้เพิ่มโทษ

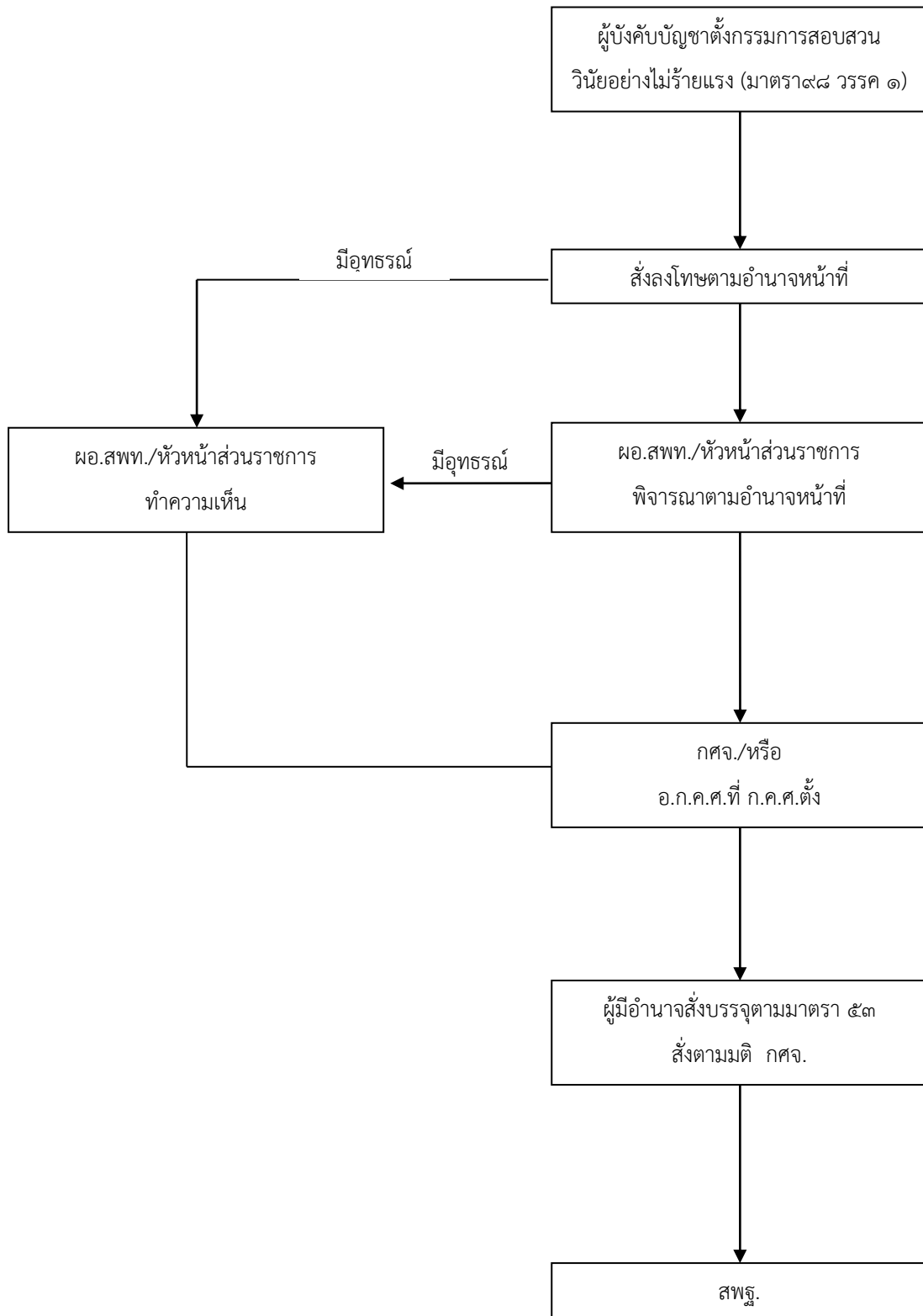
เป็นสถานที่หนักขึ้น หรือให้มีมติลดโทษ เป็นสถานโทษที่เบาลง หรือหากเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำผิดเพียงเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ ให้มีมติงดโทษโดยทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

๕. การแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ ให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดดำเนินการดังนี้

๕.๑ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ เพื่อแจ้งผู้บังคับบัญชาผู้ออกคำสั่งลงโทษหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น (ข้อ ๑๕ ของกฎ ก.ค.ศ.)

๕.๒ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์พร้อมแจ้งสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์รับทราบ และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์ต่อไปอีกไม่ได้ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ให้ยื่นฟ้องได้ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์จาก กศจ. ต่อศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ตามภูมิอำนาจหรือมูลคดีเกิด

สรุปกระบวนการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

บทที่ ๔

การดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

สาระสำคัญ

กฎหมายกำหนดให้การสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตาม มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน^{๒๒} เว้นแต่กรณีที่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากระทำผิดวินัยร่วมกัน และใน จำนวนผู้ถูกกล่าวหาตั้งกล่าวผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ของผู้ถูกกล่าวหาผู้หนึ่งผู้ใดเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีลำดับชั้นสูง กว่าผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ของผู้ถูกกล่าวหาผู้อื่น ก็ให้ผู้บังคับบัญชาในลำดับชั้นสูงกว่า ดังกล่าวเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้งหมด ในกรณีที่ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่างหน่วยงาน การศึกษาหรือต่างเขตพื้นที่การศึกษากระทำผิดร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ของผู้ถูกกล่าวหาแต่ละราย ประสานการดำเนินการร่วมกันในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และในกรณีที่มีปัญหาหรือความเห็นขัดแย้งใน การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว ถ้าในระหว่างผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ในเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกันให้ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานั้นเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด ถ้าในระหว่างผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ ต่างเขตพื้นที่ การศึกษา ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด ในกรณีต่างส่วนราชการให้รัฐมนตรี เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด รวมทั้งในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือจะทำการ สอบสวนนั้นเสร็จไปโดยเร็วและยุติธรรมก็ให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดดังกล่าวมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ขึ้นสอบสวนแทนได้ ตลอดทั้ง กำหนดให้นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด มีอำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้

สำหรับ การสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการสอบสวนจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอน รูปแบบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ใน กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐ โดยเคร่งครัด เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม และเมื่อทำการสอบสวนแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยไม่ว่าร้ายแรง หรือไม่ร้ายแรง ก็ให้จัดทำรายงานการสอบสวน (แบบ สว.๖) เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา สั่งสำนวนการสอบสวน ซึ่งกรณีนี้ ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะส่งลงโทษทางวินัยกับผู้กระทำผิด ทันทีไม่ได้ แต่จะต้องเสนอต่อองค์คณะ กศจ. เพื่อพิจารณาก่อนว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ และสมควร ได้รับโทษสถานใด ทั้งนี้ เมื่อ กศจ. มีมติเป็นประการใด ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ หรือผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนจึงสั่งหรือปฏิบัติไปตามมติ^{๒๓} แล้วรายงานไปยัง ก.ค.ศ. เพื่อพิจารณาตามลำดับต่อไป ^{๒๔}

^{๒๒} คำสั่ง คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๘/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ในข้อ ๑๓ ให้โอนอำนาจในการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไปให้ศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจ

^{๒๓} มาตรา ๑๐๐ วรรคสี่ (๒) และวรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ

กระบวนการดำเนินการทางวินัยสามารถแยกพิจารณาประเด็นสำคัญตามขั้นตอนของการดำเนินการสอบสวนทางวินัยเพื่อพิจารณาความผิดของข้าราชการที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จนถึงขั้นตอนการสั่งลงโทษ รวมถึงการรายงานการดำเนินการทางวินัย ซึ่งถือว่าเป็นวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองหรือการกระทำทางปกครอง อันจะนำไปสู่คำสั่งทางปกครอง ได้แก่

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย
- หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนทางวินัย
- การพิจารณาความผิด
- การพิจารณาลงโทษ
- การรายงานการดำเนินการทางวินัย
- การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

วินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่ การกระทำที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
๒. จงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการและหน่วยงานการศึกษา มติ คณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล ประมาทเลินเล่อหรือขาดการ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
๓. ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
๔. ละทิ้งหน้าที่หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
๕. ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
๖. ก่อกวน ก่อความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดขวางราชการอย่างร้ายแรง
๗. ก่อกวน กล่าวหา หรือร้องเรียนผู้อื่น โดยปราศจากความจริง เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
๘. กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยมุ่งหมายจะให้เป็นการ ช้อขาย หรือให้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหรือวิทยฐานะใด โดยมาชอบด้วยกฎหมายหรือเป็นการกระทำอันมีลักษณะเป็นการให้หรือได้มาซึ่งทรัพย์สินหรือสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับการบรรจุและแต่งตั้งโดยมิชอบ

ที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑

๒๔ มาตรา ๑๐๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑

๙. คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือนำเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นหรือจ้างวาน ใช้ผู้อื่นทำผลงานทางวิชาการ เพื่อไปใช้ในการเสนอขอปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ หรือการให้ได้รับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น

๑๐. ร่วมดำเนินการคัดลอกหรือลอกเลียนผลงานของผู้อื่นโดยมิชอบ หรือรับจัดทำผลงานทางวิชาการ ไม่ว่าจะมีความคืบหน้าหรือไม่ เพื่อให้ผู้อื่นนำผลงานนั้นไปใช้ประโยชน์เพื่อปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง เลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนวิทยฐานะ หรือให้ได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้น

๑๑. เข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทำการใดๆ อันมีลักษณะเป็นการทุจริตโดยการซื้อสิทธิหรือขายเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือการเลือกตั้งอื่นที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย รวมทั้งการส่งเสริม สนับสนุน หรือชักจูงให้ผู้อื่นกระทำการในลักษณะเดียวกัน

๑๒. กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

๑๓. เสพยาเสพติด หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด

๑๔. เล่นการพนันเป็นอาชญา

๑๕. กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่

ขั้นตอนและวิธีการสอบสวน

๑. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๑.๑ กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง มาตรา ๙๘ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติว่า “ในกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้” ซึ่งได้แก่กรณีความผิด ดังนี้

(๑) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษหนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือลงโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวน หรือคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ

๑.๒ กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิด ผู้บังคับบัญชาไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน แต่ต้องใช้สำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการดังกล่าวมาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย และต้องลงโทษตามการชี้มูลความผิดที่ได้ชี้มูลไว้

๒. การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงโดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒.๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยปกติต้องดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ดังนั้นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจึงเป็นหลักฐานสำคัญที่แสดงว่าผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว โดยคำสั่งดังกล่าวมีรายละเอียดที่มีสาระสำคัญอันประกอบด้วย ชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา พฤติการณ์ที่เป็นการกระทำผิดวินัย ชื่อคณะกรรมการสอบสวนพร้อมชื่อตำแหน่ง วิทยฐานะ ทั้งนี้ตามรายละเอียดตามแบบ สว.๑

๒.๒ องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน ได้มีการกำหนดไว้ตามข้อ ๓ แห่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐

องค์ประกอบของคณะกรรมการสอบสวน

- (๑) ประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการอย่างน้อย ๒ คน และให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
- (๓) ผู้ช่วยเลขานุการ (กรณีจำเป็น)

คุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน

(๑) ต้องแต่งตั้งจากราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือข้าราชการพลเรือน โดยประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา สำหรับตำแหน่งที่มีวิทยฐานะประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

(๒) กรรมการสอบสวน อย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยตามที่ ก.ค.ศ. กำหนดหรือรับรอง

(๓) แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่งหรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

๓. ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ได้แก่ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑ ผู้อำนวยการสถานศึกษา มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งตำแหน่งครูผู้ช่วย ครู และบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ในสถานศึกษา

๓.๒ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ บุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งที่มีวิทยฐานะชำนาญการ ชำนาญการพิเศษ เชี่ยวชาญ

๓.๓ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ

๔. การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาและคณะกรรมการสอบสวนทราบ

เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้วให้ดำเนินการดังนี้

๔.๑ แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่มิคำสั่งโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ถ้าไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหาตามที่อยู่ปรากฏหลักฐานของทางราชการ เมื่อล่วงพ้น ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าวให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

๔.๒ ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ประธานและกรรมการทราบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันที่มิคำสั่ง พร้อมทั้งส่งเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการและให้ลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๕. การคัดค้านกรรมการสอบสวน

๕.๑ ในการสอบสวนทางวินัยไม่ว่าร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านกรรมการสอบสวน หรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ได้ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้^{๒๕}

- (๑) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำการในเรื่องที่ถูกกล่าวหา
- (๒) เป็นผู้มิประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๓) เป็นผู้มิสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรสบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดาและมารดา หรือร่วมแต่บิดามารดากับผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุผลอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรมหรือไม่เป็นกลาง

๕.๒ ในการคัดค้านกรรมการสอบสวนหรือคัดค้านผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการ ดังนี้

(๑) ทำเป็นหนังสือแสดงเหตุผลที่คัดค้านว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความเป็นธรรมและยุติธรรมอย่างไร

(๒) ยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับคัดค้านกรรมการสอบสวน และยื่นต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นกรณีคัดค้านผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้อาจยื่นทางไปรษณีย์ตอบรับก็ได้

^{๒๕} ข้อ ๘ และข้อ ๙ แห่ง กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐

(ก) ให้ยื่นภายใน ๗ วันทำการนับแต่วันทราบคำสั่งหรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน

๕.๓ การสั่งคำคัดค้าน กรณีกรรมการสอบสวน

เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับหนังสือคัดค้าน ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบ ในการนี้ ให้หยุดการสอบสวนไว้ก่อน ในการพิจารณาเรื่องการคัดค้าน ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามเหมาะสม และให้สั่งการภายใน ๑๕ วันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน พร้อมทั้งแสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการด้วย เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินิจฉัยสั่งการอย่างใดแล้ว ให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบและส่งเรื่องให้ประธานกรรมการรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ในกรณีที่เห็นว่าการคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนขึ้นใหม่แทน ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๓ และข้อ ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกการคัดค้านนั้น การสั่งยกการคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่พิจารณาสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายใน ๑๕ วันทำการ ให้ถือว่ากรรมการสอบสวนที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๖ แห่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐ ต่อไป

การที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้ผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นคณะกรรมการสอบสวน ไม่กระทบกระเทือนถึงการสอบสวนที่ผู้นั้นได้ร่วมดำเนินการไปแล้ว

๕.๔ การสั่งคำคัดค้าน กรณีผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน

ในการพิจารณาการคัดค้าน ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม และให้สั่งการภายใน ๑๕ วันทำการนับแต่วันที่รับหนังสือคัดค้าน พร้อมทั้งแสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการด้วย เมื่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินิจฉัยสั่งการอย่างใดแล้ว ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและส่งเรื่องให้ประธานกรรมการรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่เห็นว่าการคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้นั้นพ้นจากการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ รวมทั้งการพิจารณาสั่งการตามผลการสอบสวนที่เสร็จสิ้นแล้ว และให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้นของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งการแทน ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกการคัดค้านนั้น ทั้งนี้การสั่งยกการคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้พิจารณาการคัดค้านไม่พิจารณาสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายใน ๑๕ วันทำการ ให้ถือว่าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ รวมทั้งการพิจารณาสั่งการตามผลการสอบสวนที่เสร็จสิ้นแล้ว และให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่ง

ชั้นของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณาหรือสั่งการแทน การพ้นจากการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาสำนวนการสอบสวนหรือสั่งการตามผลการสอบสวนที่เสร็จสิ้นแล้ว ไม่กระทบถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

หลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนโดยทั่วไป

ตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนโดยทั่วไปไว้ดังนี้

๑. องค์คณะสอบสวน ในการสอบถามปากคำ ผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้ (ข้อ ๒๗)

๒. องค์คณะประชุมปรึกษา

๒.๑ องค์ประชุมปกติ ต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย เว้นแต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด (ข้อ ๑๗)

๒.๒ องค์ประชุมพิเศษ ประธานกรรมการต้องอยู่ร่วมประชุมด้วย เว้นแต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน และกรรมการสอบสวนต้องมาประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด (ข้อ ๑๗) องค์ประชุมพิเศษ ใช้สำหรับประชุมกรณีดังนี้

(๑) การประชุมตามข้อ ๒๔ หลังจากที่ได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดกรณีใด ตามมาตราใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๑๑ หรือไม่อย่างไร

๓. การนัดประชุม ต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันทำการ เว้นแต่กรรมการสอบสวนนั้นได้ทราบการนัดประชุมในที่ประชุมแล้ว หรือมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นได้ กรณีไม่แจ้งกรรมการทุกคนจะเป็นการประชุมที่ไม่ชอบ

๔. รายงานการประชุม (ข้อ ๑๗ วรรคห้า) ต้องทำเป็นหนังสือ ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมเหตุผลไว้ในรายงานการประชุมนั้นด้วย

๕. การแจ้งฐานะของกรรมการสอบสวน ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งให้พยานทราบว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าของพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อคณะกรรมการสอบสวนอาจมีความผิดตามกฎหมาย (ข้อ ๒๘ วรรคแรก)

๖. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง หรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการใดๆ เพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใดๆ หรือกระทำให้ท้อใจหรือ

ใช้กลยุทธ์อื่นเพื่อป้องกันมิให้บุคคลใดให้ถ้อยคำหรือไม่ให้ถ้อยคำซึ่งอยากจะทำด้วยความเต็มใจในเรื่องที่ถูกกล่าวหา นั้น (ข้อ ๒๙)

๗. การสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็ก (อายุไม่เกิน ๑๘ ปีบริบูรณ์ในวันที่ให้ปากคำ) หรือเป็นคนหูหนวกหรือเป็นใบ้ ให้สอบสวนในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และให้มีข้าราชการครูที่เป็นกลางและเชื่อถือได้ และบุคคลที่เด็กร้องขอหรือไว้วางใจเข้าร่วมในการสอบปากคำนั้นด้วย หากผู้เสียหายหรือพยานซึ่งเป็นเด็กตั้งข้อ ร้องเกยจข้าราชการครูดังกล่าวข้างต้น ให้เปลี่ยนตัวบุคคลนั้น (ข้อ ๒๘ วรรคสอง) การสอบปากคำผู้เสียหายหรือพยาน เป็นคนหูหนวกหรือเป็นใบ้หรือมีความพิการหรือไม่เข้าใจภาษาไทย ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดหาล่ามที่เป็นกลาง และเชื่อถือได้ให้แก่บุคคลดังกล่าว (ข้อ ๒๘ วรรคสาม)

๘. ผู้ทำการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนเท่านั้นเป็นผู้กระทำการสอบสวน จะให้บุคคลอื่นมาร่วมทำ การสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีและผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้า หน่วยงานในท้องที่ซึ่งพยานอยู่ทำการสอบสวนพยานแทน ซึ่งกรณีนี้ต้องกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญ ที่จะต้อง สอบสวนไปด้วย (ข้อ ๓๒)

๙. บุคคลที่จะอยู่ในที่สอบสวน ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือกระบวนการสอบปากคำผู้ถูก กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิที่จะนำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาร่วมรับฟังการสอบสวนของคณะกรรมการ สอบสวนได้ แต่จะให้ถ้อยคำหรือตอบคำถามแทนผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ (ข้อ ๑๑) และการใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษา ได้ทำลงไปต่อหน้าผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ถูกกล่าวหา เว้นแต่ผู้ถูกกล่าวหาได้คัดค้านเสียแต่ใน ขณะนั้น ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙

๑๐. พยานเอกสารหรือพยานวัตถุ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบ สอบน ประธานกรรมการ กรรมการ เลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ ต้องบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และ เมื่อใด

๑๑. การสอบปากคำบุคคล การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหลายคน คณะกรรมการสอบสวนต้องเรียกผู้ซึ่ง จะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละ ๑ คน การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาให้บันทึกถ้อยคำไว้ตามแบบ สว.๔ เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้กรรมการสอบสวนอ่านบันทึกให้ผู้ถูกกล่าวหาฟังหรือจะให้ผู้ถูกกล่าวหาอ่านเองก็ได้ การสอบปากคำพยานหลายคน คณะกรรมการสอบสวนต้องเรียกผู้ซึ่งจะถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละ ๑ คน และให้บันทึกถ้อยคำไว้ ตามแบบ สว.๕ เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้กรรมการสอบสวนอ่านบันทึกให้พยานฟัง หรือจะให้พยานอ่านเองก็ได้ ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้ บันทึกไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติมและให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบอย่างน้อย ๑ คนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือ ชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

บทที่ ๕

กรณีตัวอย่างความผิดทางวินัยของข้าราชการครู

ตามแนวการวินิจฉัยของ ก.ค.ศ.

กรณีความผิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉันชู้สาว

ข้าราชการครูถูกกล่าวหาว่ามีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับภรรยาของบุคคลอื่น

ข้อเท็จจริง

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อครั้งตนเป็นข้าราชการครู ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงกรณีมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับภรรยาบุคคลอื่นและถูกสั่งลงโทษปลดออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ขอให้พิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุด

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๓๕๔/๒๕๕๑) ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูเป็นบุพชนียบุคคล เป็นพ่อพิมพ์ของชาติ มีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ อบรมลูกศิษย์เป็นคนดี แต่กลับมีพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับภรรยาของบุคคลอื่น ย่อมก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการและความรู้สึกของสังคม เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง คำสั่งลงโทษทางวินัยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ศาลพิพากษายกฟ้อง

เรื่องที่ ๑ ระหว่างครูชายกับบุคคลอื่นที่มีใช้ครู

รายที่ ๑ - ๑๘๐/๒๕๕๓ (ประชุม ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม ๒๕๕๓)

ชื่อนายเหลียง ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง เมื่อครั้งที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อื่น เป็นเหตุให้ครอบครัวผู้อื่นเดือดร้อน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเหลียงมีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ได้รู้จักกับนางเชียวภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายคำ ซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียนตั้งแต่ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๙ เมื่อมาทำงานร่วมงานกันนายเหลียงได้ให้ความสนทนสนมในทางชู้สาวกับนางเชียว โดยมีพฤติกรรมเดินทางไปหานางเชียวที่อาคารเอนกประสงค์ของโรงเรียน ซึ่งใช้เป็นที่พักผ่อนอาหารและจัดเลี้ยงอาหารกลางวันให้กับนักเรียนบ่อยครั้ง บางครั้งช่วยนางเชียวประกอบอาหาร ช่วยตักอาหารแจกนักเรียน พุดจาหยอกล้อกับนางเชียวต่อหน้าข้าราชการครู จับมือและโอบกอดนางเชียวในขณะที่นางเชียวประกอบอาหาร หลังจากนั้นนางเชียวก็มีพฤติกรรมเปลี่ยนไป หลังโรงเรียนเลิกจะอยู่กันโดยลำพังสองต่อสองกับนางเหลียง ไปทำงานในวันเสาร์ วันอาทิตย์ จะปรนนิบัติเอาใจใส่ให้นายเหลียงเป็นพิเศษ โดยจัดเตรียมอาหารให้ทุกมื้อ รวมทั้งอาหารว่างให้กับนายเหลียง ทั้งคู่จะนัดแนะกันออกนอก

โรงเรียนในช่วงบ่าย โดยผลัดกันเข้าออกจากบริเวณโรงเรียน ทั้งคู่จะเดินทางกลับเข้ามาโรงเรียนก่อนเวลาโรงเรียนเลิก และเมื่อนางเขียวกลับบ้านพักแล้ว นายเหลืองจะโทรศัพท์พูดคุยนัดหมายกับนางเขียว แล้วจะขับรถยนต์ไปรับนางเขียวออกจากบ้าน แต่จะพากลับมาส่งในช่วงเวลาระหว่าง ๒๑.๐๐ – ๒๒.๐๐ น. บ่อยๆ มีอยู่ครั้งหนึ่ง นายขาวบุตรของนางเขียวได้ขับขีรถจักรยานยนต์สะกดรอยตามทั้งคู่ออกไป พบว่านายเหลืองได้พานางเขียวเข้าไปในโรงแรมมารูด นายขาวได้จอดรถข่มขู่เป็นเวลานานก็ไม่เห็นบุคคลทั้งสองกลับออกมา นายขาวจึงเดินทางกลับบ้านและวันนั้นนายเหลืองได้พานางเขียวมาส่งที่บ้านเวลาประมาณ ๒๒.๐๐ น. หลังจากนั้น เมื่อเดือน มีนาคม ๒๕๕๓ นางเขียวได้ขนย้ายข้าวของออกจากบ้าน ช่วงแรกไปพักอาศัยกับบ้านน้องชาย หลังจากนั้นอีกประมาณ ๒-๓ เดือน นางเขียวก็ไปเช่าบ้านพักเพียงลำพัง โดยนายเหลืองเที่ยวไปรับ – ไปส่งเป็นประจำ

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากภาคทัณฑ์ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

เรื่องที่ ๒ ระหว่างครูชายกับบุคคลอื่นที่มีใช้ครู

รายที่ ๑ - ๐๓๕/๒๕๕๔ (ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ เดือน มีนาคม ๒๕๕๔)

ชื่อนายวิทย์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ประพฤติตนในลักษณะชู้สาวกับหญิงอื่นที่มีใช้ภรรยาของตน โดยกระทำตนสนิทสนมกับนางพันทิวา มีพฤติกรรมสนิทสนมไปมาหาสู่กันสนิทสนมกันเป็นพิเศษ บางครั้งก็พักค้างคืนบ้านนางพันทิวา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายวิทย์มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางพันทิวา โดยนายวิทย์ได้ไปพักอาศัยอยู่กับนางพันทิวาที่บ้านของนางพันทิวา อีกทั้งมีรูปถ่ายของทั้งคู่ในขณะที่อยู่บ้านของนางพันทิวา โดยทำกิจกรรมภายในบ้านร่วมกันอย่างสนิทสนม รวมทั้งการแต่งกายซึ่งเป็นชุดอยู่บ้าน จึงเป็นการยืนยันได้ว่านายวิทย์พักอาศัยอยู่กับนางพันทิวา และมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งต่อกัน ทั้งนี้ นายวิทย์ได้ถูกผู้อำนวยการสถานศึกษาว่ากล่าวตักเตือน เรื่องการมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่นซึ่งมีใช้ภรรยาตนอยู่ก่อนแล้ว นอกจากนั้นการที่นายวิทย์ได้มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางพันทิวา เป็นเหตุให้ครอบครัวของนายวิทย์แตกแยกแต่ไม่ได้จดทะเบียนหย่า

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๓ ระหว่างครูชายกับบุคคลอื่นที่มีใช้ครู

รายที่ ๑ - ๐๗๒/๒๕๕๔ ถึงรายที่ ๑ - ๐๗๓/๒๕๕๔ (ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔)

ชื่อ (๑) นายดอน ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๒) นางภา ตำแหน่ง บุคลากร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กระทำผิดวินัยในเรื่อง มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวต่อกันจนครอบครัวนายดอนแตกแยก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายดอน ได้แต่งงานและจดทะเบียนสมรสกับนางดา อาศัยอยู่ร่วมกัน มีบุตรด้วยกัน ๓ คน นายดอนกับนางภา เป็นเพื่อนร่วมงานกันและมีความสนิทคุ้นเคยกัน เนื่องจากอยู่ในสำนักงานเดียวกัน ต่อมาสามีของนางภาเสียชีวิต นายดอนกับนางภามีความใกล้ชิดกันมากขึ้น จนเพื่อนร่วมงานนิททานกันว่าบุคคลทั้งสองมีความสัมพันธ์กันเกินกว่าเพื่อนร่วมงานที่จะพึงปฏิบัติต่อกัน ต่อมานางภาได้ซื้อบ้านหลังใหม่ และในช่วงเวลาเดียวกัน นางดาก็สังเกตเห็นว่าพฤติกรรมของนายดอนเปลี่ยนไป โดยกลับบ้านดึกๆ บางวันก็ไม่กลับบ้านเลย วันหยุดก็ไม่อยู่กับครอบครัวเหมือนเคย การใช้จ่ายเงินมากขึ้น และเมื่อนางดาทราบพฤติการณ์เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างนายดอนและนางภา จึงให้บุตรสาว และน้องสาว ไปแอบสังเกตการณ์พฤติกรรมของนายดอน ปรากฏว่าเป็นความจริงตามที่ได้ทราบ เมื่อนางดาสอบถามเอาความจริง นายดอนก็ยอมรับและขอหย่ากับนางดา และนายดอนได้เก็บเอาเสื้อผ้าสิ่งของของตนออกจากบ้านไปอยู่กับนางภาและไม่กลับมาดูแลครอบครัวอีกเลย

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ งดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษปลดออกจากราชการทั้ง ๒ ราย

เรื่องที่ ๔ ระหว่างครูชายกับบุคคลอื่นที่มีใช้ครู

รายที่ ๑ - ๒๑๕/๒๕๕๔ (ประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔)

ชื่อ นายหมื่น ตำแหน่งครูผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ข้าราชการครูมีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาว ถึงขั้นได้เสียกับหญิงอื่นซึ่งไม่ใช่ภริยาของตน ในขณะที่อยู่กินฉันสามีภรรยา ยังไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงอีกคนจนกระทั่งมีบุตรด้วยกัน ๒ คน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายหมื่นมีภริยา โดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว ชื่อนางบุหงา จนมีบุตรด้วยกัน ๒ คน ต่อมานายหมื่นได้เห็นชอบให้นางบุหงาไปทำงานที่ต่างประเทศ ระหว่างนั้นนายหมื่นได้ไปสนิทสนมกับนางฉาและแต่งงานกันตามประเพณี แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส ระหว่างนั้นนายหมื่นยังมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับนางไพ จนมีบุตรด้วยกัน ๒ คน และในช่วงที่นายหมื่นอยู่กินกับนางไพ อาศัยช่วงที่นางบุหงาไปทำงานที่ต่างประเทศ ฟ้องหย่านางบุหงาต่อศาล และเนื่องจากนางบุหงาไม่ได้อยู่ตามภูมิลำเนาจึงไม่ทราบว่านายหมื่นได้ฟ้องตน ทำให้ศาลมีคำสั่งว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ เปิดโอกาสให้โจทก์นำพยานเข้าสืบฝ่ายเดียว ศาลจึงพิพากษาให้นายหมื่นหย่าจากนางบุหงา

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
 กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
 โทษ ตัดเงินเดือน จำนวน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน
 มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน เป็นโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

เรื่องที่ ๕ ระหว่างข้าราชการครูกับบุคคลอื่น

รายที่ ๑ - ๑๗๖/๒๕๕๔ (ประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๔)

ชื่อ นางภัทร ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง มีความสัมพันธ์ฉันคู่สาวกับนายกิต สามีโดยชอบด้วยกฎหมายของนางชนิด ถึงขั้นไป
 ร่วมหลกนอนด้วยกัน แม้ทางสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสืบสวน เกี่ยวกับกรณี
 ดังกล่าว แต่นางภัทรก็ไม่หยุดพฤติกรรม เป็นเหตุให้นางชนิดภรรยาของนายกิตได้รับความเดือดร้อน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางชนิดภรรยาของนายกิต ได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษา กล่าวหานางภัทร มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมกับความเป็นครู คือ มีความสัมพันธ์ฉันคู่สาวกับสามีของตน ทำให้
 ได้รับความเดือดร้อน ประกอบกับนางชนิดผู้ร้องได้ร้องเรียนว่า ได้พบบุคคลทั้งสองที่รีสอร์ทแถวชานเมือง ส่วนคำ
 พิพากษาของศาลจังหวัดแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ฟังได้ว่านางภัทรได้กระทำการอันเป็นการปกปิดแอบลักลอบ
 กระทำการในที่ลับ โดยนัดพบกับนายกิตตามคำขอของนายกิตที่รีสอร์ทแถวชานเมือง ซึ่งผู้ดูแลรีสอร์ทให้การว่า
 โดยปกติจะมีคนมาพักเป็นครูเพื่อหลกนอนกัน

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
 กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
 โทษ งดโทษ ให้ว่ากล่าวตักเตือน
 มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๖ ระหว่างครูชายไม่โสดกับครูสตรีโสด

รายที่ ๑ - ๐๐๔/๒๕๕๔ (ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๔)

ชื่อ นางทอง ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่อง มีพฤติกรรมสนิทสนมกับนายเงิน ซึ่งเป็นสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อื่น
 แต่ไม่มีพฤติกรรมถึงขั้นได้เสีย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อครั้งนายเงินเป็นผู้บังคับบัญชาของนายทอง บุคคลทั้งสองมีพฤติกรรมสนิทสนมกัน
 โดยไปไหนด้วยกันและมีพยานเห็นว่า นายทองมักจะนั่งซ้อนรถจักรยานยนต์ของนายเงิน เวลาไปไหนด้วยกัน และจาก
 ผลการสอบสวนยังปรากฏว่า นายเงินเป็นคนเจ้าชู้ ดังนั้น เมื่อเห็นนางทองเป็นหญิงหม้าย (สามีเสียชีวิต) นายเงินก็ไป
 แสดงอาการเจ้าชู้กับนางทอง แต่ไม่ปรากฏว่านางทองและนายเงินมีความสนิทสนมกันจนถึงขั้นได้เสีย คงมีพฤติกรรม

เพียงแค่นางทองไปไหนด้วยกันกับนายเงินบ่อยครั้ง จนเป็นเหตุให้ภรรยา นายเงิน หึงหวง จึงทำหนังสือร้องเรียน นายเงินต่อผู้บังคับบัญชา

มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

โทษ งดโทษ ให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษภาคทัณฑ์

ความผิดเกี่ยวกับเพศ อนุจารทางเพศ

เรื่องที่ ๑ ความผิดอื่นๆ เกี่ยวกับเพศ, อนุจาร ฯลฯ

รายที่ ๑ - ๐๑๕/๒๕๕๔ (ประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔)

ชื่อ นายแดง ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งครูโรงเรียนหนึ่ง มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวถึงขั้นได้เสียกับนางสาวม่วง พนักงานราชการทั่วไป โรงเรียน.... สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา..... ทั้งที่มีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายอยู่แล้ว โดยหลอกลวงว่าจะหย่ากับภริยาแล้วไปจดทะเบียนสมรสด้วย ทำให้ฝ่ายหญิงหลงเชื่อยอมมีเพศสัมพันธ์จนตั้งครรภ์

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ในปี พ.ศ.๒๕๔๘ นายแดงและนางสาวม่วง (ครูอัตราจ้าง) ได้ปฏิบัติการสอนที่โรงเรียนหนึ่ง ซึ่งนายแดงมีภริยาโดยชอบด้วยกฎหมาย และเป็นครูในโรงเรียนเดียวกัน จึงคบหากันอย่างเพื่อนร่วมงาน ต่อมานางสาวม่วงได้รับการบรรจุเป็นพนักงานราชการที่โรงเรียนสอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกัน นายแดงกลับคบหาติดต่อกับนางสาวม่วงในทำนองชู้สาว นัดพบกัน ซึ่งคนอื่นก็มีได้รับรู้ เมื่อประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๑ ได้ไปเที่ยวสองต่อสอง ระหว่างเดินทางกลับได้พักค้างคืนที่โรงแรมแห่งหนึ่ง และนายแดงกับนางสาวม่วงก็ได้เสียกันครั้งแรก นายแดงได้ให้ความหวังว่าจะรับผิดชอบแต่งงานและอยู่กินกับนางสาวม่วง หลังจากนั้นทั้งสองคนได้มีเพศสัมพันธ์กันอีกหลายครั้ง จนนางสาวม่วงตั้งครรภ์ จึงขอให้นายแดงรับผิดชอบโดยการหย่าขาดกับภริยา และไปสู่ขอตามประเพณีรวมทั้งจดทะเบียนสมรสกับตนตามที่ให้คำมั่นไว้ แต่นางแดงกลับบ่ายเบี่ยง ญาติผู้ใหญ่ทั้งสองฝ่ายและผู้ใหญ่บ้านได้ร่วมกันเจรจากันหลายครั้ง ก็ไม่สามารถตกลงกันได้ เนื่องจากนางสาวม่วงต้องการให้นายแดงหย่ากับภริยา และจดทะเบียนสมรสกับตน นายแดงไม่ยอม นางสาวม่วงจึงเข้าร้องเรียนต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อดำเนินการทางวินัยกับนายแดง จากนั้นนายแดงและภริยาพยายามติดต่อให้นางสาวม่วงยอมถอนเรื่องร้องเรียน แต่นางสาวม่วงไม่ปฏิบัติตาม หลังจากที่มีการสอบสวน นายแดงได้ยอมรับผิด และพร้อมจะส่งเสียรวมทั้งจดทะเบียนรับรองบุตรในครรภ์ของนางสาวม่วง แต่ก็ไม่ยอมหย่ากับภริยาตามความต้องการของนางสาวม่วง ซึ่งต่อมานายแดงได้แสดงความรับผิดชอบโดยนำเงินและสิ่งของไปให้นางสาวม่วงหลายครั้ง แต่นางสาวม่วงไม่รับ เมื่อนายแดงได้ไปขอจดทะเบียนรับรองบุตร แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะติดขัดเงื่อนไขต้องได้รับความยินยอมจากเด็กและมารดา เนื่องจากนางสาวม่วงไม่ให้ความยินยอม ปัจจุบันนายแดงยังไม่ได้หย่าขาดจากภริยา

มาตรา ๘๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือน ๑ ชั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๒ กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ และอนาจารทางเพศ

รายที่ ๑ - ๑๐๕/๒๕๕๓ (ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓)

ชื่อนายวิ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง ใช้หัวเข่ากระแทกเข้าไปถูกบริเวณหน้าอกและอวัยวะเพศของนักเรียนหญิงและใช้วาจาไม่เหมาะสมกับนักเรียน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายวิกระแทกเข้าไปถูกบริเวณหน้าอก และอวัยวะเพศของนักเรียนหญิง ซึ่งเป็นศิษย์ของตน โดยให้เด็กหญิงมั่งน่องๆ คุกเข่า แล้วตัวนายวิใช้เข่ากระแทกบริเวณหน้าอกและอวัยวะเพศ อันเป็นการส่อเจตนาที่จะกระทำอนาจารล่วงละเมิดทางเพศต่อนักเรียนโดยชัดแจ้ง โดยประสงค์ต่อของการกระทำของตน และยังมีอุปนิสัยชอบใกล้ชิดต่อนักเรียนหญิงและหาประโยชน์ด้วยคำพูดทะเลี่ยมด้วยวาจา คำพูดไม่เหมาะสมกับนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนที่มาติดต่อการนำบุตรมาเรียนที่โรงเรียน ในลักษณะชวนหลีบนอนมีเพศสัมพันธ์

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศ ต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่
โทษ ลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๓ กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ และอนาจารทางเพศ

รายที่ ๑ -๑๒๒/๒๕๕๓ (ประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓)

ชื่อนายคม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง กระทำอนาจารนักเรียนชายโดยการกอดจูบให้นั่งตัก กัดหัวนม จับอวัยวะเพศ และบังคับให้นักเรียนใช้มือรูดอวัยวะเพศไปมาจนสำเร็จความใคร่ และใช้กล้องดิจิตอลถ่ายภาพเก็บไว้

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายคมได้กระทำการอนาจารแก่นายวิทย์ นายศักดิ์ นายชลิต นายรัก นายรินทร์ และนายนร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ด้วยการจูบปาก หอมแก้ม โอบกอด ให้นั่งตักแล้วโอบกอด จับอวัยวะเพศ กัดแขนกับใบหู กัดหัวนม กัดหลัง นอกจากนั้นนายคมยังได้กระทำอนาจารแก่นายวิทย์ ด้วยการบังคับให้นายวิทย์ถอดกางเกงรูดลงมาที่หัวเข่า พร้อมทั้งให้นายวิทย์ใช้มือจับที่อวัยวะเพศรูดไปมาจนแข็งตัว แล้วให้นายวิทย์ปฏิบัติต่อไปจนสำเร็จความใคร่น้ำอสุจิไหลออกมา ในขณะที่เดียวกันได้นำกล้องดิจิตอลมาบันทึกภาพไว้ นายคมได้กระทำต่อผู้เสียหายหลายครั้ง และได้มีการร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ดำเนินคดีในเวลาต่อมา

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่
โทษ ปลดออกจากราชการ
มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๔ กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ และอนาจารทางเพศ

รายที่ ๑ - ๐๓๙/๒๕๕๓ (ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔)

ชื่อ นายชัตเจน ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กรณีข้าราชการครูกระทำชำเรานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งเป็นศิษย์ในความ
ดูแล

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายชัตเจนได้กระทำชำเราเด็กหญิงสุดสวย โดยครั้งแรกได้เสียกันที่บ้านเช่าของนาย
ชัตเจน และครั้งต่อๆ มาอีก ๔ ครั้ง ในที่ต่างๆ เช่น ที่บ้านพัก ที่ปายูคาลิปตัส เรื่องดังกล่าวเด็กหญิงสุดสวยได้เล่าให้
เพื่อนฟังและเพื่อก็ก็นำไปเล่าให้ครูประจำชั้นฟัง พ่อแม่ของเด็กหญิงสุดสวยขอให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาย้ายนาย
ชัตเจนไปอยู่โรงเรียนอื่น และได้มีการประนีประนอมยอมความกัน โดยนายชัตเจนได้จ่ายค่าเสียหายให้แก่พ่อแม่ของ
เด็กหญิงสุดสวยและภรรยาของนายชัตเจนได้ขอหย่ากับนายชัตเจน

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศ ต่อผู้เรียนหรือนักศึกษา ไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่
โทษ ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เรื่องที่ ๕ กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ และอนาจารทางเพศ

รายที่ ๑ - ๐๓๙/๒๕๕๕ (ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

ชื่อ นายสวง ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำอนาจารหญิงอื่น โดยใช้มือปลัดกระดุม รูดซิปกางเกงของผู้เสียหาย ล้วงมือเข้า
ไปในกางเกงชั้นใน และจับต้องอวัยวะเพศของผู้เสียหาย ในขณะที่ผู้เสียหายเดินทางกลับบ้านโดยรถยนต์โดยสาร

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้เสียหายเดินทางกลับบ้านโดยรถยนต์โดยสารปรับอากาศของบริษัทหนึ่ง โดยนั่งคู่กับ
นายสวง แล้วก็กลับไป จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ ๐๒.๐๐ น. ของวันใหม่ ผู้เสียหายได้รู้สึกตัวว่ามีมือของใครคนหนึ่ง
ล้วงเข้าไปในกางเกงใน และจับต้องอวัยวะเพศของตนอยู่ ก็เข้าใจว่าเป็นมือของผู้ชายที่นั่งอยู่ข้างๆ แต่ก็ไม่เอะอะ
ไว้วาย ต่อมาจึงได้ไปสะกิดเพื่อนที่มาด้วยกัน ซึ่งนั่งกันคนละที่ ได้ชักชวนเพื่อนไปที่บริเวณห้องน้ำ แล้วเล่าเรื่อง
เกิดขึ้นให้เพื่อนฟัง ทั้งคู่จึงได้ไปพบพนักงานต้อนรับประจำรถ และเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้กับพนักงานต้อนรับประจำรถ
ฟัง พนักงานต้อนรับก็แนะนำไม่ให้ไว้วาย ผู้เสียหายจึงได้โทรศัพท์แจ้งผู้ปกครองทราบ ผู้ปกครองของผู้เสียหายเข้า
แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีตามกฎหมาย และผู้เสียหายก็ไม่ได้กลับไปนั่งที่เดิมอีก พอรถยนต์โดยสารถึง

สถานีขนส่งจังหวัด เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ผู้ปกครองผู้เสียหายแจ้งความไว้ จึงเข้าควบคุมตัวนายสงวนไปดำเนินคดีตามกฎหมาย ต่อมานายสงวนได้ขอร้องให้ผู้ปกครองผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ เนื่องจากจะกระทบถึงตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน ผู้ปกครองผู้เสียหายจึงถอนคำร้องทุกข์คดีอาญาสิ้นสุดลง

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
กรณี กระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
โทษ ว่ากล่าวตักเตือน
มติ ก.ค.ศ. ลงโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๖ กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ และอนาจารทางเพศ

รายที่ ๑ - ๑๒๓/๒๕๕๕ ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕

ชื่อ นาย ก. ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำอนาจารนักเรียนโดยทำการโอบกอด จูบ และจับหน้าอกผู้เสียหาย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น. นาย ก. ได้โทรศัพท์ไปหาเด็กหญิงแจ้วว่า นางศรีภรรยาของตนมีธุระด่วนขอให้เด็กหญิงแจ้วไปพบนางศรีที่บ้าน เด็กหญิงแจ้วจึงไปขออนุญาตผู้ปกครองเพื่อไปพบนางศรีตามที่นาย ก. บอกไว้ เมื่อเด็กหญิงแจ้วเข้าไปในบ้านไม่พบนางศรี แต่พบ นาย ก. อยู่บ้านเพียงลำพัง มีอาการคล้ายคนเมา เด็กหญิงแจ้วจึงสอบถามถึงนางศรี นาย ก. บอกว่านางศรีไปธุระข้างนอก เดี่ยวกลับมาให้นั่งรอก่อน เด็กหญิงแจ้วจึงนั่งรอนางศรีอยู่ที่โต๊ะในครัว ต่อมานาย ก. ได้เดินออกมาจากห้องน้ำได้เดินตรงไปยังเด็กหญิงแจ้วซึ่งนั่งอยู่ ได้ทำการโอบกอดพร้อมกับใช้กำลังพลิกตัวเด็กหญิงแจ้วให้หันหน้าเข้าหาตน พยายามจูบไบน้หน้า จูบแก้ม จูบปาก โอบกอดและจับหน้าอกเด็กหญิงแจ้ว เด็กหญิงแจ้วได้พยายามดิ้นรนจนสามารถดิ้นหลุดออกมาได้ วิ่งกลับบ้าน แล้วบอกเล่าให้นางปราณีผู้ปกครองของตนเองทราบ นางปราณีจึงพาเด็กหญิงแจ้วไปแจ้งความต่อหน้าเจ้าหน้าที่ตำรวจ ต่อมาศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกมีกำหนด ๒ ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท แต่เนื่องจากนาย ก. ได้ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปีปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และคดีถึงที่สุด

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศ ต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่
โทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น
มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๗ กรณีความผิดเกี่ยวกับเพศ และอนาจาร

รายที่ ๑ - ๑๖๖/๒๕๕๕ (ประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕)

ชื่อ นายกนก ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ชักชวนนักศึกษาฝึกงานไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน แล้วขับรถยนต์พาเข้าโรงแรม เพื่อทำการข่มขืนกระทำชำเรา แต่นักศึกษาออกอุบายหลอกล่อจนหลงเชื่อ พาผู้เสียหายออกจากโรงแรม ภายหลังได้จ่ายเงินเป็นค่าทำขวัญให้กับผู้ปกครอง จำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายกนกได้ชักชวนนางสาวเอ นักศึกษาฝึกงานที่มาฝึกงานที่โรงเรียนของตนไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน หลังรับประทานอาหารเสร็จ นายกนกได้ขับรถยนต์พานางสาวเอไปตามทางผ่านอำเภอเมืองไปยังอีกอำเภอหนึ่ง ระยะทางห่างจากโรงเรียนประมาณ ๒๐ กิโลเมตร โดยขับรถผ่านไปยังรีสอร์ทข้างทาง แล้วพานางสาวเอเข้าไปในรีสอร์ท นางสาวเอเห็นดังนั้น ตกใจ ร้องให้ พยายามพุดจาขอร้องไห้ให้นายกนกพากลับ โดยออกอุบายว่าวันหลังจะยอมมาด้วย นายกนกจึงหลงเชื่อจึงได้พานางสาวเอ เดินทางกลับบ้าน นางสาวเอจึงนำความไปบอกเล่าให้ผู้ปกครองฟัง นายกนกจึงได้ไปเจรจาขอร้องไม่ได้เอาความตน ยินยอมจ่ายค่าทำขวัญให้กับผู้ปกครอง นางสาวเอ เป็นเงิน ๔๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี กระทำการล่วงละเมิดทางเพศ ต่อผู้เรียนหรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ โทษ ลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเสพสุราและยาเสพติด

เรื่องที่ ๑ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเสพสุรา

รายชื่อ ๑ - ๑๒๓/๒๕๕๓ (ประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓)

ชื่อ นายชัย ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เมาสุราในเวลาราชการ ต่ำว่าผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน และพยายามใช้อาวุธมีดพกทำร้ายเพื่อนร่วมงาน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ขณะที่อยู่ในห้องพักที่โรงเรียน นายชัยได้เดินเข้ามาในห้องของนายสุ ในลักษณะมีอาการเมามึนเมาสุรา เมื่อพบนายสุก็ตะโกนด่าด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ เช่น “ทำไมแกลึงกู ทำไมต้องสั่งหักเงินเดือนกูด้วย” แล้วคว้าป้ายชื่อหินอ่อนบนโต๊ะทำงานของนายสุมาไว้ในมือ ในลักษณะที่พร้อมจะใช้ทุบตีทำร้าย นายสุพูดว่า “ใจเย็นๆ มีอะไรพูดคุยกันได้” พร้อมเดินหลบหนีออกจากห้อง แต่นายชัยก็ยังได้เดินตาม เมื่อนายชัยมองเห็นนายศักดิ์กำลังเดินลงจากอาคารก็ได้ตะโกนด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย เช่น คำว่า “ไอ้เหี้ย” “ไอ้สัตว์” เมื่อนายศักดิ์พุดจาได้ตอบ นายชัยได้นำมีดพกออกจากกระเป๋าสะพาย พร้อมง้างออกแล้วเดินตรงเข้าหานายศักดิ์ นายศักดิ์พยายามที่จะหลีกเลี่ยง แต่นายชัยก็คงเดินตามไปติดๆ พร้อมถืออาวุธมีดไว้ในมือ ในลักษณะจะทำร้าย นายศักดิ์ นายศักดิ์จึงแสดงท่าทางจะต่อสู้นายชัยจึงหยุด แต่ได้ตะโกนด่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย และหนีออกจากโรงเรียนไป ซึ่งเหตุการณ์ตามที่เกิดขึ้นเวลาประมาณ ๑๑.๐๐ น. ซึ่งเป็นเวลาราชการแสดงให้เห็นว่าเป็นการเมาสุรา

ในขณะที่ปฏิบัติราชการ จึงทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ จากการเมาสุราของนายชัยจึงเป็นเหตุให้เสียราชการ

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๒ กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายที่ ๑ - ๐๗๘/๒๕๕๔ (ประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๔)

ชื่อ นายสวัสดิ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ดื่มสุรามีอาการมึนเมาในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือในเวลาราชการขณะเมาสุรา ได้พูดคำหยาบคาย ดุหมิ่นผู้อื่น พุดจรรยาบรรณนักเรียน ครู ผู้บริหารโรงเรียน และคณะกรรมการสถานศึกษาจนเกิดความหวาดกลัว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า การที่นายสวัสดิ์ ดื่มสุราในเวลาที่มีการจัดกิจกรรมของโรงเรียนหลายครั้ง เช่น การจัดงานเลี้ยงเมื่อมีบุคลากรของโรงเรียนย้าย หรือทำกิจกรรมผ้าป่า มีอาการเมาสุราในเวลาราชการ นายสวัสดิ์มักเสียงดัง บางครั้งพูดจาทำร้ายคนอื่น บางครั้งใช้วาจาไม่เหมาะสมกับผู้บังคับบัญชา และผู้อื่นด้วย นอกจากนี้นายสวัสดิ์เคยไปดื่มสุราที่ร้านค้าจมน้ำดื่ม ต้องใส่รถเข็นส่งบ้านพักและเมื่อหายเมาแล้ว จะจำเหตุการณ์ไม่ได้ การเมาสุราของนายสวัสดิ์ ผู้บังคับบัญชาได้มีการตักเตือนแล้ว และเฝ้าดูพฤติกรรมมาตลอด แต่ก็ยังไม่ดีขึ้น

มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากภาคทัณฑ์ เป็นโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

เรื่องที่ ๓ กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายที่ ๑ - ๑๑๑/๒๕๕๓ (ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓)

ชื่อ นายสม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำความผิดอาญา ข้อหาเมียเสพติดในโทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครอง เพื่อจำหน่ายและเมียเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครอง ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ๑๑ เดือน และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท คดีถึงที่สุด

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสมได้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม และแจ้งข้อกล่าวหาว่ามียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยผิดกฎหมาย และศาลได้พิพากษาให้จำคุก ๒ ปี ๑๑ เดือน และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท คดีถึงที่สุดแล้ว

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
 กรณี กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
 โทษ ไล่ออกจากราชการ
 มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๔ กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายชื่อ นายสมศักดิ์ ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น

พื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง เสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) และสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๔ เจ้าหน้าที่ตำรวจและฝ่ายปกครองร่วมกันจับกุมนาย สมศักดิ์พร้อมยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) จำนวน ๑๙๗ เม็ด รถยนต์กระบะ ๑ คัน แจ้งข้อหาว่าเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) และมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ส่งปัสสาวะของนายสมศักดิ์ไปตรวจ ผลการตรวจปัสสาวะพบว่ามีผลเป็นบวก พนักงานสอบสวนเสนอสำนวนให้พนักงานอัยการสั่งฟ้องนายสมศักดิ์ต่อศาล ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ลงโทษนายสมศักดิ์ ฐานเสพยาเสพติดประเภท ๑ (ยาบ้า) จำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท แต่นายสมศักดิ์สารภาพเป็นประโยชน์พิจารณาเป็นเหตุบรรเทาโทษ ให้ลดโทษหนึ่งในสาม คงจำคุก ๓ เดือน ปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี คดีอาญาถึงที่สุด

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
 กรณี เสพยาเสพติดให้โทษหรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเสพยาเสพติด
 โทษ ปลดออกจากราชการ
 มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๕ กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายชื่อ นายธาริต ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง มียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายธาริต ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมพร้อมยาเสพติดประเภท ๑ (ยาบ้า) จำนวน ๔๙,๐๐๐ เม็ด ต่อมาพนักงานอัยการฟ้องนายธาริตต่อศาล ฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ต่อมาศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกนายธาริต ตลอดชีวิต คดีอาญาถึงที่สุด

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และกรณีเสพยาเสพติด

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๖ กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายชื่อ ๑ - ๐๕๖/๒๕๕๖ (ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖)

ชื่อ นาย ค. ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เสพยาเสพติด (ยาบ้า) ในขณะที่ดื่มสุรากับเพื่อนโดยสุดลมควันจากเพื่อนที่เสพยาเสพติด (ยาบ้า)

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นาย ค. ได้เสพยาเสพติดจริง ตามที่ปรากฏในคำพิพากษาของศาลจังหวัด การให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาของ นาย ค. ว่าไม่ได้เสพยาบ้าโดยตรง เพียงแต่สุดลมควันจากเพื่อนที่เสพยาเสพติดยาบ้า ในขณะที่ร่วมดื่มสุรากับเพื่อนเท่านั้น แต่ไม่สามารถหาพยานมายืนยันได้ เพราะทุกคนที่อยู่ในวงสุราก็ไม่กล้ามาเป็นพยานกลัวความผิดไม่มีเหตุผลเพียงพอ เพราะคำให้การดังกล่าวสามารถยกขึ้นต่อสู้ในศาลเพื่อความบริสุทธิ์ของตนได้ แต่ นาย ค. ได้รับสารภาพได้เสพยาเสพติดยาบ้า ตั้งแต่ชั้นสอบสวนแล้วในชั้นศาล คำสารภาพดังกล่าว นำไปสู่การพิจารณาของศาล คือจำคุก นาย ค. ๘ เดือน และปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท นาย ค. ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้รับโทษจำคุกมาก่อน โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี กับให้คุมประพฤติโดยให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้งภายใน ๑ ปีแรก ทำงานบริการสังคมหรือสาธารณะประโยชน์ ตามที่จำเลยและพนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร เป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมง และห้ามนาย ค. เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดทุกประเภท

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี เสพยาเสพติด

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๗ กรณีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

รายชื่อ ๑ - ๑๒๕/๕๖ (ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖)

ชื่อ นายปราบ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง มียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) และประเภท ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับใบอนุญาต

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายปราบถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและดำเนินคดีในข้อหากระทำผิดอาญา กรณีมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต มียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต ต่อมาศาลจังหวัดพังงาได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกนายปราบเป็นเวลา ๗ ปี ๑๒ เดือน ๑๕ วัน และปรับ ๔๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี เสพยาเสพติด

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

เรื่องที่ ๑ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

รายที่ ๑ - ๑๙๒/๒๕๕๓ ถึงรายที่ ๑ - ๑๙๓/๒๕๕๓ (ประชุม ครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓)

ชื่อ นางดำ ตำแหน่งครู และนายขาว ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ร่วมกันใช้กลอุบายหลอกลวงนางเขียวให้หลงเชื่อว่าจะสามารถช่วยเหลือให้ออนมารับราชการเป็นข้าราชการครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ และเรียกรับเงินจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท เป็นค่าตอบแทนในการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง โดยตกลงกันเมื่อได้รับโอนย้ายเรียบร้อยแล้ว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางเขียวประสงค์ที่จะขอโอนมาที่วิทยาลัยเทคนิค และได้รู้จักกับนางดำ โดยตำแหน่งแนะนำของนางเหลือง ในการโอนดังกล่าวนางดำได้บอกกับนางเขียวว่าคนที่จ่ายเป็นแสน ก็จะได้รับการโอนย้ายภายในหนึ่งปี แต่นางเขียวได้บอกกับนางดำว่า ไม่มีเงินขอลดลงเหลือ ๖๐,๐๐๐ บาท โดยจ่ายก่อนครั้งหนึ่ง เมื่อได้รับการโอนย้ายแล้วจะจ่ายส่วนที่เหลือ นางดำได้จดหมายเลขบัญชีธนาคารของตนให้นางเขียว และในวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ นางเขียวได้โอนเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท ไปฝากเข้าบัญชีนางดำ และนางเขียวก็ได้โทรศัพท์บอกนางดำ ต่อมานางดำได้แจ้งแก่นางเขียวว่าให้นางเขียวโอนเพิ่มอีก ๑๐,๐๐๐ บาท ซึ่งนางดำบอกว่าต้องเอาไปให้ที่ทีมงาน คือ นายขาวซึ่งเป็นผู้ประสานงาน ต่อมาในวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ นางเขียวจึงได้โอนเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีนางดำ เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นางเขียวได้มาร้องเรียนกรณีได้ยื่นร้องวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ ขอโอนมารับราชการที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีนางดำเป็นผู้ติดต่อประสานงานและเรียกรับเงินจากนางเขียว จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าดำเนินการ โดยแจ้งว่าเมื่อได้รับเงินแล้วได้นำไปมอบให้แก่ นายขาว โดยในการสนทนาผ่านทางโทรศัพท์มือถือที่นั่น นางเขียวได้เปิดลำโพงของเครื่องโทรศัพท์มือถือและได้สอบถามนายขาวถึง

เรื่องจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท นายขาวตอบว่าได้รับเงินจำนวนดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ส่วนการโยกย้ายนางเขียวได้ถามความคืบหน้า ได้ยินนายขาวตอบนางเขียวว่า ขณะนี้เรื่องการโอนผ่านการพิจารณาของบอร์ดบริหารแล้ว และเรื่องวางอยู่ที่โต๊ะท่านเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และให้นางเขียวส่งเอกสาร ก.พ.๗ มาโดยด่วน ต่อมานางเขียวได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจภูธรไว้เป็นหลักฐานว่านางดำ และนายขาวข่มขู่เอาชีวิต เมื่อนางเขียวได้มาร้องเรียนต่อรองเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยอ้างว่านางเขียวโอนเงินเข้าบัญชีนางดำ โดยมีชอบ เมื่อนางดำรู้ก็รีบโอนเงินคืนให้แก่นางเขียวทันที

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดขั้นเงินเดือน คนละ ๑ ขั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน คนละ ๑ ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๒ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

รายที่ ๑ - ๑๑๔/๒๕๕๕ ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

ชื่อ นายเก่ง ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไปแนะนำตัวกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่งว่าเป็นผู้ช่วยเหลือ วิ่งเต้นของงบประมาณให้กับ อบต. เพื่อใช้ในการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และขอเงินค่าตอบแทนในการดำเนินการ ๔๐% ของวงเงินงบประมาณที่ได้มาจัดสรร เมื่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยอมจ่าย กลับมอบอำนาจให้ทนายความมีหนังสือทวงถามเงินค่าตอบแทนการดำเนินการจากนายก อบต.

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเก่งได้เดินทางไปพบ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง แล้วไปแอบอ้างว่าตนเป็นผู้วิ่งเต้นช่วยเหลือให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรงบประมาณเพื่อก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล และขอค่าตอบแทนการดำเนินการของตน ๔๐% ของวงเงินงบประมาณ ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้แจ้งอนุมัติวงเงินงบประมาณให้องค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลก็นำเงินงบประมาณไปดำเนินการจนแล้วเสร็จ และไม่ได้นำเงินงบประมาณจ่ายให้กับนายเก่ง ตามที่นายเก่งเรียกรับแต่อย่างใด นายเก่งจึงได้ทวงถามจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ก็ได้รับการปฏิเสธ ต่อมานายเก่งจึงได้มอบอำนาจให้กับทนายความ ในสำนักงานทนายความแห่งหนึ่งยื่นหนังสือทวงถามเงินจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีหนังสือรายงานนายอำเภอเพื่อแจ้งไปยังหน่วยงานเหนือขึ้นไปตามลำดับ

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๓ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

รายที่ ๑ - ๑๖๘/๒๕๕๕ (ประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕)

ชื่อ นายสมชาย ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา.....สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เรียกเก็บเงินจากกลุ่มข้าราชการครูที่ส่งผลงานทางวิชาการ เพื่อขอรับการประเมิน วิทยฐานะ รายละ ๑๐,๐๐๐ บาท

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ สำนักงานเขตฯ ได้จัดงานรดน้ำดำหัวผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และผู้บริหารภายในเขตพื้นที่การศึกษาตามประเพณีสงกรานต์ หลังพิธีรดน้ำดำหัวแล้ว มีคณะครูที่ยื่นคำร้องขอประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นชำนาญการพิเศษ จำนวนหนึ่ง ได้พากันเข้าพบนายสมชาย ที่ห้องทำงานของนายสมชาย เพื่อขอคำแนะนำในการเข้าพบของคณะครูในวันนั้น นายสมชายได้นำรายชื่อ คณะกรรมการประเมินอ่านให้คณะครูเหล่านั้นฟัง และบอกว่าให้คณะครูที่ขอเข้าพบจ่ายเงินคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการรับรองกรรมการ คณะครูได้รับฟังก็ไม่ปฏิเสธหรือรับปากกับนายสมชาย และภายหลังก็ไม่ได้ นำเงินไปจ่ายให้กับนายสมชายแต่อย่างใด

มาตรา ๙๔ วรรคสาม และมาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควร ได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และกระทำความการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๔ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเรียกรับเงิน

รายที่ ๑ - ๑๓๑/๒๕๕๖ (ประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)

ชื่อ นางแพรวา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เรียกรับเงินจากราชการเพื่อเป็นค่าช่วยเหลือในการสอบเป็นพนักงานองค์การบริหาร ส่วนตำบล

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางแพรวาได้นัดหมายให้นางสาวมารีพร้อมด้วยพยาน ได้แก่ นางวาวา และนายสิงโต ไปพบกันที่รีสอร์ทแห่งหนึ่ง จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยนางแพรวาบอกกับนางสาวมารีว่า เร็วๆ นี้จะมีการเปิดสอบตำแหน่ง ปลัดเทศบาล ในจังหวัดหนึ่ง ให้นางสาวมารีเตรียมเงินไว้เพื่อเป็นค่าช่วยเหลือให้สอบบรรจุ จำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท โดยต้องจ่ายเป็นเงินสด แต่นางสาวมารีเกรงว่าจะถูกหลอก จึงได้ทำสัญญากู้เงิน จำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท จากนั้น นางสาวมารีได้โอนเงินให้กับนางแพรวา และนางแพรวาเรียกเพิ่มอีกจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท นางสาวมารีจึงโอนเงินเข้าบัญชีให้อีกตามที่นางแพรวาเรียกเพิ่ม ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ นางแพรวาได้ขอเงินค่าดำเนินการเพิ่ม

อีกจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท จนเวลาล่วงเลยถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ก็ยังไม่ปรากฏว่ามีการเปิดสอบบรรจุ ตำแหน่งปลัดเทศบาลตามที่นางแพรวาบอกไว้ นางสาวมารีจึงขอเงินจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาทคืน แต่นางแพรวาไม่ยอมคืนให้ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ นางแพรวาได้เดินทางมาเจรจาเพื่อขอไกล่เกลี่ยกับนางสาวมารีที่ สถานีตำรวจภูธรภูธรภูธรภูธร จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยตกลงจะคืนเงินให้ ๑๕๐,๐๐๐ บาท ทั้งหมดภายในวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๓ แต่เมื่อถึงกำหนดนัดก็ไม่ได้นำเงินมาชำระคืนแต่อย่างไร

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
ประกาศหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๐๗๐๙.๓/วท๒ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

กรณีความผิดฐานประพฤติชั่ว

เรื่องที่ ๑ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วกรณีอื่นๆ

รายที่ ๑ - ๑๒๐/๒๕๕๓ (ประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓)

ชื่อ นายพันธุ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กระทำผิดวินัยในเรื่อง สุขกัญญาในโรงเรียน และกระทำอนาจารขณะสอนนักเรียนหญิง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า กรณีสุขกัญญาในโรงเรียน จากคำให้การพยานแล้ว ไม่ปรากฏคำให้การพยานที่เป็นเด็กนักเรียนหรือครูคนใดคนหนึ่งได้ให้การได้พบเห็นว่า นายพันธุ์ได้สุขกัญญาในโรงเรียน โดยเฉพาะเด็กนักเรียนไม่มีใครพบเห็น มีคำให้การของนายพูลและนายยุทธ ซึ่งเป็นครูอัตราจ้างที่พักอาศัยอยู่บ้านพักเดียวกันกับนายพันธุ์ ซึ่งเป็นบ้านพักครูที่อยู่ในโรงเรียน โดยบุคคลทั้งสองให้การสอดคล้องต้องกันว่า พวกตนได้กลิ่นควันกัญญา ซึ่งนายพันธุ์มักจะสูบตอนเย็น สัปดาห์ละ ๑ - ๒ ครั้ง ตามคำให้การของนายพูลและนายยุทธว่า นายพันธุ์นำกัญญาที่หั่นแล้วมาบรรจุลงในมวนบุหรี่แล้วนำไปสูบ ซึ่งจะสูบในห้องน้ำตอนเช้าและเย็น

กรณี มีพฤติกรรมการกระทำอนาจารนักเรียน ข้อเท็จจริงได้ความว่า ขณะที่ทำการสอนเด็กนักเรียนที่เรียนวิชาดนตรีกับนายพันธุ์ ได้เห็นการกระทำของนายพันธุ์ที่กระทำในลักษณะอนาจารนักเรียนหญิง เช่น ชอบจับมือ โอบไหล่ ชอบอยู่ใกล้ชิดกับเด็กนักเรียนหญิงหรือชอบถ่ายรูปเด็กหญิงที่หน้าตาดี ซึ่งบางคนถูกจับมือด้วย

มาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี เสพยาเสพติด และกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้หญิง หรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแล
รับผิดชอบของตนหรือไม่

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๒ กรณีความผิดฐานประทุษร้ายผู้อื่น ๑

รายที่ ๑ - ๑๒๘/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓

ชื่อ นายศักดิ์ ตำแหน่งครู วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ประกอบธุรกิจจัดหาคนงานไปทำงานต่างประเทศ จำนวน ๕ ราย โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนจัดหางานกลาง แล้วเรียกเก็บเงินและค่าใช้จ่ายจากผู้เสียหายรายละ ๓๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าตอบแทน แต่ไม่สามารถจัดส่งผู้เสียหายไปทำงานตามที่กล่าวอ้างได้ ซึ่งศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๓ ปี คดีถึงที่สุด

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๑ นายศักดิ์ ได้ดำเนินการจัดหางานโดยประกอบธุรกิจจัดหาคนงานให้แก่ผู้อื่น และกระทำการหลอกลวงผู้หางาน ซึ่งเป็นคนหางานทำในต่างประเทศจำนวน ๕ ราย ได้แก่ นายทอง นายสา นายโก นายสม และนายเทพ โดยเรียกและรับเงินค่าบริการและค่าใช้จ่ายจากผู้เสียหายทั้งห้าราย รายละ ๓๕,๐๐๐ บาท เป็นค่าตอบแทนในการจัดหางาน เพื่อส่งผู้เสียหายไปทำงานที่ประเทศโอมาน แต่ไม่สามารถส่งผู้เสียหายไปทำงานตามที่อ้างได้ โดยที่นายศักดิ์ไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนจัดหางานกลาง ศาลพิพากษานายศักดิ์มีความผิดตามพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๒๘ มาตรา ๙๑ ตีให้ลงโทษจำคุกนายศักดิ์ ๓ ปี คดีถึงที่สุด

มาตรา ๙๔ วรรคสอง

กรณี กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๓ กรณีความผิดฐานประทุษร้ายผู้อื่น ๑

รายที่ ๑ - ๑๕๕/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

ชื่อ นายสุ ตำแหน่งครู วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ถูกเจ้าหน้าที่ป่าไม้อุทยานแห่งชาติทับลาน - เขาใหญ่ จับกุมเนื่องจากเข้าไปในเขตอุทยาน โดยไม่ได้รับอนุญาต มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ครอบครองซากสัตว์ป่าคุ้มครองและถูกส่งตัวไปดำเนินคดีอาญา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสุ ได้ไปที่จังหวัดนครราชสีมา และได้เดินทางเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติพร้อมกับนายพน และ จ.ส.อ. สม ซึ่งเป็นทหาร โดยใช้รถกระบะขณะเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ โดยมีบุคคลทั้งสามได้แก่ นายสุ นายพน และ จ.ส.อ.สม และเป็นการเข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่เขตอุทยานแห่งชาติ ระหว่างที่อยู่ในเขตอุทยานบุคคลทั้งสามได้ถูกเจ้าหน้าที่ของเขตอุทยานแห่งชาติเข้าทำการจับกุม ในขณะที่บุคคลทั้งสามถูกจับกุมได้พบของกลาง จำนวน ๒๑ รายการ ซึ่งจะเห็นว่าอาวุธที่นำไปในป่า มีทั้งกระสุนปืนหลายขนาด อาวุธปืนลูกกรดยาว พร้อมกล่องเล็งปืน มีดสำหรับเดินป่า และมีดแบบชำแหละ เป็นต้น ซึ่งบุคคลทั้งสามมีวัตถุประสงค์ที่

จะทำการล่าสัตว์ในเขตอุทยานแห่งชาติ แม้จะยังไม่สามารถทราบได้ว่าบุคคลทั้งสามบุคคลใดเป็นผู้กระทำการยิง เลียงผาและไก่ป่าก็ตาม

มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษภาคทัณฑ์ เป็นโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

เรื่องที่ ๔ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่ว กรณีอื่น ๆ

รายชื่อ ๑ - ๐๐๖/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๔

ชื่อ นางสาว ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่อง ลงโทษนักเรียนเกินกว่าเหตุ โดยใช้ฝ่ามือตบหน้าเด็กชายเขียวจนมีรอยแดง และเกิดบาดแผลถลอก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. ซึ่งเป็นช่วงท้ายคาบเรียน วิชานาฏศิลป์ของชั้น ป. ๕/๒ โดยมีนางสาวเป็นครูสอน ระหว่างที่นักเรียนเข้าแถวนั้น เด็กชายเขียวได้ควงปากกาเล่น แล้วปากกาก็กระเด็นไปถูกผมของนางสาว จากนั้นนางสาวจึงถามว่าใครถึงสองครั้ง เด็กชายเขียวจึงยกมือขึ้นแล้วเดินหานางสาวพร้อมทั้งยกมือไหว้ขอโทษ นางสาวได้ใช้ฝ่ามือตบไปที่ใบหน้าของเด็กชายเขียว ๑ ครั้ง ซึ่งนางสาวยอมรับว่าได้ตบหน้าเด็กชายเขียวจริง แต่ไม่รุนแรงถึงกับทำให้เกิดบาดแผลถลอก เป็นเพียงรอยผื่นแดงเท่านั้น แต่ร่องรอยที่ปรากฏในภาพถ่ายกลับมีรอยขีดข่วนเหมือนโดนเหล็กขูด ในขณะที่พยานหลายราย ได้แก่ เด็กหญิงแดง และเด็กหญิงฟ้า ให้ถ้อยคำว่าเห็นใบหน้าของเด็กชายอนุสรณ์เป็นรอยแดงเหมือนเหล็กขูด และสำเนาใบรับรองแพทย์วินิจฉัยว่าถูกทำร้ายจนเกิดบาดแผลถลอกบริเวณใบหน้า ต่อมานางสาวได้เสียค่าปรับต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในข้อหาว่าใช้กำลังทำร้ายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย หรือจิตใจ เป็นเงินจำนวน ๕๐๐ บาท

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนของทางราชการและกรณีไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษภาคทัณฑ์ เป็นโทษตัดเงินเดือน ๔% เป็นเวลา ๑ เดือน

เรื่องที่ ๕ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วกรณีอื่น ๆ

รายชื่อ ๑ - ๐๒๕/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๔

ชื่อ นางสาวปราณี ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไปให้การรับรองบุคคลต่างด้าวต่อนายทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมือง ในกรณียื่นคำร้องขอทำบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ พร้อมทั้งถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาในข้อหาแจ้งความอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานฯ และต่อศาลจังหวัด ได้มีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหามีความผิดตามฟ้องให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โดยโทษจำคุก ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวปราณี ทราบว่า นางสาวดาวเป็นคนต่างด้าว สัญชาติลาวมาโดยตลอด แต่ก็ยังไปให้การรับรองต่อเจ้าหน้าที่ทะเบียนและบัตร สำนักงานทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมือง ในการยื่นคำขอทำบัตรประจำตัวประชาชนใหม่กรณีบัตรหาย โดยให้นางสาวดาวคนต่างด้าวสวมสิทธิ์ว่าเป็นคนไทยในชื่อของนางสาวมณี ราษฎร์ไทย มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ ๓๙ หมู่ ๓ ตำบล ค อำเภอ ก จังหวัด ข การกระทำของนางสาวปราณีดังกล่าวเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งต่อบุคคล คือ นางสาวมณี ตัวจริง และทั้งต่อประเทศชาติ เนื่องจากเป็นการกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐ เพราะเป็นอำเภอชายแดนติดกับประเทศลาว อีกทั้งนางสาวปราณีมีอาชีพเป็นข้าราชการ ซึ่งเป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยอมรับและเคารพยกย่องจากประชาชนทั่วไป นางสาวปราณีทำตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีสมกับตนเป็นข้าราชการครู แต่กลับประพฤติตนไปในทางเสื่อมเสีย คือ รับรองเท็จ ทำให้เจ้าหน้าที่หลงเชื่อจึงออกบัตรประจำตัวประชาชนให้บุคคลต่างด้าวไป จนในที่สุดศาลจังหวัดเลยได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษในความผิดตามพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.๒๕๒๖ มาตรา ๑๔ (๑) วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗, ๒๖๗ ประกอบมาตรา ๘๓, ๘๖ ให้ลงโทษฐานร่วมกันสนับสนุนให้ผู้ไม่มีสัญชาติไทยแจ้งข้อความหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ในการขอมิบัตรประจำตัวประชาชน ให้ลงโทษจำคุก ๒ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รับสภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาจำคุก ๑ ปี ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี

มาตรา ๘๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๒ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่ว และกรณีอื่น ๆ

รายที่ ๑ - ๐๔๐/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔

ชื่อ นางลักษณีย์ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ทำร้ายร่างกายนางวรรณ และกระชากคอเสื้อนายศักดิ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขณะที่มีการชุมนุมขับไล่นางลักษณีย์ ทำให้นางวรรณ ฟ้องเป็นคดีอาญา

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางลักษณีย์ถูกผู้นำหมู่บ้าน และผู้ปกครองนักเรียน ประมาณ ๑๒๐ คน เดินขบวนชุมนุมขับไล่ที่หน้าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้กล่าวโจมตีพฤติกรรมในการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เหมาะสมของนางลักษณีย์หลายประการ และในวันดังกล่าว นายศักดิ์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กำลังเจรจาและทำ

ความเข้าใจกับผู้ชุมชนที่หน้าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทันใดนั้นนางลักษณได้เดินไปหานายศักดิ์ และได้กระซอก
 เสื่ออย่างรุนแรง ต่อหน้าผู้ปกครองนักเรียนและประชาชนที่มายินดูเหตุการณ์และพูดว่า “มึงนี่แหละคือ ไอ้โม่งอยู่
 เบื้องหลังการชุมนุม” ในขณะที่เดียวกันนั้น นางวรรณ ปฏิบัติหน้าที่หน้าห้องผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ได้เดินมาที่ชุมนุมห้ามไม่ให้นางลักษณเข้ามาวุ่นวาย เพราะเห็นว่า นายศักดิ์กำลังเจรจาท้าความเข้าใจกับผู้ชุมนุม
 อยู่ ทันใดนั้นนางลักษณ ได้กระซอกแซกของนางวรรณ มากัดจนได้รับบาดเจ็บ นางวรรณ ได้ไปแจ้งความร้องทุกข์
 ต่อหน้าพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอ เพื่อดำเนินคดีแก่นางลักษณ ซึ่งศาลจังหวัดพิพากษาเมื่อวันที่ ๑๙
 กรกฎาคม ๒๕๕๐ ว่าจำเลย (นางลักษณ) กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๙๑ ลงโทษปรับ
 ๑,๐๐๐ บาท

มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
 กรณี ไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งที่ราชการของตน กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
 โทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และติดตามความประพฤติเป็นเวลา ๑ ปี
 มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๗ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่ว กรณีอื่น ๆ

รายที่ ๑ - ๐๙๖/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๔

ชื่อ นางสุขศรี ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ต้องหาคดีอาญาข้อหายกยอรถยนต์เก๋ง ยี่ห้อฮอนด้า ของผู้เสียหาย เหตุเกิดที่
 ต่างจังหวัด เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๐ ซึ่งพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอ ได้รับคำร้องทุกข์ของ
 ผู้เสียหายไว้ดำเนินคดี ตามคดีอาญา ๑๙๓๙/๒๕๕๐ และมีพฤติกรรมร่วมกับพวกทำสัญญาเช่ารถยนต์ของผู้อื่น แล้ว
 ไม่นำรถยนต์ส่งคืนให้แก่เจ้าของรถยนต์จำนวนหลายคัน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสุขศรี ได้ทำการเช่ารถเก๋งจากผู้ให้เช่ารถในหลายจังหวัด และไม่ส่งคืนรถให้แก่ผู้
 เช่า จนมีการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ และฟ้องคดีอาญาต่อศาลจังหวัด โดยนางสุขศรีได้ทำการเช่ารถในราคาวัน
 ละ ๑,๐๐๐ บาท รวม ๑๐ วัน รวมเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วเมื่อถึงเวลาต้องส่งรถคืนนางสุขศรีไม่ส่งคืน ระหว่าง
 นั้นนางสุขศรีก็ได้ทำการเช่ารถดังกล่าวในอีกหลายจังหวัด และนอกจากนั้นนายวงศ์ ซึ่งเป็นสามี และนายวัฒน์
 ซึ่งเป็นบุตรได้ทำการกระทำความผิดลักษณะเดียวกับนางสุขศรี โดยการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำในลักษณะเป็น
 ขบวนการ เมื่อนายวัฒน์ไปเช่ารถเก๋งกับผู้ให้เช่า นางสุขศรีจะเป็นผู้ค้าประกันโดยการถ่ายบัตรข้าราชการในการค้า
 ประกัน เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ ในลักษณะทำนองเดียวกัน นายวงศ์ซึ่งเป็นสามีก็เช่ารถและไม่ส่งคืนเช่นกัน โดยมี
 นางสุขศรีเป็นผู้ค้าประกันเช่นกัน ครอบครัวของสุขศรีได้ทำการเช่ารถและไม่นำมาคืนในหลายจังหวัด จำนวนรถ
 ที่นำไป รวมประมาณ ๓๔ คัน

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ งดโทษให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

เรื่องที่ ๘ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วกรณีอื่น ๆ

รายที่ ๑ - ๑๖๕/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔

ชื่อนายวิท ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนถูกฟ้องคดีอาญาในข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่น เป็นเหตุให้เกิดอันตรายถึงแก่กาย จิตใจ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายวิทไปนั่งดื่มสุราที่ร้านอาหารจนเกิดเรื่องทะเลาะวิวาทถึงขั้นทำร้ายร่างกายข้าราชการครูด้วยกันจนถึงขั้นใช้ขวดเปียร์ตีศีรษะคู่กรณี ได้รับบาดเจ็บเย็บ ๓ เข็ม

มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม ไม่มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน และกรณีไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งที่ของตน

โทษงดโทษ (ทำทัณฑ์บน)

มติ ก.ค.ศ. สั่งลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน และให้ติดตามความประพฤติเป็นเวลา ๑ ปี

เรื่องที่ ๙ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่ว กรณีอื่น ๆ

รายที่ ๑ - ๑๗๐/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔

ชื่อ นางจิต ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ได้ร้องเรียนกล่าวหาว่าการจัดกรอบอัตรากำลังไม่ชอบด้วยกฎหมายและกล่าวหานางเงินกลิ่นแก๊งกระทำอานาจารตน และทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชา และผู้อื่นไปยังหน่วยงานต่างๆ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางจิตไม่ได้รับการพิจารณาให้ลงกรอบอัตรากำลังของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จึงได้ร้องเรียนกล่าวหาว่าการจัดกรอบอัตรากำลังดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งกล่าวหานางเงินกลิ่นแก๊งและลวนลาม จนผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยนายเงินพร้อมทั้งให้นางจิตดำรงตำแหน่งในกรอบอัตรากำลังตามที่ต้องการแล้ว แทนที่นางจิตจะสำนึกตั้งมั่นอยู่ในระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด กลับร้องเรียนกล่าวหาผู้บังคับบัญชา และบุคคลอื่นอีกหลายคน โดยปราศจากมูลความจริง

มาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กลั่นแกล้งหรือร้องเรียนผู้อื่นโดยปราศจากมูลความจริง และไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๑๐ กรณีความผิดฐานประพาดิชั่วกรณีอื่น ๆ

รายชื่อที่ ๑ - ๑๓๑/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔

ชื่อ นายกร ตำแหน่งครู วิทยาลัยนาระครูชำนานุกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง กระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษจำคุก ตามพระราชบัญญัติอาวูรป็น เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น พ.ศ.๒๕๔๐

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายกร ได้ให้การรับสารภาพเป็นหนังสือว่า ได้ครอบครองอาวูรป็นที่มีหมายเลข ทะเบียน ซึ่งเป็นของผู้อื่น จำนวน ๑ กระบอก อาวูรป็นที่ไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าหน้าที่ประทับไว้ จำนวน ๖ กระบอก เครื่องกระสุนปืน ๖๗ นัด ถูกฟ้องเป็นคดีอาญาต่อศาลจังหวัด ศาลอุทธรณ์ตัดสิน ยืนตามคำพิพากษาศาล ชั้นต้น โดยให้จำคุก ๖ เดือน ไม่รอลงอาญา คดีถึงที่สุด

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษจำคุก

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๑๑ กรณีความผิดฐานประพาดิชั่วกรณีอื่น ๆ

รายชื่อที่ ๑ - ๒๑๓/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ชื่อ นางพิศ ตำแหน่งครู วิทยาลัยนาระครูชำนานุกร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ถูกฟ้องคดีอาญาฐานความผิดสนับสนุนผู้ไม่มีสัญชาติยื่นคำขอมิบัตร โดยแจ้งข้อความ หรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จต่อเจ้าพนักงานว่าเป็นผู้มีสัญชาติไทย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ มีผู้มีชื่อ ซึ่งไม่มีสัญชาติไทยยื่นคำขอมิบัตรประจำตัว ประชาชนใหม่แทนบัตรเดิมที่สูญหายต่อนายแก้ว เจ้าหน้าที่ทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน โดยผู้มีชื่อแจ้งข้อความ เท็จต่อเจ้าหน้าที่ว่าชื่อนายบัว ซึ่งความจริงผู้มีชื่อไม่ได้ชื่อนายบัว เมื่อนายแก้วพิจารณาคำร้องแล้วเห็นว่าไม่มีสำเนา บัตรประชาชนฉบับเดิม จึงให้หาบุคคลที่น่าเชื่อถือรับรอง ผู้ยื่นคำขอมิบัตรจึงให้นางพิศเป็นผู้รับรอง นายแก้วเห็นว่า น่าเชื่อถือจึงออกบัตรประจำตัวฉบับใหม่ให้ ต่อมาเมื่อเทศบาลตรวจสอบและพบว่าผู้มีชื่อได้สวมสิทธิ์ของนายบัว โดยมี นางพิศให้การรับรองอันเป็นเท็จ จึงมีการดำเนินคดีดังกล่าว

มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพาดิชั่ว

โทษ ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษจากทัณฑ์บนเป็นหนังสือ เป็นโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

เรื่องที่ ๑๒ กรณีความผิดฐานประพาดิชั่วกรณีอื่น ๆ

รายชื่อที่ ๑ - ๒๑๘/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๒๐/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ชื่อ นางจ่านง ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เบิกค่าเช่าบ้านโดยไม่มีสิทธิเบิกเนื่องจากมีบ้านเป็นของตนเองอยู่แล้ว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางจ่านงเบิกค่าเช่าบ้านในท้องที่ที่ตนจ้างเอง ซึ่งเป็นสามีโดยชอบโดยกฎหมายของนางจ่านง ได้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านเพื่อชำระค่าเช่าซื้อบ้านอยู่แล้ว แม้การเช่าบ้านของนางจ่านงเป็นการเช่าบ้านเพื่ออยู่อาศัยจริง อันมีสาเหตุมาจากความยากลำบากในการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่การที่นางจ่านงได้ชี้แจงประกอบการขอเบิกค่าเช่าบ้านของข้าราชการว่าในท้องที่ที่เป็นที่ทำงานของตน ไม่มีบ้านของสามี หรือภริยาหรือบุตรที่ร่วมอาศัยอยู่ได้ โดยที่นางจ่านงเป็นผู้รับรองและอนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านด้วยตนเอง แสดงให้เห็นถึงเจตนาของนางจ่านงที่จะใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านซ้ำซ้อน ของสามีที่ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านผ่อนชำระหนี้เงินกู้ยืมอยู่แล้ว

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๑๓ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วกรณีอื่น ๆ

รายชื่อ ๑ - ๐๒๘/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ชื่อ นางธัญญา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง มีพฤติกรรมเป็นรัฐระจัดหาคคนเข้าทำงานบริษัทการบิน โดยอ้างว่าเมื่อชำระเงินแล้วสามารถเข้าทำงานได้เลย แต่ก็ไม่สามารถเข้าทำงานได้ ทำให้ผู้เสียหายต้องเสียเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท และ ๘๐,๐๐๐ บาท

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางธัญญาได้ไปติดต่อชักชวนในลักษณะหว่านล้อมให้นายรินทร์และนายราญหลงเชื่อว่าตนรู้จักคนที่สามารถช่วยเหลือให้ได้เข้าทำงานในบริษัทการบิน โดยมีการเรียกรับผลประโยชน์จากบุคคลดังกล่าว แต่ก็ไม่สามารถเข้าทำงานได้ เมื่อผู้เสียหายได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ และฟ้องร้องคดี นางธัญญาเป็นคนนำเงินมาชดเชยคืน จำนวน ๑๓๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๑๔ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วกรณีอื่น ๆ

รายชื่อ ๑ - ๒๒๕/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๔

ชื่อ นายอุดร ตำแหน่งอาจารย์ ๒ (เต็ม) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ใช้อาวุธปืนยิงจนได้รับบาดเจ็บสาหัส และถูกดำเนินคดีอาญา ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๘ ปี ๘ เดือน และคดีถึงที่สุดแล้ว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายอุตรเคยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับนายแดนมาก่อน ซึ่งในวันเกิดเหตุก็มีเรื่องโต้เถียงกัน นายอุตรจึงใช้ปืนพกยิงนายแดนจนได้รับบาดเจ็บสาหัส เนื่องจากถูกอวัยวะสำคัญ นายอุตรถูกดำเนินคดีอาญาในข้อหาพยายามฆ่าผู้อื่นจนถูกศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๘ ปี ๘ เดือน และคดีถึงที่สุดแล้ว ซึ่งในระหว่างที่นายแดนเข้าพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล นายอุตรได้ไปเยี่ยมและมอบเงินค่ารักษาพยาบาลให้แก่ นายแดน เป็นเงินจำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๑๕ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วกรณีอื่น ๆ

รายชื่อ นายมานะ ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ตบหน้านักเรียนในระหว่างการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ในการจัดแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน นายมานะได้รับแต่งตั้งจากผู้บังคับบัญชาให้เป็น

ประธานกรรมการตัดสินกีฬาบาสเกตบอลและประธานกลุ่มสีม่วง ในการแข่งขันบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รอบรองชนะเลิศ ระหว่างทีมสีฟ้าและทีมสีม่วงที่นายมานะเป็นประธานกลุ่มสีอยู่ นายมานะได้บอกให้เจ้าหน้าที่ผู้บันทึกคะแนนการแข่งขันให้คะแนนกับผู้แข่งขันสีม่วง ทั้งที่นักกีฬาสีม่วงไม่ได้ชูดลูกทำคะแนน ทำให้กองเชียร์สีฟ้าไม่พอใจกันต่อว่านายมานะอย่างรุนแรง หนึ่งในนั้นคือนางสาวอัมพรรวมอยู่ด้วย สร้างความไม่พอใจให้กับนายมานะ นายมานะใช้มือตบหน้านางสาวอัมพรไป ๑ ครั้ง และการแข่งขันก็เป็นอันยุติลง

มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี ไม่ประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคมและกรณีไม่รักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติ

โทษ (ว่ากล่าวตักเตือน)

มติ ก.ค.ศ. ให้โทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

เรื่องที่ ๑๖ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วกรณีอื่น ๆ

รายชื่อ นาย ข ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ใช้ปืนพกยิงนายแดนจนได้รับบาดเจ็บสาหัส และถูกดำเนินคดีอาญา ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๘ ปี ๘ เดือน และคดีถึงที่สุดแล้ว

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งที่ราชการ ดำเนินการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเพื่อประกอบธุรกิจการค้า โดยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างและได้ร่วมกับพวกปลอมและใช้เอกสารปลอม

ข้อเท็จจริงได้ความว่า การกระทำของนาย ข ได้จดทะเบียนห้างหุ้นส่วน เพื่อประกอบกิจการมีผู้เป็นหุ้นส่วน ของห้างหุ้นส่วน ๒ คน คือ นาย ข และนาย น โดยนาย ข เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการมีอำนาจดำเนินการของห้างโดยไม่มี ข้อจำกัด ต่อมาปรากฏว่า นาย ข ได้ออกจากการเป็นหุ้นส่วนของห้าง ตามหนังสือรับรองการจดทะเบียนห้างหุ้นส่วน บริษัท ถึงแม้ว่านาย ข จะออกจากการเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างฯ แล้วก็ตาม แต่ความผิดทางวินัยของ นาย ข ได้ เกิดขึ้นแล้วนับแต่วันที่ได้จดทะเบียนห้างหุ้นส่วนจำกัด

ส่วนกรณีปลอมหนังสือรับรองผลงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบในการยื่น ของเสนอราคาโครงการขุดสระกักบึงองค์การบริหารส่วนตำบล การกระทำดังกล่าวของ นาย ข ทำให้องค์การบริหาร ส่วนตำบล รวมทั้งบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนอื่นๆ ที่ยื่นของประกวดราคาแข่งขันได้รับความเสียหายจนนาย ข ถูกดำเนิน คดีอาญาและศาลมีคำพิพากษาว่า นาย ข มีความผิดฐานร่วมกันใช้เอกสารปลอม และให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี แต่ให้รอ การลงโทษไว้ ๒ ปี

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี การกระทำอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๑๗ กรณีความผิดฐานประพฤติชั่วกรณีอื่น ๆ

รายชื่อ ๑ - ๑๑๐/๒๕๕๖ ประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖

ชื่อ นายสุเทพ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง จูงใจให้การเลือกตั้งไม่เป็นไปโดยบริสุทธิ์และยุติธรรม มีลักษณะเป็นการส่อไปในทางทุจริตการเลือกตั้ง โดยการซื้อสิทธิขายเสียง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสุเทพไปพบนายสุชาติ เพื่อขอให้ช่วยเหลือโดยมอบซองสีขาวจำนวน ๘ ซอง และบัตรแนะนำตัวของนายสุเทพให้นายสุชาติไว้ แต่นายสุชาติไม่ได้แจกซองดังกล่าวแก่คณะครูภายในโรงเรียน เนื่องจากครูมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากและผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนแห่งนี้เป็นน้องเขยของผู้ร้องเรียน นายสุ ชาติจึงมอบซองดังกล่าวให้นายเอ นายบี และนางสาวปู แต่ไม่ได้ชักชวนให้เลือกนายสุเทพ ต่อมานายเอ นายบี นางสาวปู ได้นำซองดังกล่าวไปแจกให้ครูที่มีหน้าที่เลือกตั้งในโรงเรียนตามที่ได้รับมอบหมาย โดยมีได้ชักจูงให้ผู้หนึ่ง ผู้ใดเลือกนายสุเทพ

มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ชุมชน สังคม และกรณีไม่รักษาชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ ของตำแหน่งที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

มติ รับทราบ

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

เรื่องที่ ๑ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายชื่อ ๑ - ๑๕๓/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

ชื่อ นายเฉลิม ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยาลัยนาระผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง ยืมเงินงบประมาณออกมามีจำนวน ๒๔ สัญญา รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๘๔๐,๒๖๑ บาท โดยไม่ระบุดำเนินการในกรณีการยืม และไม่มีการส่งใช้เงินยืมทั้งที่เจ้าหน้าที่การเงินได้บันทึกแจ้งแล้วว่าจะไม่สามารถยืมได้ และไม่ปรากฏว่าได้นำเงินยืมไปใช้จ่ายในราชการแต่อย่างใด

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเฉลิม ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้าน ได้ทำเรื่องขอยืมเงินท่ตรงราชการ และอนุมัติการยืมเงินด้วยตนเอง ทำการเป็นถอนเงินงบประมาณของโรงเรียนออกไปอย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีแผนงานหรือโครงการรองรับ บางวันยืมต่อเนื่องในวันเดียวกันถึง ๖ สัญญารวมเป็นเงินถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท และต่อมายืมซ้อนกันอีก ๔ สัญญา รวมเป็นเงิน ๗๕,๐๐๐ บาท และอีก ๒ สัญญา รวมเป็นเงิน ๓๗,๐๐๐ บาท ทั้งที่เจ้าหน้าที่การเงินทักท้วงแล้ว แต่นางเฉลิมก็ยังอนุมัติเงินยืมให้กับตนเองอีก และเมื่อยืมไปแล้วไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่านายเฉลิมได้นำเงินไปใช้จ่ายตามโครงการหรือแผนงานใด การใช้จ่ายเงินงบประมาณก็ไม่เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการ บางครั้งมีการจัดทำโครงการใหม่ไม่สอดคล้องตามแผนงานของโรงเรียนที่วางไว้ การใช้จ่ายเงินของนักเรียนไม่โปร่งใส และผู้บริหารโรงเรียนจะดำเนินการเองทั้งหมด เจ้าหน้าที่การเงินจะต้องทำตามหน้าที่ผู้บริหารโรงเรียนสั่งการ และเมื่อยืมเงินของทางราชการไปแล้วเมื่อถึงกำหนดการส่งใช้เงินยืม หรือส่งเอกสารหลักฐานเพื่อล้างหนี้เงินยืม นายเฉลิมกลับไม่ส่งใช้เงินยืม หรือไม่ส่งเอกสารหลักฐานเพื่อล้างเงินยืมแต่อย่างใด กลับทำสัญญาการยืมเงินและอนุมัติเงินยืมให้กับตนเองอีก เมื่อตรวจสอบจากสัญญาการยืมเงินแล้วพบว่าโรงเรียนบ้านได้จัดกิจกรรมสอนในวันเดียวกันหลายกิจกรรม เช่น วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งนายเฉลิมยืมเงินของโรงเรียนออกไปจำนวน ๖ สัญญา เป็นเงินจำนวน ๗๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้นการที่นายเฉลิมยืมเงินของโรงเรียนออกไปในเวลาไล่เลี่ยกันทั้งหมด จำนวน ๖ สัญญา โดยมีได้ระบุดำเนินการยืมเงิน แต่ภายหลังกลับปรากฏว่านายเฉลิมได้นำเงินที่ยืมจากทางราชการได้ทยอยมาคืนให้กับทางราชการ

มาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

โทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

เรื่องที่ ๒ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ ๑ - ๑๕๙/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

ชื่อ นายเน ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ยืมเงินทดลองราชการ จำนวน ๗๖,๗๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม คณะกรรมการประเมินผลงานทางราชการ แล้วไม่ส่งใช้เงินยืมภายในกำหนดเวลา จนมีหนังสือแจ้งเตือนจาก ผู้บังคับบัญชา จึงส่งใช้เงินยืม

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ นายเน ได้มีบันทึกข้อความเรื่อง ขออนุมัติยืมเงินทดลองราชการ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมคณะกรรมการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ สำหรับวิद्यฐานะชำนาญการพิเศษ สาขาบริหารการศึกษา และสาขานิตศการศึกษา ในวันที่ ๒๕ และ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ ณ ห้องประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นจำนวน ๗๖,๗๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นหกพันเจ็ดร้อยบาทถ้วน) โดยมอบเงินเป็นจำนวน ๔๐,๐๐๐ บาท (สี่หมื่นบาทถ้วน) ให้นายสม หัวหน้ากลุ่มงานในฐานะเลขานุการในการจัดประชุมเก็บไว้ เมื่อถึงกำหนดเวลาที่ผู้ยืมจะต้องส่งหลักฐานการจ่ายและเงินเหลือจ่ายที่ยืมไป นายเน ยังไม่ส่งหลักฐาน เจ้าหน้าที่ได้ทวงถามด้วยวาจาหลายครั้ง แต่นายเน ไม่ได้นำหลักฐานมาให้ ผู้บังคับบัญชาได้แจ้งเตือนเป็นหนังสือ นายเน ยังคงไม่ได้ส่งหลักฐานตามกำหนด โดยอ้างเหตุผลการส่งล่าช้า เพราะต้องรอเอกสารจากนายสม ประกอบกับ กรรมการบางท่านลงนามในเอกสารไม่ครบทุกรายการ ต้องประสานให้ลงนามให้ครบ และตนติดภารกิจช่วยงานศพของน้ำและเข้ารับการประชุมเสวนา การจัดทำข้อมูลทะเบียนประวัติและดำเนินการจัดอบรม ต่อมาเมื่อล่วงเลยกำหนดเวลาแจ้งเตือนครั้งที่ ๒ จึงได้นำหลักฐานมาส่งคืนในวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๑

มาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๓ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ ๑ - ๑๘๐/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

ชื่อ นางเขียว ตำแหน่งบริหารงานทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงในเรื่อง ละเลยต่อหน้าที่ ไม่จัดทำทะเบียนคุมรับ - จ่ายใบเสร็จรับเงิน ซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้จัดทำทะเบียนคุมรับ - จ่าย แต่ไม่ปฏิบัติตามและไม่ดูแลรักษาเอกสารสำคัญ และใบเสร็จรับเงินที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ปลอดภัย ทำให้บุคคลอื่นนำใบเสร็จรับเงินไปใช้โดยพลการ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักเขตพื้นที่ศึกษามีคำสั่งให้นางเขียว รับผิดชอบงานจัดทำทะเบียนคุมรับบัญชีพัสดุ จัดทำทะเบียนคุมรับ - จ่าย ใบเสร็จรับเงินและงานอื่นๆ โดยรับมอบงานทะเบียนคุมพัสดุครุภัณฑ์จากนายแดง ส่วนการทำทะเบียนคุมบัญชีรับ - จ่ายใบเสร็จรับเงิน รับต่อจากนางดำ ทั้งสองได้ส่งมอบสมุดทะเบียนคุม

ครุภัณฑ์ บัญชีพัสดุ สมุดคุมใบเสร็จรับเงิน หลักฐานการเบิกจ่ายใบเสร็จรับเงิน และใบเสร็จรับเงินคงเหลือให้แก่นางเขียว แต่ไม่ทำเป็นหนังสือส่งมอบผ่านผู้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชาก็ไม่ได้ควบคุมเข้มงวด นางเขียวได้ตรวจสอบงานที่รับมอบซึ่งยังลงทะเบียนไม่ครบถ้วนจึงได้ลงทะเบียนครุภัณฑ์ บัญชีพัสดุ และใบเสร็จรับเงินเรียบร้อยแล้ว ต่อมานางเขียวได้ปรับเปลี่ยนตำแหน่งจากเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีเป็นเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป แต่นางเขียวไม่สามารถส่งมอบงานตามกำหนดได้ นายขาว หัวหน้ากลุ่มอำนวยการได้กำชับให้นางเขียวส่งมอบงานหลายครั้ง ต่อมาวันที่ ๔, ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ และ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ นายขาวและนายม่วง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้ตักเตือนเป็นหนังสือ ให้นางเขียวส่งมอบงาน นางเขียวอ้างว่าสมุดทะเบียนครุภัณฑ์บัญชีพัสดุสูญหาย ครุภัณฑ์และพัสดุ มีจำนวนมาก ประกอบกับผู้บังคับบัญชาให้เวลาในการส่งมอบค่อนข้างน้อย จึงไม่สามารถจัดทำทะเบียนครุภัณฑ์ บัญชีพัสดุ ได้ทัน สำหรับทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงิน และใบเสร็จรับเงินนางเขียวยอมรับว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ส่งใบเสร็จรับเงินให้จำนวนกว่า ๑,๐๐๐ เล่ม นางเขียวไม่ได้ลงทะเบียนคุมใบเสร็จรับเงินดังกล่าวเพียงแต่ตรวจนับจำนวน เมื่อเห็นว่าครบตามจำนวนที่ส่งก็รับไว้ แล้วนำไปเก็บไว้ในตู้เก็บ เมื่อมีการเบิกจ่ายจึงจะมีรายละเอียดของใบเสร็จรับเงิน เลขที่ เล่มที่ ในหลักฐานการจ่ายและลดยอดรวมของใบเสร็จรับเงินออกไปเรื่อยๆ นอกจากนี้มีใบเสร็จรับเงินบางส่วนที่เปียกน้ำ ชำรุด ไม่ได้ลงทะเบียน และยังไม่ได้ประกาศยกเลิก เมื่อนางเขียวส่งมอบงานไม่ได้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบใบเสร็จรับเงินและทะเบียนครุภัณฑ์ โดยมีนางม่วง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เป็นประธาน คณะทำงานในการตรวจสอบทะเบียนครุภัณฑ์บัญชี พักตร์ คณะทำงานไม่มีข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับทะเบียนครุภัณฑ์ บัญชีพัสดุของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๖ - ๒๕๕๑ คณะทำงานจึงสำรวจวัสดุ ครุภัณฑ์ ที่มีอยู่จริง ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ จัดทำรหัส ทะเบียน และทะเบียนคุม เสร็จเรียบร้อยเป็นปัจจุบัน สำหรับใบเสร็จรับเงิน คณะทำงานได้ตรวจสอบจำนวนใบเสร็จรับเงินของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๖ - ๒๕๕๑ โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับใบเสร็จรับเงินจาก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวม ๕ ครั้ง รวมจำนวน ๒,๓๗๐ เล่ม เบิก - จ่าย ใช้ไปคงเหลือใบเสร็จรับเงินจำนวน ๑,๗๘๗ เล่ม โดยจ่ายให้โรงเรียน ๔๓๙ เล่ม อยู่ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและเหมาะสมกับการใช้งาน จำนวน ๑,๒๐๐ เล่ม สภาพชำรุดไม่เหมาะสมกับการใช้งาน จำนวน ๑๔๘ เล่ม คณะทำงานไม่ทราบว่าใบเสร็จรับเงินที่เบิกจ่ายไปแล้ว ตั้งแต่ ปี พ.ศ.๒๕๔๖ - ๒๕๕๑ เป็นใบเสร็จรับเงินเล่มที่เลขที่ใดบ้าง จึงมีข้อเสนอแนะให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจัดทำทะเบียนคุมการ รับ - จ่ายใบเสร็จรับเงินที่เจ้าหน้าที่การเงินและโรงเรียนได้รายงานการใช้ใบเสร็จรับเงินให้ครบถ้วนเป็นปัจจุบัน และให้ประกาศยกเลิกการใช้ใบเสร็จรับเงินที่ชำรุด

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นไปตามกฎหมายระเบียบแบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล และกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

โทษ ลดชั้นเงินเดือน ๑ ชั้น

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๔ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ ๑ - ๐๐๑/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๔

ชื่อ นายเชียว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง มีพฤติกรรมไม่โปร่งใสต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องการบริหารงานงบประมาณหลายประการ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเชียวได้ขาดราชการติดต่อในคราวเดียวกันตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ถึงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๐ รวม ๒๗ วันจริง แต่ยังกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก และกรณีการบริหารงบประมาณเงินอุดหนุนอื่นเบิกถอนเงินจากบัญชี โดยไม่มีหลักฐานการจ่าย แต่ได้นำเงินเข้าบัญชีเมื่อมีการตรวจสอบบัญชีของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน ตามคำให้การของนายเชียวให้การต่อสู้ว่าตนได้นำเงินไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ แต่ไม่มีพยานเอกสารหลักฐานต่างๆ หรือพยานบุคคลมายืนยัน ส่วนกรณีที่นายเชียวเก็บเงินทุนการศึกษาของนักเรียนจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๐ ไว้กับตนเอง เมื่อมีการร้องเรียนนำเงินไปมอบให้เด็กเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๑ กรณีเงินออมให้ผู้รับผิดชอบ ต่อข้ออ้างว่าหลงลืมฟังไม่ขึ้น การเบิกถอนเงินอาหารกลางวันไปจำนวน ๙๑,๐๐๐ บาท โดยไม่จัดทำอาหารกลางวันให้นักเรียน เงินจำนวนดังกล่าวนายเชียวไม่มีเหตุผลมาชี้แจงหักล้างอย่างสมเหตุสมผล และรับสารภาพว่าตนได้นำเงินไปเก็บไว้จริง พฤติกรรมเป็นการนำเงินไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวโดยมิชอบ อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

มาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

เรื่องที่ ๕ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ ๑ - ๐๑๖/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔

ชื่อ นายเชียว ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล ระดับชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้ในการปฏิบัติหน้าที่การเบิกจ่ายเงินสวัสดิการการศึกษาบุตร โดยการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการการศึกษาบุตร ตั้ง ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๑ เป็นจำนวนเงินที่วางฎีกาสูงกว่าจำนวนเงินที่พึงจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ และเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ไม่ได้ขอเบิกโดยไม่มี การเรียกคืน แล้วยำเงินส่วนเกินโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนเอง จำนวนเงิน ๒,๗๔๖,๘๓๓ บาท

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายเขียวได้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการการศึกษาบุตร ตั้งแต่เดือน มกราคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๑ เป็นจำนวนเงินที่วงฎีกาเบิกสูงกว่าจำนวนเงินที่พึงจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ และเบิกจ่ายเงินให้กับผู้ไม่ได้ขอเบิกโดยไม่มีการเรียกคืน นำเงินส่วนเกินโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนเอง จำนวนเงิน ๒,๗๔๖,๘๓๓ บาท ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

๑. เบิกจ่ายเงินโดยไม่มีหลักฐานการจ่าย โดยโอนเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตรให้กับผู้ไม่ได้ขอเบิก โดยไม่มีการเรียกคืน จำนวน ๑๕ ราย เป็นเงิน ๙๕,๐๐๐ บาท
๒. เบิกจ่ายเงินโดยทำหลักฐานการจ่ายเท็จ โดยสร้างหลักฐานขอเบิกอันเป็นเท็จ โดยใช้ใบเสร็จรับเงินที่มีผู้มีสิทธิอาศัยเบิกโดยไม่มีการกรอกข้อมูลในการเบิก และลายมือชื่อผู้มีสิทธิขอเบิกจำนวน ๓ ราย เป็นเงิน ๓๒,๘๐๐ บาท และนำเงินโอนเข้าบัญชีของตนเอง
๓. เบิกจ่ายเงินโดยแก้ไขเอกสารการเบิกจ่าย โดยแก้ไขเอกสารขอเบิกตามใบเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร (แบบ ๗๒๐๐) และแก้ไขงบบันทึกการขอเบิก จำนวน ๔๕๒ ราย เป็นเงินจำนวน ๑,๙๕๑,๗๕๔ บาท
๔. รายงานเท็จของผู้บังคับบัญชาในการขอเบิกเงินสวัสดิการเกี่ยวกับการศึกษาบุตร โดยจัดทำงบบันทึกขอเบิกและยอดรวมในงบบันทึกการจ่ายให้มียอดรวมตรงกัน เพื่อให้ยากต่อการตรวจสอบและเพื่อประโยชน์ของตนเอง ทำให้ราชการเสียหาย จำนวน ๖๖๗,๒๗๙ บาท
๕. มีการโอนเข้าบัญชีธนาคารมากกว่ายอดเงินคงเหลือ จากการตรวจสอบ Saving Account Statement และบัญชีรายละเอียดการจ่ายเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และสวัสดิการในแต่ละเดือน (มกราคม ๒๕๔๙ – มกราคม ๒๕๕๑) ยอดรวมมากกว่าจำนวนเงินคงเหลือตามสลิปเงินเดือน

มาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๖ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายที่ ๑ - ๐๗๕/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ชื่อนางสมปอง ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง รับมอบเงินสวัสดิการครูและค่าเปอร์เซ็นต์จากการจำหน่ายหนังสือ แล้วไม่นำไปลงบัญชีนอกงบประมาณ และใช้จ่ายเงินดังกล่าวโดยไม่มีหลักฐานให้ตรวจสอบ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสมปองรับมอบเงินสวัสดิการครู ซึ่งเป็นเงินนอกงบประมาณ เพื่อนำไปซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ให้โรงเรียน และรับมอบเงินเปอร์เซ็นต์จากการจำหน่ายหนังสือหรือเงินบริจาคอื่นๆ จากผู้บริจาคหรือ

ได้รับจัดสรรเงินงบประมาณ ได้แก่ เงินอุดหนุนรายหัว เงินโครงการอาหารกลางวัน ซึ่งนางสมปองดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน มีหน้าที่ต้องควบคุม กำกับ และตรวจสอบให้การดำเนินการรับ – จ่ายเงินทุกประเภท ให้ถูกต้อง เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ แต่ไม่ปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินและการบัญชี ให้เป็นไปตามคู่มือการบัญชีสำหรับหน่วยงานย่อย พ.ศ.๒๕๑๕ คือ เมื่อมีการรับเงินทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ ต้องนำเงินไปลงในบัญชีเงินสด ทะเบียนคุมเงินทุกประเภท และรายงานเงินคงเหลือประจำวัน และเมื่อมีการจ่ายเงินต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินให้สามารถตรวจสอบได้โดยถูกต้องตรงกันทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง แต่นางสมปองกลับไม่ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่การเงิน ทำให้การลงทะเบียนคุมการเงินดังกล่าวไม่เป็นปัจจุบัน

ตามมาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงาน
การศึกษา

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๗ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายชื่อ ๑ - ๑๓๕/๒๕๕๕ ประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

ชื่อ นายภูมิ ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของโรงเรียน โดยไม่มีหลักฐานการจ่าย ทำให้เงิน
ขาดบัญชีไปจำนวน ๘๒๕,๗๑๘.๘๘ บาท

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายภูมิได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนบ้านไร่ ต่อมาได้แจ้งเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขการเบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของโรงเรียนจากเดิมมีคณะกรรมการ ๓ คนมาเป็นตนเองมีอำนาจเบิกถอนเพียงคนเดียว หลังจากนั้นนายภูมิได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินอุดหนุนอื่นของโรงเรียนไปเป็นเงิน ๑,๑๑๗,๔๓๘.๑๓ บาท จนมียอดคงเหลือ ๑๒๗.๖๔ บาท เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินกองทุนอาหารกลางวันไปเป็นเงิน ๘๕๘,๔๑๗ บาท มียอดเงินคงเหลือเพียง ๒๐๐.๐๖ บาท นายภูมิได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินโรงเรียนทั้ง ๒ บัญชี รวมเป็นเงิน ๑,๙๗๕,๘๕๕.๑๓ บาท ภายหลังจากนายภูมิได้รวบรวมหลักฐานการจ่ายยืนยันว่าตนนำเงินที่เบิกถอนไปจ่ายเพื่อประโยชน์ทางราชการได้เพียง ๑,๑๕๗,๕๐๐.๑๕ บาท ที่เหลือไม่สามารถหาหลักฐานมายืนยันได้ว่า นำไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของทางราชการรายการใด ทำให้เงินขาดบัญชีไปจำนวน ๘๑๘,๓๕๕.๘๘ บาท

มาตรา ๘๔ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควร
ได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ กรณีจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ และ
หน่วยงานทางการศึกษา มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของทางราชการ

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๘ กรณีความผิดเกี่ยวกับการเงินและบัญชี

รายชื่อ ๑ - ๑๓๖/๒๕๕๕ ประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕

ชื่อ นายระเบียบ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง เบิกถอนเงินโครงการอาหารกลางวันของนักเรียน และเงินอุดหนุนที่ได้รับจัดสรรตามโครงการเรียนฟรีไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ โรงเรียนได้รับจัดสรรเงินงบประมาณเพื่ออุดหนุนโครงการอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนจาก อบต. เป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐ บาท ภายหลังจากนายระเบียบได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีอย่างต่อเนื่องเป็นจำนวน ๑๐๓,๐๙๗ บาท โดยทำให้มีผลกระทบต่อการจัดสรรอาหารกลางวันให้กับนักเรียนเดิมโรงเรียนเคยจัดอาหารกลางวันให้นักเรียนครบ ๕ วันทำการ ภายหลังจากที่นายระเบียบเบิกถอนเงินออกจากบัญชีไปปรากฏว่า โรงเรียนได้จัดทำอาหารกลางวันให้นักเรียนรับประทานเพียง ๒ - ๓ วันเท่านั้น บางครั้งก็ไม่ได้จัดทำอาหารกลางวันให้นักเรียนรับประทาน และไม่มีพยานหลักฐานว่านายระเบียบนำเงินที่เบิกถอนมาลงรายการในระบบบัญชีการเงิน ไม่มีเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการเงินให้ตรวจสอบ นอกจากนั้นยังพบว่านายระเบียบได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินอุดหนุน โครงการอาหารกลางวัน ภายหลังจากที่ตนได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนอื่นแล้ว

ส่วนเบิกถอนเงินอุดหนุนที่ได้รับจัดสรรในโครงการเรียนฟรี ๑๕ ปีนั้น ปรากฏว่าโรงเรียนได้รับจัดสรรเงินงบประมาณเพิ่มเติมเป็นเงิน ๑๑๕,๔๔๘ บาท ต่อมานายระเบียบได้เบิกถอนเงินออกจากบัญชีอย่างต่อเนื่องหลายครั้งรวมเป็นเงินที่เบิกถอนไปเป็นเงิน ๑๑๕,๐๗๖ บาท เมื่อเบิกถอนมาแล้วก็ไม่ได้นำลงระบบบัญชีการเงินโรงเรียน แต่ปรากฏหลักฐานการจ่ายว่านายระเบียบนำเงินไปจ่ายตามวัตถุประสงค์ของทางราชการ ดังนี้

๑. จ่ายในรายการจัดซื้อวัสดุการศึกษาก่อนประถมศึกษาจำนวน	๔,๓๘๖ บาท
๒. จ่ายในรายการจัดซื้อวัสดุศึกษาระดับประถมศึกษาจำนวน	๑๐,๐๐๐ บาท
๓. จ่ายในรายการจัดซื้อหนังสือแบบเรียนจำนวน	๓๐,๐๐๐ บาท
๔. จ่ายในรายการจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนจำนวน	๙,๕๐๐ บาท
๕. จ่ายในรายการจัดซื้อวัสดุอื่นจำนวน	๑,๗๕๐ บาท

รวมเป็นเงิน ๕๖,๑๕๘ บาท

แต่เอกสารหลักฐานการจัดซื้อดังกล่าวไม่ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ ไม่มีคำขอซื้อในการเบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินโรงเรียน ปรากฏว่านายระเบียบได้ปลอมลายมือชื่อคณะกรรมการเบิกถอนเงินรายอื่นไปเบิกถอนเงินออกจากบัญชีเงินฝากของโรงเรียนด้วย

มาตรา ๘๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

กรณีความผิดเกี่ยวกับพัสดุ

เรื่องที่ ๑ กรณีความผิดเกี่ยวกับการพัสดุ

รายชื่อ ๑ - ๑๑๕/๒๕๕๕ ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

ชื่อ นางสาวทอง ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ตรวจรับงานจ้าง โครงการวางท่อระบายน้ำ คสล. และปรับปรุงผิวจราจร ของเทศบาล ไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวทอง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพนักงานเทศบาล ได้รับแต่งตั้งให้เป็น คณะกรรมการตรวจงานจ้างของเทศบาลตำบลในรายการวางท่อระบายน้ำ คสล. และปรับปรุงผิวจราจรในเขต เทศบาล โดยตรวจรับงานจ้างซึ่งไม่เป็นไปตามรูปแบบรายการในสัญญา เนื่องจากขอบบ่อพักน้ำสูงกว่าพื้นผิวจราจร ประมาณ ๕ เซนติเมตร ทำให้เทศบาลเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างสร้างความเสียหายและสร้างความเดือดร้อนแก่ ประชาชนผู้สัญจรไปมา

มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

มติ รับทราบ

กรณีความผิดเกี่ยวกับละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

เรื่องที่ ๑ กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายชื่อ ๑ - ๑๐๘/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

ชื่อ นายแทน ตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ช่วงที่ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เป็นเวลา ๑๙ วัน ติดต่อกัน ช่วงที่ ๒ ตั้งแต่วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ เป็นเวลา ๒๘ วัน ติดต่อกัน และช่วงที่ ๓ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็น เวลา ๔๑ วันติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายแทนไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันอยู่ ๓ ช่วง ระยะเวลา คือตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ รวม ๑๙ วัน วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ เป็นเวลา ๒๘ วัน และวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นเวลา ๔๑ วัน ซึ่งรวมระยะเวลาที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการทั้งสามช่วงระยะเวลา จำนวน ๘๘ วัน และยังปรากฏ ข้อเท็จจริงว่า นายแทนได้เคยถูกลงโทษตัดเงินเดือนและลดขั้นเงินเดือน กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการแล้ว ๒ ครั้ง เป็นการกระทำผิดซ้ำซากไม่เข็ดหลาบ

มาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗
 กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลายาวเกินกว่าสิบหาวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
 โทษ ปลดออกจากราชการ
 มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

เรื่องที่ ๒ กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายที่ ๑ - ๑๑๒/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

ชื่อ นายนัน ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ถึงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ส่วนระหว่างวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ มีอาการเจ็บป่วยแต่เมื่อกลับมาแล้วมิได้ยื่นใบลาป่วยตามระเบียบของทางราชการทันที คงปล่อยเวลาเนิ่นนานแล้วจึงมายื่นในภายหลัง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายนันไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่โรงเรียน ตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ โดยระหว่างวันที่ ๒๒ ถึงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๑ นายนันได้เดินทางไปต่างจังหวัดเพื่อกู้ยืมเงิน ญาตินำมาใช้หนี้ ส่วนระหว่างวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ มีอาการเจ็บป่วยเป็นฝีที่ลำคอ และบริเวณหน้ามีเม็ดตุ่มสีดำขึ้น แต่เมื่อกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ แล้ว มิได้ยื่นใบลาป่วยให้ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ แต่ได้มายื่นใบลาป่วยเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ พร้อมแนบใบรับรองแพทย์ของโรงพยาบาล ระบุว่า เป็นผื่นขึ้นที่บริเวณใบหน้าเป็นฝีที่ลำคอ โดยใช้เวลารักษา ๒ สัปดาห์ ซึ่งผู้บังคับบัญชาเห็นว่าป่วยจริง จึงได้อนุญาตการลาดังกล่าว

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

โทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

มติ รับทราบ และให้ติดตามการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็น ๑ ปี

เรื่องที่ ๓ กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายที่ ๑ - ๑๓๖/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓

ชื่อ นายปรี ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่ส่งผลการเรียนในรายวิชาเพิ่มเติม ละทิ้งหน้าที่ชั่วโมงสอนและตีมสุราในโรงเรียน ช่วงเวลาปฏิบัติราชการ

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายปรี เป็นผู้ป่วยทางจิตเวช มักจะมีพฤติกรรมละทิ้งและทอดทิ้งหน้าที่ราชการ เมามสุรา และตีมสุราในเวลาราชการ และจากการตรวจสอบประวัติพบว่า ไม่ได้รับการพิจารณาให้เลื่อนขั้นเงินเดือน เนื่องจากไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน ๕ รอบการพิจารณา ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการอย่าง

ร้ายแรง เนื่องจากเจ็บป่วยไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถือได้ว่าเป็นผู้หย่อนความสามารถ
ในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ

มาตรา ๑๑๐ (๑) และมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี เป็นผู้หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการให้ออกจากราชการ
มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๔ กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายชื่อ ๑ - ๑๓๗/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓

ชื่อ นายพัฒน ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่กลับมาลงเวลาปฏิบัติราชการและดื่มสุราในเวลาราชการ
ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายพัฒน มีพฤติกรรมไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่กลับลงเวลาปฏิบัติราชการ
ย้อนหลัง และผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลา อีกทั้งยังมีพฤติการณ์ดื่มสุรา ในเวลาราชการหลายครั้ง แต่ไม่ถึงกับมี
อาการเมาและยังสามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและกรณีละทิ้ง
หน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และกรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

โทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

มติ รับทราบ และติดตามความประพฤติเวลา ๑ ปี

เรื่องที่ ๕ กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายชื่อ ๑ - ๑๓๗/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓

ชื่อ นางสาวฐาน ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๕ - ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ ติดต่อกันโดยไม่มี
เหตุผลอันสมควร

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ในระหว่างวันที่ ๕ - ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑ นางสาวฐานไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ติดต่อกัน โดยอ้างว่าป่วยเป็นโรคลมชักมีอาการมือเกร็งทั้ง ๒ ข้าง แต่ไม่ได้เข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาล โดยจะ
รับประทานยาแล้วนอนพักอยู่ที่บ้านพัก และเมื่อกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วก็ไม่ได้ยื่นใบลาป่วยในช่วงระยะเวลา
ดังกล่าว เป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการลา

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๖ กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายชื่อ นายม่วง ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ประจำสถานศึกษาเวลากลางคืนของวันศุกร์ที่ ๗

ธันวาคม ๒๕๕๐

ธันวาคม ๒๕๕๐

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายม่วงมิได้มาปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ประจำสถานศึกษาในเวลากลางคืนของวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐ เพราะเข้าใจผิดว่าตนเพิ่งอยู่เวรในวันอังคารที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นายม่วงไม่มีเจตนาที่จะไม่มาอยู่เวรรักษาการณ์ประจำสถานศึกษาในวันดังกล่าว อีกทั้งนายม่วงมีพฤติกรรมที่ไม่มาปฏิบัติหน้าที่เวรรักษาการณ์ประจำสถานศึกษาในเวลากลางคืนในปี ๒๕๕๙ หลายครั้ง ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่นายม่วงมาครั้งหนึ่งแล้ว โดยการงดโทษและให้ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ ซึ่งนายม่วงจะต้องมีความระมัดระวังและเอาใจใส่ในเรื่องการอยู่เวรดังกล่าวให้มาก เพื่อมิให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำอีก แต่ก็มาเกิดเหตุการณ์ขึ้น

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

โทษ งดโทษ ให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษภาคทัณฑ์

เรื่องที่ ๗ กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายชื่อ นางเพ็ญ ตำแหน่งครูผู้ช่วย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง ละทิ้งหน้าที่ราชการและไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางเพ็ญ ซึ่งอยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมและพัฒนาอย่างเข้ม ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน คณะกรรมการสอบสวนได้พยายามติดต่อนางเพ็ญ และสอบถามญาติของนางเพ็ญแต่ไม่ทราบว่านางเพ็ญไปอยู่ ณ ที่ใดและไม่สามารถติดต่อไป

มาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

โทษ ไล่ออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๘ กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายที่ ๑ - ๐๘๗/๒๕๕๕ ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๕

ชื่อ นายสงกรานต์ ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ไม่มาปฏิบัติราชการตั้งแต่วันที่ ๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร แต่ภายหลังได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสงกรานต์ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยเข้าใจว่านักเรียนสอบปลายภาคเสร็จแล้ว แต่เมื่อเปิดภาคเรียนแล้วได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ

มาตรา ๘๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๙ กรณีความผิดเกี่ยวกับการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

รายที่ ๑ - ๑๑๐/๒๕๕๕ ประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

ชื่อ นายสุนทร ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน และไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายสุนทรไม่ได้มาปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป และไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย

มาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ เพิ่มโทษจากโทษปลดออกจากราชการ เป็นโทษไล่ออกจากราชการ

กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสารและปลอมลายมือชื่อ

เรื่องที่ ๑ กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร, ปลอมลายมือชื่อ

รายที่ ๑ - ๑๘๒/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

ชื่อ นางดำ ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ปลอมแปลงมือชื่อของนางเขียว ซึ่งเป็นข้าราชการครูไปกู้เงินสวัสดิการฉุกเฉินสหกรณ์ออมทรัพย์ครูโดยไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ ทำให้นางเขียวเดือดร้อนและชำระหนี้รายเดือนแทน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางดำเป็นผู้ที่มีปัญหาทางการเงิน และจะใช้วิธีการปลอมลายมือชื่อของบุคคลอื่นแล้วนำไปกู้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์ครูเป็นประจำ เมื่อนางเขียวทราบก็ได้ไปตรวจสอบก็พบว่า นางดำได้ปลอมลายมือ

ชื่อชื่อนางเขียวกู้เงินสวัสดิการฉุกเฉิน สหกรณ์ออมทรัพย์ครูโดยมิได้ ขออนุญาตนางเขียวแต่ประการใด สาเหตุเนื่องจากมาจากนางเขียวได้ฝากบัตรประจำตัวของตนให้แก่นางดำไปเบิกค่ารักษาพยาบาลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แต่นางดำกลับนำบัตรประจำตัวของนางเขียวไปกู้เงินต่อสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในนามของนางเขียว โดยที่นางเขียวมิได้มอบหมายหรือให้ความยินยอมแต่ประการใด เมื่อนางเขียวทราบความจริงดังกล่าว แล้วจึงได้แจ้งให้นางดำทราบ แต่นางดำก็ได้ดำเนินการใดๆ อันเป็นการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เมื่อนางดำไม่ชำระเงินกู้คืนให้แก่นางเขียว สหกรณ์ออมทรัพย์ครู จึงได้หักเงินเดือนของนางเขียวเดือนละประมาณ ๔,๕๐๐ บาท เป็นเวลา ๕ เดือน (ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๐) มีเงินต้นจำนวน ๒๒,๐๐๐ บาท ดอกเบี้ย จำนวน ๕๔๖.๕๐ บาท โดยมีนางดำได้ทำหนังสือยอมรับสภาพหนี้ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ พร้อมดอกเบี้ยคืนให้แก่นางเขียวภายในเดือนมกราคม ๒๕๕๐ ซึ่งหากนางดำไม่ชดใช้เงินกู้คืน ยินยอมให้นางเขียวดำเนินการตามกฎหมายต่อไป แต่เมื่อถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ นางดำก็ได้ปฏิบัติตามสัญญาที่ให้ไว้แต่อย่างใด สอดคล้องกับคำให้การของนางขาวซึ่งได้ให้การว่าก่อนที่ตนมาดำรงตำแหน่งที่โรงเรียนตนเคยได้ยินว่านางดำ เคยมีพฤติกรรมในทำนองนี้กับข้าราชการครูคนอื่นๆ เช่นกัน

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๒ กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร, ปลอมลายมือชื่อ

รายชื่อ ๑ - ๑๙๒/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

ชื่อ นางสาว ส้ม ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ร่วมกันกับนายขาวปลอมบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่รัฐ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นเอกสารราชการขึ้นทั้งฉบับ โดยนำภาพถ่ายของนางส้มติดลงในบัตรและพิมพ์ข้อความ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นของนายขาว และระบุชื่อตำแหน่ง สังกัดผู้ถือบัตรว่านายขาว ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการองค์การบริหารส่วนตำบล ลงในช่องผู้ออกบัตร เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาว ส้มและนายขาว ได้ร่วมกันปลอมบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่รัฐ พนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นเอกสารราชการขึ้นทั้งฉบับ โดยนำภาพถ่ายของนางส้มติดลงไปนบัตรและพิมพ์ข้อความ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนซึ่งเป็นของนายขาว และระบุชื่อตำแหน่ง สังกัดผู้ถือบัตรว่า นายขาว ตำแหน่งผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการองค์การบริหารส่วนตำบล และลงลายมือชื่อปลอมของนายดำ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลลงในช่องผู้ออกบัตร หมายเลขบัตร วันออกบัตร บัตรหมดอายุ ซึ่งเป็นความเท็จ ความจริงแล้วหมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนตามที่ระบุในบัตรดังกล่าว มิใช่หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชนของนางส้ม แต่เป็นของนายขาว และบุคคลทั้งสองมิใช่ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งและมีสังกัดที่ระบุไว้ในบัตรดังกล่าว และนายดำก็ได้ออกบัตรดังกล่าว

ให้กับบุคคลทั้งสอง และวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๔ นางส้มได้นำเอกสารราชการปลอมดังกล่าวออกใช้แสดงต่อนาย ม่วง และนางเขียว เจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมห้องสอบการแข่งขันพนักงานส่วนตำบล ด้วยข้อความอันเป็นที่จริงว่า นางส้ม คือ นายขาวซึ่งเป็นผู้เข้าสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลจังหวัดศรีสะเกษ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ อธิการ ระดับ ๑ ต่อมาถูกดำเนินคดีอาญาและศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก ๑ ปี ฐานเป็นผู้ปลอมและใช้ เอกสารราชการปลอม

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๓

กรณี กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

โทษ ปลดออกจากราชการ

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๓ กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร, ปลอมลายมือชื่อ

รายชื่อ ๑ - ๐๓๓/๒๕๕๔ ถึงรายชื่อ ๑ - ๐๓๔/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๔

ชื่อ (๑) นางวัลลยา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง ใช้เอกสารคำขอและหนังสือกู้ยืมเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูในฐานะผู้รับมอบ

อำนาจรับเงินแทนผู้กู้ แล้วนำไปมอบให้นางกนกพร โดยมีได้นำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว

(๒) นางกนกพร ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง กระทำการปลอมลายมือชื่อผู้อื่น จำนวน ๘ ราย รวมทั้งผู้บังคับบัญชาพยานผู้กู้ และ พยานผู้รับมอบอำนาจรับเงินแทน ในหนังสือขอกู้ยืมเงินของสหกรณ์ออมทรัพย์ครูจำนวน ๑๕ ฉบับและนำเอกสาร ปลอมไปขอรับเงินแทนผู้กู้ เป็นเหตุให้ผู้กู้ปลอมลายมือชื่อในฐานะผู้กู้ ได้รับความเสียหายถูกหักเงินเดือน เพื่อชำระหนี้ เงินกู้ทั้งหมด แล้วนำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว

ข้อเท็จจริงได้ความว่า โรงเรียนได้แจกจ่ายใบสำคัญรับเงิน (สลิป - เงินเดือน) ปรากฏว่า มีข้าราชการครูรวม ๘ ราย ถูกหักเงินเดือนเพื่อชำระหนี้เงินกู้ถูกเดินให้แก่สหกรณ์ออมทรัพย์ครู จึงได้แจ้งให้ผู้อำนวยการโรงเรียนทราบ พร้อมทั้งไปตรวจสอบหลักฐานการหักเงินดังกล่าว ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ครู พบว่ามีการปลอมลายมือชื่อข้าราชการครู ทั้ง ๘ ราย ในฐานะผู้ขอกู้ รวมทั้งปลอมลายมือชื่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นในใบคำขอ และหนังสือกู้เงินเพื่อเหตุถูกเดิน นอกจากนี้ยังพบว่านางวัลลยา และนางกนกพร ได้ทำหนังสือหลักฐานการมอบอำนาจปลอมให้ตนเองเป็นผู้รับเงินกู้ แทนข้าราชการครูผู้กู้ทั้ง ๘ รายในหนังสือกู้เงินถูกเดินจากสหกรณ์ดังกล่าวปรากฏลายมือชื่อของนางวัลลยา นางกนกพร ทุกฉบับ โดยได้ตรวจสอบย้อนหลังไป ๔ เดือน

นางกนกพร ยอมรับว่าเป็นผู้ปลอมลายมือชื่อของบุคคลที่เกี่ยวข้องในคำขอกู้เงินเพื่อเหตุถูกเดิน อันได้แก่ ผู้กู้ ผู้บังคับบัญชา พยานผู้กู้ พยานผู้รับมอบอำนาจรับเงินแทนและมอบหมายให้นางวัลลยาเป็นผู้รับมอบอำนาจไปรับเงิน แทน จำนวน ๔ ฉบับส่วนอีก ๑๑ ฉบับนางกนกพร ได้ระบุชื่อตนเองเป็นผู้รับมอบอำนาจให้ไปรับเงินแทน

กรณีนางวัลลยา ทราบมาโดยตลอดว่าเอกสารที่เป็นหนังสือสำคัญกู้เงินของข้าราชการทั้ง ๘ ราย เป็น เอกสารปลอม เมื่อนางวัลลยาได้รับมอบให้ไปรับเงินแทนนางวัลลยาก็ทำได้บอกกล่าวแก่ผู้ที่มีชื่อเป็นผู้กู้ไม่ เมื่อ

ผู้เสียหายได้ตรวจพบว่าเงินเดือนตนเองถูกสหกรณ์หักจึงไปตรวจสอบ จึงพบข้อเท็จจริง กรณีนางวัลลยาจึงเป็นการใช้เอกสารปลอม

กรณีนางกนกพร ได้กระทำการปลอมลายมือชื่อผู้กู้ ผู้บังคับบัญชาและพยานได้ดำเนินการปลอมลายมือชื่อผู้กู้จำนวน ๘ รายรวมทั้งผู้บังคับบัญชาชั้นต้นและพยานผู้กู้ พยานผู้รับมอบอำนาจรับเงินแทนในหนังสือขอกู้เพื่อเหตุฉ้อฉลของสหกรณ์ออมทรัพย์ครู จำนวน ๑๕ ฉบับพร้อมทั้งนำเอกสารปลอมดังกล่าวไปขอรับเงินแทนผู้กู้ จนทำให้เจ้าหน้าที่สหกรณ์ออมทรัพย์หลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริงจึงจ่ายเงินให้ไป เป็นเหตุให้ผู้ถูกปลอมลายมือชื่อในฐานะผู้กู้ได้รับความเสียหายถูกหักเงินเดือน เพื่อชำระหนี้เงินกู้ทั้งหมด แล้วนำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

โทษ ภาคทัณฑ์นางวัลลยา และตัดเงินเดือนนางกนกพร ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษนางวัลลยาจากโทษภาคทัณฑ์เป็นโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน และ

เพิ่มโทษนางกนกพรจากโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน เป็นโทษปลดออกจากราชการ

เรื่องที่ ๔ กรณีความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเอกสาร, ปลอมลายมือชื่อ

รายที่ ๑ - ๑๒๑/๒๕๕๖ ถึงรายที่ ๑ - ๑๒๓/๕๖ ประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๖

๑. นางสาวยุดา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๒. นางรสา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๓. นางนรา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง ปลอมลายมือชื่อผู้อื่นในสัญญากู้ยืมเงิน แล้วนำไปใช้หลอกลวงผู้อื่นทำให้ผู้นั้นหลงเชื่อจนมองเงินให้ และศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอม โดยนับโทษต่อกันตามจำนวนที่ฟ้องต่างกรรมต่างวาระ รวมเป็นเงิน ๘๙ เดือน ๖๐ วัน

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาวยุดา เป็นภริยาของนายปกรณ์ โดยไม่จดทะเบียนสมรสกับนายปกรณ์ได้ให้เงินนางสาวยุดาไปออกเงินกู้ เพื่อนำเงินดอกเบี้ยไปเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว ในการกู้เงินแต่ละครั้งนายปกรณ์จะให้นางสาวยุดาทำสัญญาอยู่กับผู้กู้ทุกราย โดยจะให้นางรสาและนางนราลงลายมือชื่อเป็นพยาน และถ้าผู้กู้คนใดไม่ส่งดอกเบี้ยเกิน ๒ เดือนก็ให้ฟ้องร้องดำเนินคดี ปรากฏว่ามีผู้กู้ที่ไม่ชำระหนี้ แต่นางสาวยุดาก็มิได้ฟ้องและไม่ได้แจ้งให้นายปกรณ์ทราบ กลับปลอมแปลงเอกสารว่ามีผู้กู้มาขอกู้ต่อจะได้ไม่ต้องส่งดอกเบี้ยให้นายปกรณ์ ภายหลังจากนางสาวยุดาต้องกู้เงินสหกรณ์ออมทรัพย์และยืมเงินเพื่อนครูไปส่งเป็นค่าดอกเบี้ยให้นายปกรณ์ นางสาวยุดาทำอย่างนี้เรื่อยมา พอวันวันเช้า นางสาวยุดาก็หาเงินไม่ได้ และไม่ได้ส่งเงินให้นายปกรณ์ นายปกรณ์จึงนำสัญญากู้เงินทั้งหมดที่นางสาวยุดามอบให้ไปทำการตรวจสอบ ปรากฏว่าเป็นสัญญาเงินกู้ปลอมจำนวนมาก โดยวิธีปลอมลายมือชื่อผู้กู้ นางสาวยุดาลงลายมือชื่อเป็นผู้ให้กู้ นางรสาและนางนรา เป็นพยาน

นายปกรณ์จึงได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน และมีการฟ้องร้องกันถึง ๓๒ คดี โดยศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกนางสาวยุดา ฐานปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอมโดยนับโทษต่อกันตาม

จำนวนที่ฟ้องต่างกรรมต่างวาระ รวมเป็นจำคุก ๘๙ เดือน ๖๐ วัน ส่วนนางรสาและนางนรา ศาลพิพากษาว่าไม่มีส่วนร่วมกระทำความผิด ยกฟ้องทุกคดี

มาตรา ๙๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
 กรณี กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
 โทษ ปลดนางสาวญดา ออกราชการ
 ยุติเรื่อง นางรสา และนางนรา
 มติ รับทราบทั้งสามราย

กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา

เรื่องที่ ๑ กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา

รายที่ ๑ - ๐๔๒/๒๕๕๓ ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ชื่อนายอาคม ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำความผิดวินัยในเรื่อง ทำร้ายร่างกายนายสำรวย นักเรียน ด้วยวิธีการใช้ท่อพีวีซีที่กั้นและหลัง เนื่องจากแต่งตัวไม่เรียบร้อย จึงสั่งให้นักเรียนหยุดแต่นักเรียนไม่หยุด แต่ต่อมาใช้มือตบหน้านักเรียนอีก

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ในวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เวลา ๑๕.๕๐ น. นายอาคมปฏิบัติหน้าที่ควบคุมดูแลนักเรียนกลับบ้าน และได้ว่ากล่าวตักเตือนนายคาถา ที่แต่งกายไม่เรียบร้อยโดยสั่งให้นายคาถาหยุดและแต่งกายให้เรียบร้อยก่อน แต่นายคาถาไม่หยุด แต่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายอาคม โดยการจัดการแต่งกายให้เรียบร้อย นายอาคมจึงได้ทำโทษนายคาถา โดยการตีด้วยท่อนพีวีซีที่กั้นและหลัง นายคาถาได้ตอบโดยใช้กระเป๋านักเรียนฟาดข้อมือนายอาคม และมีการทะเลาะถึงขั้นต่อยกัน และพากันไปที่ห้องกิจการนักเรียนจนการทะเลาะหยุดลงแล้ว แต่มีการทะเลาะกันอีกที่ห้องกิจการนักเรียนและนายคมได้ใช้มือตบหน้านายคาถาอีก และนายอาคมเคยลงโทษนักเรียน และเคยถูกผู้อำนวยการโรงเรียนว่ากล่าวตักเตือนมาแล้วแต่ยังปฏิบัติอีก

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานทางการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาลและกรณีไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตน มิให้เสื่อมเสีย โดยกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

โทษ ภาคทัณฑ์

มติ ก.ค.ศ. เพิ่มโทษจากโทษภาคทัณฑ์ เป็นโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

เรื่องที่ ๒ กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา

รายที่ ๑ - ๐๒๓/๒๕๕๔ ประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔

ชื่อนายขาว ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง รายงานการเลื่อนขั้นเงินเดือนของนายเขียวผิดพลาด เรื่องจำนวนการลาจาก ๘ ครั้ง เป็น ๕ ครั้ง

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายขาวรายงานเท็จเรื่อง การลาของนายเขียว ต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนนายเขียว ตามบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการแบบสรุปผล บัญชีแสดงวันลาของข้าราชการครู นักการภารโรง นายขาวรายงานผิดพลาดเรื่องจำนวนการลาของการลา ๘ ครั้งเป็น ๕ ครั้ง เป็นเหตุให้นายเขียวได้รับประโยชน์มิควรได้

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗
กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงานทางการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๑ เดือน

มติ รับทราบ

เรื่องที่ ๓ กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการที่ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา

รายที่ ๑ - ๐๔๐/๒๕๕๖ ประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖

ชื่อนายอำ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ได้ลงโทษนักเรียนที่หนีเรียน ๒ คน โดยใช้โซ่ล่ามนักเรียนไว้กับต้นไม้ ภายในโรงเรียน และประกาศทางเครื่องกระจายเสียงเพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ไปดูนักเรียนที่ถูกล่ามโซ่ว่าเป็นตัวประหลาด การกระทำดังกล่าวเป็นการกดขี่ข่มเหงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนทั้งสองคนปราศจากเสรีภาพในร่างกาย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายอำได้ลงโทษนักเรียนที่หนีเรียน คือเด็กชายเอ และเด็กชายบี โดยใช้วิธีล่ามโซ่ไว้กับต้นไม้หน้าอาคารฝ่ายพัฒนาผู้เรียน ภายในโรงเรียนและจัดให้มีการประกาศเครื่องขยายเสียงเพื่อให้นักเรียนคนอื่นๆ ไปดูนักเรียนที่ถูกล่ามโซ่ว่าเป็นตัวประหลาด เพราะเด็กนักเรียนทั้งสองหนีเรียนเป็นประจำ นายอำจึงล่ามโซ่และอบรมเด็กนักเรียนทั้งสองด้วยวาจา แต่ต้องการให้หลบจำไม่กล้าหนีเรียนอีก แต่การกระทำดังกล่าวมีลักษณะเป็นการประจานก่อให้เกิดความรู้สึกอับอายขายหน้า เป็นการสร้างความกดดันด้านจิตใจแก่นักเรียนที่ถูกกระทำ

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงาน
ทางการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี

โทษ งดโทษ ให้ว่ากล่าวตักเตือน

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ชั้น

**เรื่องที่ ๔ กรณีความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการที่
ไม่เกี่ยวกับการเงิน บัญชี พัสดุ และการลา**

รายที่ ๑ - ๑๔๔/๒๕๕๖ ประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖

นายประยุทธ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษา

กระทำผิดวินัยในเรื่อง ลงโทษนักเรียนที่ไวก้มยาวกว่าปกติ โดยวิธีใช้กรรไกรกลั่นผมเป็นเหตุให้พลาดไปถูก
ศีรษะเกิดบาดแผลฉีกขาดยาว ๓ เซนติเมตร ลึก ๑ เซนติเมตร

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ เวลา ๐๘.๓๐ น. ระหว่างที่เด็กนักเรียนทำกิจกรรมตอนเช้า
นายประยุทธ์ได้พบนักเรียนชายประมาณ ๗ - ๑๐ คน จับกลุ่มอยู่หน้าห้องน้ำไม่ยอมเข้าแถว จึงพานักเรียนทั้งหมดมา
ยืนเข้าแถวหน้าเสาธงแล้วให้ทำกิจกรรมตอนเช้าพร้อมทั้งได้ตรวจร่างกาย และทรงผมนักเรียนทุกคน ปรากฏว่าพบ
เด็กชายเทพไวก้มยาวผิดระเบียบ นายประยุทธ์จึงใช้กรรไกรตัดผม แต่เด็กชายเทพเบี่ยงศีรษะไม่ยอมให้ตัดผมจนเป็น
เหตุให้ปลายกรรไกรพลาดไปโดนศีรษะจนเกิดบาดแผลจึงนำส่งโรงพยาบาล โดยแพทย์ระบุว่า บาดแผลฉีกขาดขอบ
เรียบยาวประมาณ ๓ เซนติเมตร ซึ่งใช้เวลารักษาประมาณ ๗ วัน พฤติกรรมเป็นการมิได้ใช้ความระมัดระวังเท่าที่ควร
แต่ไม่มีเจตนาทำร้าย และเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา
พ.ศ.๒๕๕๘

มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗

กรณี ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและหน่วยงาน
ทางการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี

โทษ งดโทษโดยทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ

มติ ก.ค.ศ. ให้ลงโทษภาคทัณฑ์

แบบฟอร์ม

การสืบสวนข้อเท็จจริง

(ตัวอย่างบันทึกการเสนอการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียน/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

ที่ ศธ...../..... วันที่.....

เรื่อง ร้องเรียน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน.../ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

ด้วยมีหนังสือร้องเรียน/บัตรสนเท่ห์ กล่าวหา.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา/ลูกจ้างประจำ/พนักงานราชการ ตำแหน่ง/วิทยฐานะ.....

.....โรงเรียน.....สพท.....

เขต.....กรณี.....(ระบุกรณีที่กล่าวหาโดยสรุป).....

ปรากฏรายละเอียด ตามหนังสือร้องเรียน/บัตรสนเท่ห์ ดังแนบ

เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมาย/กลุ่ม/กลุ่มงาน พิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือร้องเรียน/บัตรสนเท่ห์ฉบับนี้ได้อ้างพยานหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนอ้างพยานบุคคลที่สามารถนำสืบข้อเท็จจริงได้ตามมติกรม. ที่ นร ๐๒๐๖/ว ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๑ ควรรับพิจารณาดำเนินการ และเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว เห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑.....(ระบุชื่อและตำแหน่ง).....ประธานกรรมการ

๒.....(ระบุชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการ

๓.....(ระบุชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการและเลขานุการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบโปรดลงนามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน

ข้อเท็จจริง ดังแนบ

(ตัวอย่าง)

บันทึกการสืบสวนข้อเท็จจริง

ที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง สืบสวนข้อเท็จจริงกรณี.....นาย/นาง/นางสาว.....

ข้าพเจ้า.....นามสกุล.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... อายุ.....ปี เกิดที่จังหวัด.....

ประเทศไทย สัญชาติ..... บิดาชื่อนาย.....มารดาชื่อนาง.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....อาชีพ.....หมายเลขโทรศัพท์.....

ขอให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ด้วยความสัตย์จริง ดังนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ในการให้ถ้อยคำ ข้าพเจ้ามีสติสัมปชัญญะ รู้สึกผิดชอบ และมีได้ถูกข่มขู่ ถูกบังคับหรือขึ้นใจแต่อย่างใด อ่านให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้อง จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ให้ถ้อยคำ

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

(ตัวอย่าง)

คำสั่ง.....(ระบุชื่อโรงเรียน/สพท).....

ที่...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ด้วยมีหนังสือร้องเรียน/บัตรสนเท่ห์ ร้องเรียนกล่าวหา.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....

ข้าราชการครู/บุคลากรทางการศึกษา ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ ตำแหน่ง.....

โรงเรียน.....สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

รับเงินเดือนในอันดับ.....ขั้น.....บาท มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับ.....

.....

ฉะนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวหา ประกอบการพิจารณา
ดำเนินการ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ประกอบไปด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑.....(ระบุชื่อและตำแหน่ง).....ประธานกรรมการ

๒.....(ระบุชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการ

๓.....(ระบุชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงรีบดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และเสนอผลการสืบสวน
ข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(ระบุชื่อผู้สั่งแต่งตั้ง)

ตำแหน่ง.....

(ตัวอย่างบันทึกข้อความรับทราบการเป็นกรรมการ)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียน/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา..... เขต.....
 ที่...../.....วันที่.....

เรื่อง รายงานรับทราบการเป็นคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน...../ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

ตามคำสั่ง โรงเรียน...../สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....เขต.....ที่...../.....

ลงวันที่..... เรื่อง.....

กรณี.....(ระบุรายละเอียดในการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่าเป็นมา.....

อย่างไร)..... ซึ่งได้ทำการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ประกอบด้วยบุคคล

ดังต่อไปนี้

๑.ประธานกรรมการ
๒.กรรมการ
๓.กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ได้รับทราบและได้รับสำเนาคำสั่งคนละ

หนึ่งฉบับ โดยประธานกรรมการได้รับเอกสารหลักฐานเรื่องเดิมด้วยแล้ว จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อรับทราบการเป็น
 คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง เมื่อวันที่..... ไว้เป็นหลักฐาน และจะได้
 ร่วมกันทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้เสร็จสิ้นโดยเร็วต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

(ตัวอย่าง)

รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสืบสวนข้อเท็จจริง

เรียน(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง).....

ตามที.....(โรงเรียน/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพื่อสืบสวนข้อเท็จจริง กรณี.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ข้าราชการครู/

บุคลากรทางการศึกษา/ลูกจ้างประจำ/พนักงานราชการ.....ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่า

.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหา ถ้าหากมีหลายเรื่อง ให้ระบุทุกเรื่องตามคำสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสืบสวน) นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเรียบร้อยแล้ว จึงขอเสนอ
รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง เพื่อพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมี
รายงานว่าอย่างไร).....

๒. คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยตรวจสอบพยาน
เอกสาร และสอบพยานบุคคล จำนวน.....ราย สรุปข้อเท็จจริงได้ว่า.....(สรุปข้อเท็จจริง
ที่เกิดขึ้นตามที่ได้จากการสืบข้อเท็จจริง.....

๓. การพิจารณา และความเห็น

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ได้ประชุม พิจารณา.....

.....

 พฤติการณ์ของ.....มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/
 วินัยอย่างไม่ร้ายแรง.....หรือ ควรยุติเรื่อง

คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ขอเสนอสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ
 ต่อไป

(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ
 (.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ
 (.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
 (.....)

(ตัวอย่าง บันทึกข้อความเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โรงเรียน...../สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

ที่ ศธ...../.....วันที่.....

เรื่อง การร้องเรียน

เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา/ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

ด้วยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งโรงเรียน/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

.....ที่...../.....ลงวันที่.....เพื่อสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีร้องเรียน

กล่าวหา นาย/นาง/นางสาว.....ข้าราชการครู/บุคลากรทางการศึกษา/

ลูกจ้างประจำ/พนักงานราชการ.....ตำแหน่ง/วิทยฐานะ.....

โรงเรียน.....สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....เขต.....

ได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว และได้รายงานมาเพื่อโปรดพิจารณารายละเอียดปรากฏตามสำนวนการ

สืบสวนข้อเท็จจริงที่แนบ

โรงเรียน/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. ได้ตรวจพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

การตรวจสอบข้อกฎหมาย

โรงเรียน.....สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....เขต.....

ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง.....ลงวันที่.....การ

ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงด้วยกฎหมาย

การตรวจสอบข้อเท็จจริง

มูลกรณีเรื่องนี้เกิดขึ้นสืบเนื่องจาก.....

โรงเรียน/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา/สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....

จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ดังกล่าวขึ้น

ผลการสืบสวน

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า.....

.....(สรุปข้อเท็จจริงตามประเด็นที่สืบสวน ได้ความโดยละเอียด).....

.....

.....

การพิจารณาและความเห็น

ความเห็นของคณะกรรมการสืบสวน คณะกรรมการสืบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า.....

.....

.....

.....

.....

.....

ความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย/กลุ่ม/กลุ่มงานพิจารณาแล้วเห็นว่า.....

.....

.....

.....

.....

เป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง สมควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง/ไม่ร้ายแรง โดยคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

๑.....(ชื่อและตำแหน่ง).....ประธานกรรมการ

๒.....(ชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการ

๓.....(ชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการ

๔.....(ชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการ

๕.....(ชื่อและตำแหน่ง).....กรรมการและเลขานุการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบโปรด

๑. ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

๒. หนังสือแจ้งผู้ถูกกล่าวหาและคณะกรรมการสอบสวน

๓. หนังสือรายงาน (โรงเรียนรายงานสำนักงานเขตพื้นที่, สำนักงานเขตพื้นที่รายงานสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) ดังแนบ

แบบฟอร์ม
การสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
และ
วินัยอย่างร้ายแรง

แบบ สว.๑

คำสั่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา...../โรงเรียน.....

ที่...../.....

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง

.....

ด้วย.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ข้าราชการครู/บุคลากรทางการศึกษา
 ตำแหน่ง.....วิทยฐานะ.....(ชื่อหน่วยงานการศึกษา).....สังกัด.....
 ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท มีกรณีถูก
 กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เรื่อง.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหา ถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุ
 ทุกเรื่อง).....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร
 ทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง
 ดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

- ๑.....(ระบุชื่อและตำแหน่ง/วิทยฐานะ).....ประธานกรรมการ
- ๒.....(ระบุชื่อและตำแหน่ง/วิทยฐานะ).....กรรมการ
- ๓.....(ระบุชื่อและตำแหน่ง/วิทยฐานะ).....กรรมการและเลขานุการ
- ๔.....(ระบุชื่อและตำแหน่ง/วิทยฐานะ).....ผู้ช่วยเลขานุการ(มีหรือไม่มีก็ได้)

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดใน
 กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐ ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อ
 พิจารณาดำเนินการต่อไป

ในการสอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็น กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยเรื่องอื่น
 นอกจากที่ระบุในคำสั่งนี้หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้อื่น และ
 คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้นั้นมีส่วนกระทำ
 การในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

อนึ่ง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะร้องทุกข์คำสั่งนี้ ให้ร้องทุกข์ต่อ (กศจ./ก.ค.ศ.) ภายในสามสิบวัน
 นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....ลงชื่อผู้สั่งแต่งตั้ง.....)

ตำแหน่ง/วิทยฐานะ.....

(ตัวอย่างหนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน)

ที่ ศธ ๐๔๑๔๒/.....

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา...../

/โรงเรียน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการครูที่ถูกลงโทษว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง
เรียน ประธานกรรมการสอบสวน (นาย/นาง/นางสาว.....)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน.....แผ่น
๒. เอกสารหลักฐานประกอบการสอบสวน จำนวน.....แผ่น

ด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา...../โรงเรียน.....ได้สั่งแต่งตั้งท่านเป็นประธาน
กรรมการสอบสวนข้าราชการครู/บุคลากรทางการศึกษา ที่ถูกลงโทษว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง รายละเอียด
ปรากฏในคำสั่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา...../หรือ โรงเรียน.....ที่ส่งมาพร้อมนี้ และในการ
สอบสวนนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะต้องดำเนินการสอบสวน ตามกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.
๒๕๕๐ ตามขั้นตอนการปฏิบัติและสาระสำคัญที่ควรทราบดังนี้

๑. ในการสอบสวนครั้งแรก ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ เรียกผู้ถูกลงโทษมาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ปรากฏตามเรื่องที่กำลังกล่าวหาให้ทราบ
โดยแจ้งให้ทราบด้วยว่า ข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กำลังกล่าวหา รวมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่า ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูก
กล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อกล่าวหา
ตลอดจนอ้างพยานหลักฐาน หรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

๑.๒ ถามผู้ถูกลงโทษว่า ได้กระทำผิดหรือไม่อย่างไร

๒. ถามผู้ถูกลงโทษในครั้งแรก ถ้าผู้ถูกลงโทษให้การปฏิเสธหรือให้การรับสารภาพก่อนแต่
คณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนนั้นโดยละเอียด
ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทั้งหมดเสียก่อน แล้วสรุปพยานหลักฐานเท่า
ที่มีให้ผู้ถูกลงโทษทราบ โดยระบุ วัน เวลา สถานที่ ลักษณะการกระทำเท่าที่ปรากฏ อันเป็นการสนับสนุนข้อ
กล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อก็ได้ (ถ้าไม่แจ้งสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกลงโทษทราบ จำนวน
การสอบสวนจะรับฟังไม่ได้) และให้โอกาสผู้ถูกลงโทษที่จะให้ถ้อยคำชี้แจงข้อกล่าวหา ตลอดจนนำพยานหลักฐานมา
สืบแก้ข้อกล่าวหาได้ภายในเวลาอันสมควร

๓. การสอบสวนครั้งที่สอง เป็นการสอบสวนเพื่อรับฟังการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกลงโทษ
หลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกลงโทษทราบแล้ว

๔. คณะกรรมการสอบสวน ต้องทำการสอบสวนพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาเท่าที่มี ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาแล้วเสร็จ และ คณะกรรมการสอบสวน ต้องรวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันตั้งแต่วันที่ได้แจ้งข้อ กล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ถ้ามีความจำเป็นซึ่งจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวไม่ได้ ให้คณะกรรมการ สอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อขอขยายระยะเวลา การสอบสวน

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวัน ให้ประธาน กรรมการรายงานเหตุให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

๕. คณะกรรมการสอบสวน มีสิทธิได้รับเงินค่าสมนาคุณตามระเบียบการจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการ สอบสวนวินัยข้าราชการ พ.ศ.๒๕๓๕

๖. เมื่อดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้น ให้รายงานผลการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวน เพื่อพิจารณาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

งาน/กลุ่มงาน.....

โทร.....

(ตัวอย่างหนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งกรรมการ/กรรมการและเลขานุการสอบสวน)

ที่ ศธ ๐๔๑๔๒/.....

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

เรียน กรรมการ/กรรมการและเลขานุการ สอบสวน (นาย/นาง/นางสาว.....)

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....เขต.....ได้สั่งแต่งตั้งท่านเป็น

กรรมการสอบสวนข้าราชการครู/บุคลากรทางการศึกษา ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง

รายละเอียดปรากฏตามคำสั่งที่ส่งมาพร้อมนี้ และในการสอบสวนนี้ คณะกรรมการจะต้องดำเนินการสอบสวนตามกฎหมาย

ก.ค.ศ.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

งาน/กลุ่มงาน.....

โทร.....

(ตัวอย่างหนังสือแจ้ง สว.๑ ผู้ถูกกล่าวหา)

ที่ ศธ ๐๔๑๔๒/.....

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง

เรียนผู้ถูกกล่าวหา

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน จำนวน.....แผ่น

ด้วย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....เขต.....ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้น

ทำการสอบสวนความผิดทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง ปรากฏรายละเอียดตามคำสั่งที่ส่งมาพร้อมนี้

ในฐานที่ท่านเป็นผู้ถูกกล่าวหาที่จะต้องถูกสอบสวนทางวินัย จึงควรทราบแนวปฏิบัติพอสั่งเขบดังนี้

๑. เมื่อท่านได้รับหนังสือฉบับนี้พร้อมคำสั่งแล้ว ให้ท่านลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็น

หลักฐานในคำสั่งฉบับหนึ่ง แล้วจัดส่งหลักฐานการรับทราบคำสั่งดังกล่าวกลับคืนไปยัง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา....

.....เขต.....โดยเร็ว หากท่านไม่ยินยอมดำเนินการดังกล่าว เมื่อพ้น ๑๕ วันนับแต่วันที่ส่ง

คำสั่งดังกล่าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....เขต.....จะถือว่าท่านได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนแล้ว

๒. เมื่อท่านทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว หากปรากฏว่าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประธานกรรมการ กรรมการ และเลขานุการ ซึ่งมีเหตุจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและยุติธรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐ ข้อ ๘ และข้อ ๙ ท่านมีสิทธิคัดค้านผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

๒.๑ รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำการในเรื่องที่กล่าวหา

๒.๒ มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

๒.๓ มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา

๒.๔ เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือร่วมมารดา หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้นหรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้ถูกกล่าวหา

๒.๕ เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้ถูกกล่าวหา

๒.๖ มีเหตุอื่นซึ่งน่าเชื่ออย่างยิ่งว่าจะทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรมหรือไม่เป็นกลาง

การคัดค้าน ให้ท่านทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๗ วันนับแต่วัน
รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบสาเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงและข้อ
กฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรม
อย่างไร

๓. คณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการสอบสวนท่านเป็น ๒ ระยะคือ ในการสอบสวนระยะแรก
คณะกรรมการสอบสวนจะเรียกท่านมาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องทีกล่าวหาให้ทราบ รวมทั้ง
แจ้งให้ทราบด้วยว่าในการสอบสวนนี้ ท่านมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่
จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ และ
คณะกรรมการสอบสวนจะถามท่านว่า ท่านได้กระทำผิดหรือไม่ อย่างไร ส่วนการสอบสวนระยะที่ ๒ เป็นการ
สอบสวนเพื่อรับฟังการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาของท่าน หลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ท่านทราบแล้ว

๔. เมื่อคณะกรรมการดำเนินการสอบสวนสรุปสำนวนเสร็จ ปรากฏว่าท่านมีความผิดทางวินัยและ
ท่านถูกลงโทษ หากท่านต้องการอุทธรณ์ ท่านจะใช้สิทธิต่อผู้มีอำนาจพิจารณาตามนัยมาตรา ๑๒๑ และมาตรา ๑๒๒
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ดังนี้

๔.๑ ถ้าเป็นโทษทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง คือลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์ ต้องยื่น
อุทธรณ์ต่อ กศจ. ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่งตามนัยมาตรา ๑๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

๔.๒ ถ้าเป็นโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง คือไล่ออก ปลดออกจากราชการ ต้องยื่นอุทธรณ์ต่อ
ก.ค.ศ. ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษตามนัยมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗

๔.๓ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ของท่าน ท่านอาจขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของ
คณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้สั่งลงโทษ จะอนุญาต
หรือไม่ก็ได้

๕. หากท่านไม่ใช่สิทธิอุทธรณ์ ท่านจะใช้สิทธิอย่างอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่ได้ไม่ว่ากรณีใดๆ

๖. เมื่อท่านได้รับหนังสือแล้ว ให้ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและส่ง
หลักฐานการรับทราบคำสั่ง จำนวน ๑ ฉบับให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....เขต.....โดย
ด่วนด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

งาน/กลุ่มงาน.....

โทร.....

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๓

เรื่อง การสอบสวน.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
 อย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อหน่วยงานที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ได้แจ้งและอธิบายข้อ
 กล่าวหาให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้ถูก
 กล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร).....

.....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหา
 สิทธิและหน้าที่ตามข้อ ๑๘ รวมทั้งสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้
 ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ
 (.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ
 (.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
 (.....)

ข้าพเจ้า.....ได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้
 บันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้วเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
 (.....)

หมายเหตุ (ท้าย สว.๒)

๑. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ให้ทำตามบันทึก สว.๒ เป็น ๒ ฉบับมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ เป็น ๓ ฉบับเก็บไว้ในสำนวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปี ที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๓. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้อัยการรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า กระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าว เป็นความผิดวินัยกรณีใด หากผู้ถูกกล่าวหา ยังคงยืนยันตามที่รับสารภาพให้บันทึกอัยการรับสารภาพ รวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ(ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวน ตามคำสั่ง.....(ชื่อหน่วยงานที่ออกคำสั่ง).....
ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ได้
แจ้งข้อกล่าวหาให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามบันทึกการแจ้งและ
รับทราบ ตามข้อ ๒๓ ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จแล้ว จึงแจ้ง
ข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา.....(ข้อกล่าวหาซึ่งปรากฏตามพยานหลักฐานว่ากรณีใดเป็น
ความผิดวินัยตามมาตราใด).....
.....

๒. สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา.....(สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา.....
.....

(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ
(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยาน
หลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้วเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ (ท้าย สว.๓)

๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๔ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้

๒. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทราบ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้เป็น ๒ ฉบับมอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๓. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้เป็น ๓ ฉบับเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

แบบ สว.๔

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

อย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง

.....

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....

อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

ข้าพเจ้าได้รับทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา.....

.....ตามคำสั่ง.....(ชื่อหน่วยงานที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....และข้าพเจ้าขอให้

ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้า ขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำ
การใดเพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำด้วย
ตัวเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

(ลงชื่อ).....บุคคลตามข้อ ๑๑ ข้อ ๒๘ (ถ้ามี)

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้
ถ้อยคำ และลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ
(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ
(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว.๔ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔
๒. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ผู้ถูกกล่าวหาในบันทึกถ้อยคำรับสารภาพ
รวมทั้งเหตุผลการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
๓. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๔. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำ ลง
ลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำและลายมือชื่อบุคคลตามข้อ ๑๑ และข้อ ๒๘
๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

อย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง

.....

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี.....สัญชาติ.....

ศาสนา.....อาชีพ.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....(ระบุชื่อ

ผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ตามคำสั่ง.....(ชื่อหน่วยงานที่

ออกคำสั่ง).....ที่...../.....เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ

สอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่ากรรมการ

สอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวน เป็น

ความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้า ขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

ข้าพเจ้า ขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำด้วยตัวเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

(ลงชื่อ).....พยานผู้ให้ถ้อยคำ

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....
 ได้ให้ถ้อยคำ และลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ นี้ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
๒. การสอบปากคำพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๓. ถ้าบันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/อย่างร้ายแรง

เรียน(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อหน่วยงานที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เพื่อสอบสวน.....

.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ใน

เรื่อง.....

ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าว เมื่อวันที่.....เดือน

.....พ.ศ.....และคณะกรรมการสอบสวน ได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ

ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๐ เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสอบสวน ดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่าอย่างไร ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใดให้ระบุไว้ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวน ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้.....

.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว โดย.....

.....(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และแจ้งโดยวิธีใด).....

๓.(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำ

ในเบื้องต้นว่า.....(ให้ถ้อยคำเบื้องต้นว่าอย่างไรหรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร)

๔. คณะกรรมการสอบสวน ได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วได้ความว่า.....

.....(อธิบายว่าได้ความว่าอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ

๓๐ หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๓๑ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น

พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย).....

๕. คณะกรรมการสอบสวน ได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้.....

.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุป

พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....โดย.....

.....(อธิบายวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา).....

๖. คณะกรรมการสอบสวน ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้
 ถ้อยคำหรือขอนำสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว.....(ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้
 ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา/ให้ถ้อยคำ/นำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่า.....

.....(รายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือการให้ถ้อยคำ หรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร
 และในกรณีที่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผลอย่างไร และในกรณีที่ไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจากเหตุผล
 อย่างไร และได้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐานซึ่งคณะกรรมการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้
 ความสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ ได้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบ
 พยานใด หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใด ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวน หรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้นพร้อม
 ทั้งเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย.....

๗. คณะกรรมการสอบสวน ได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้วเห็นว่า.....

.....(เปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาจะรับ
 ฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ ถ้า
 ผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่
 ราชการหรือบกพร่องในหน้าที่ราชการ หรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการตามมาตรา ๑๑๑
 หรือไม่อย่างไร หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้
 ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการตามมาตรา
 ๑๑๒ หรือไม่ อย่างไร).....

คณะกรรมการสอบสวน จึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมพิจารณาตามข้อ ๓๘ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน

๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ ให้ตัดออก

(ตัวอย่างหนังสือส่งสำนวนการสอบสวน)

ที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง การสอบสวน นาย/นาง/นางสาว.....

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....เขต.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำนวนการสอบสวนและเอกสารประกอบการพิจารณา จำนวน.....แผ่น

ตามที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....เขต.....ได้มีคำสั่ง ที่...../.....

ลงวันที่.....เพื่อสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง/วินัยอย่างร้ายแรง

นาย/นาง/นางสาว.....ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งดังกล่าว ได้ดำเนินการสอบสวนพิจารณาเสร็จแล้ว จึงขอ
รายงานสำนวนการสอบสวนตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

ประธานกรรมการ

โทร.....

โทรสาร.....

(ตัวอย่าง)

รายงานการสอบสวนประจำวัน

การสอบสวน นาย/นาง/นางสาว.....

วัน เดือน ปี	รายการปฏิบัติ	ลายมือชื่อคณะกรรมการ
๑๐ พ.ค.๒๕๖๐	ประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งที่ ๑	๑.....
		๒.....
		๓.....
๒๒ พ.ค.๒๕๖๐	๑. แจ้งข้อกล่าวหาให้นาย/นาง/นางสาว.....	๑.....
	ผู้ถูกกล่าวหาทราบ	๒.....
	๒. สอบสวนพยานบุคคล ๓ ราย คือ	๓.....
	๒.๑ นาย.....	
	๒.๒ นาง.....	
	๒.๓ นาง.....	
	๓. ตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับงานการเงินของโรงเรียนดังนี้	
	๓.๑ บัญชีเงินงบประมาณ	
	๓.๒ รายงานเงินคงเหลือประจำวัน	
	๓.๓ สมุดเงินสด	
๒๓ พ.ค.๒๕๖๐	สอบสวนพยานบุคคล ๔ ราย คือ	๑.....
	๑. นาย.....	๒.....
	๒. นาย.....	๓.....
	๓. นางสาว.....	
	๔. นาง.....	
	ฯลฯ	

(ตัวอย่างบันทึกการประชุมคณะกรรมการสอบสวน)

ตามคำสั่งโรงเรียน...../สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา.....ที่...../.....ลงวันที่.....
ครั้งที่...../.....

.....

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑.....	ประธานกรรมการ
๒.....	กรรมการ
๓.....	กรรมการและเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม (ถ้ามี)

เริ่มประชุมเวลา.....น.

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ทราบ

๑.....

๒.....

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

.....

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อทราบ

๑.....

๒.....

๓.....

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

๑.....

๒.....

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

๑.....

๒.....

เลิกประชุมเวลา.....น.

(ลงชื่อ).....ผู้บันทึกการประชุม

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(.....)

ที่ปรึกษา

นายอนุกุล ทองนุ้ย ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๒

คณะผู้จัดทำ

๑. นายสำราญ ศรีจันทร์	รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต ๒	ประธานกรรมการ
๒. นายทงศักดิ์ เจริญชัย	ผู้อำนวยการโรงเรียน
บ้านหนองทุ่ม (พุทธานุเคราะห์)	กรรมการ
๓. นายสมคิด ประครองญาติ	ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมายและคดี	กรรมการ
๔. นายณัฐวรราช ศิลาธรรมทวีชัย	นิติกรปฏิบัติการ	กรรมการและเลขานุการ